

kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/12, kesäkuu - elokuu 2012, 11. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Markkinadiktatuuri luo pahoinvointia

Vapun puheissa painotettiin, kuinka markkinadiktatuurilla on ollut tuhoisa vaikutus yhteiskuntaan. Sen seurauksena on ajettu alas julkisia palveluita, hävitetty valtionyhtiöitä, autioitettu maaseutua ja lisätty alueiden ja kansalaisten välistä epätasa-arvoa.

Sivut 10-11

Matka kohti lopullista umpikujaa tulee pysäyttää

Huoli tulevaisuudesta kasvaa. EU:n taloudessa "tulilanka palaa". Luontoa ja ympäristöä uhkaavaan tuhoon ei puututa. Kaupunkiluontoa tuhotaan ympäriltämme. Kaikki nämä ihmistä kohtaavat uhat johtuvat vain ja ainoastaan kontrolloimattomasta voittojen maksimoinnista. Terveys- ja vanhuspalvelujen osalta yksityistäminen uhkaa romahduttaa palvelut. Kuvassa torien liikkeen tapahtuma vanhusten asian puolesta Helsingissä 16.5.-12.

Sivut 3, 4, 6 ja 9

Ei sotaa öljyn vuoksi, ei aavikoita maailmaan

Länsimaat uhkaavat sodalla Syyriaa ja Irania. Tavoitteena lännellä on alueen raaka-ainevarojen haltuunotto ja poliittinen kontrolli. Voitonpäivänä 9.5.-12 Maailmanrauhan patsaalla Helsingissä kokoontuttiin vastustamaan sotasuunnitelmia. Monissa puheenvuoroissa Suomea vaadittiin irtaantumaan yhteistyöstä imperialistisen sotaliitto Naton kanssa ja vaadittiin myös maamme tiedotusvälineiltä totuudenmukaista tiedotuspolitiikkaa.

Sivut 2, 8 ja 20

Sivut 2-3

- Ei iskua Iraniin
- Nato turvallisuushuoli
- Tulilanka palaa
- Imevät kuiviin

Sivut 4-5

- Oikeus puhtaaseen luontoon
- Uusliberalistinen sote-himmeli
- Työpaikkahäirinnästä

Sivut 6-7

- Kaupunkipuistojen puolesta
- Guggenheimin käenpoika
- Kansallisomaisuuden ryöstö

Sivut 8-9

- Ei aavikoita maailmaan
- Terveystieteiden uusliberalistinen tulevaisuus?
- Laitosnuorten kohtelusta

Sivut 10-11

- Vapun puhekoosteet

Sivut 12-13

- 70 vuotta sitten taistelut siirtyivät kohti Donia ja Volgaa
- Kreikan kommunistit tulilinjalla
- Suomi, Venäjä ja Nato

Sivut 14-15

- Emergentti ja dialektinen materialismi
- Maailmanarvoitukset ja agnostisismi
- Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta

Sivut 16-17

- Jääkiekosta kesällä
- Havaintoja Koreasta
- Toukokuun protestit

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Ei joukkoliikennekatua Vallilanlaaksoon
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Pravda 100 vuotta
- Kominform katsaus
- Sodan, luottoluokitukset

Kaikkien maiden proletaarit-liittyykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 18.6.2012

Demokratian hävitys käynnissä

Demokratia on tällä hetkellä voimakkaan hyökkäyksen kohteena Euroopan Unionissa. Käynnissä on massiivinen propaganda-kampanja, jonka avulla iskostetaan kansalaisiin käsitystä nykyisestä uusliberalistisesta kurjistuspolitiikasta ainoana mahdollisena vaihtoehtona. Nykyinen talouskriisi toimii valtaeliitille ihan-teellisena kuin tilauksesta tulleenä verukkeena kaventaa kansan-valtaa. Kannattaa huomata, mitä on tapahtunut ja tapahtumassa Kreikassa, Espanjassa ja Italiassa – kuin myös hieman piilotetum-min Suomessa ja muissa EU-maissa.

Radikaali muutos on se, että vaaleissa ei enää kuten vielä II maailmansodan jälkeen aina 1970-luvulle asti, voi enää vali-ta erilaisten poliittisten näkemysten ja ideologioiden välillä. Muu-tos koskee mitä suurimmassa määrin myös Suomea. Tänä päivä-nä kansa pääsee valitsemaan vaaleissa ainoastaan kenen johdol-la toteutetaan EU-komission sanelemaa talouspolitiikkaa. Liikku-mavara politiikassa on huvennut lähes olemattomiin.

EU-komissio sanelee politiikan

Italiassa pääministeriksi istutettiin EU:n ohjailemana ja ilman vaa-leja entinen EU-komissaari ja Goldman Sachs-pankin neuvonan-taja Mario Monti. Demokratian ohittamista perusteltiin luonnol-lisesti talouskriisillä. Samaan tapaan runnottiin Kreikassa hallitus kasaan viime vuoden lopulla, kun pääministeriksi nostettiin ”riip-pumaton” entinen EKP-johtaja Lukas Papandemos. EU tarvitsee kansanvastaisen politiikkansa toteuttajaksi sille uskollisia luotto-henkilöitä. Raivostuneet kansalaiset on pantu kuriin tarvittaessa poliisin tai armeijan avulla.

Kreikan vasemmistokoalitiota SYRIZAa on syyllistetty sii-tä, että se kieltäytyy hyväksymästä maalle saneltua kurjistusoh-jelmaa sellaisenaan. Porvarimedia ja EU-eliitti pyrkivät pelotte-lemalla ohjaamaan kreikkalaisia äänestämään ”oikein” uusinta-vaaleissa 17.6. Tätä kirjoitettaessa ei ole tietoa vaalien tulokses-ta. Mutta mihin uusintavaaleja ylipäättään tarvitaan, jos maalla on vain yksi vaihtoehto valittavanaan? Tämä vaihtoehto on alis-tuminen EU:n kurjistuspakettiin ja hirttäytyminen unioniin ja yh-teisvaluutta euroon. Onko siis Kreikankin vaaleissa kyse pelkäs-tään poliittisesta teatterista, demokratian julkisivusta? Kaikki tä-mä kertoo karua kieltään demokratian tilasta unionissa.

Kaksinaamaista ihmisoikeuspeliä

On suorastaan tragikoomista, että EU-eliitti, joka hyökkää rajusti demokratiaa vastaan unionin sisällä, masinoi samaan aikaan väri-vallankumoushenkistä boikottikampanjaa Valko-Venäjää vastaan – perusteena maan väitetty heikko demokratian tila. Vasemmis-toliiton puheenjohtaja, kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhin-mäki ilmoitti häpeällisesti kannattavansa vaatimuksia perua vuo-den 2014 jääkiekon MM-kilpailut Valko-Venäjältä. Mitään todel-lista näyttöä maata vastaan eivät EU-kellokkaat ole kyenneet esi-tämään. Todellinen ja ainoa syy Valko-Venäjän vastaiselle kam-panjalle onkin se, että maa ei ole alistunut EU:n määräysvaltaan ja uusliberalismin pakkopaitaan.

Maassa pitkään työskennelleiltä ja asuneilta henkilöiltä voi kuulla yleensä täysin toisenlaista tarinaa kuin mitä valta-mediamme jatkuvasti suoltaa. On helppo yhtyä Valko-Venäjän jääkiekkomaajoukkueen päävalmentajan Kari Heikkilän viisaisiin sanoihin, kun hän vaati maan ihmisoikeuksista räksyttäviä siivoa-maan omat nurkkansa ennen kuin ryhtyvät arvostelemaan toisia.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

K

ansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etnimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Ei iskua Iraniin, ei pommeja Teheraniin, ei aavikkoja maailmaan, ei sotaa öljyn vuoksi

Elämme tänään yhtä historian vaarallisinta vaihetta. USA on keskittänyt Persianlahden alueelle useita lentotukialuksia, satoja huippumoderneja hävittäjiä, lähes 150000 sotilasta, 450 Tomahawk- risteilyohjusta. Liittolainen Israel on varustautunut hyökkäämään ilmavoimillaan Iranin ydinlaitoksia vastaan. Tämä tulisi olemaan läpihuutojuttu edes USA:n ja Israelin yhteiselle sotilasoperaatiolle. Iranilla on sotilaalliseen vastaiskuun kykenevä armeija. Hyökkäys uhkaa kaikkien alueen valtioiden mm. Venäjän, Intian ja Pakistanin etuja.

Voitonpäivänä 9.5.-12 vietettiin Helsingissä Maailmanrauhan patsaalla tapahtuma, jossa ihmiset ilmaisivat huolensa kasvaneesta suurso-dan vaarasta. Hallitukselta ja medialta vaadittiin vastuullisuutta.

Asiantuntijat kirjoittavat Ve-näjän keskittävän USA:n ja Israe-lin tulevan hyökkäyksen johdos-ta joukkojaan etelään ja Arme-nian sotilastukikohtiinsa varmistaakseen Israelin ja USA:n hyökätessä Iraniin asemansa Kaukasiassa. Sodan syttyessä Venäjän odotetaan avaavan maa-käytävän Georgian kautta Armeniaan, jolla on maara-ja Iranin kanssa. Tätä ennakoidesa-an USA aseistaa Georgian armei-jaa. Luulisi näiden tietojen osoitta-van pahimmillekin epäilijöille, että tosi on kysymyksessä.

Kova uusliberalistinen mark-kinatalous on ohittanut pisteen, jossa on otettu ensimmäiset as-keleet imperialistiseen suuntaan, missä politiikan keinojen pettäes-sä, valloitetaan markkinoita, talou-dellisia resursseja ja kilpailukykyä sotilaallisin keinoin. Näin tapahtui mm. Jugoslavian, Afganistanin, Ira-kin ja Libyan kohdalla. Siksi voimme nimittää nykyistä tilannetta uuden imperialismin restauraation ajak-si. Israel ja USA perustelevat tule-vaa hyökkäystään Iranin väitetyil-lä joukkotuhooaseilla. Tästä ei kui-

tenkaan ole mitään todisteita eikä mikään oikeuta hyökkäyssotaan. 'Hyökkäys Iraniin aiheuttaisi ka-tastrofin'.

Katastrofi on lievä sana ku-vaamaan Kolmannen maailman-sodan uhkaa ja miljoonia uhreja vain kahden epätoivoisen, keske-nään ikuisen verivalan vannoneen valtion, Israelin ja USA:n aiheutta-man maailmantuhon seurauksis-ta. Omassa mediassamme on sel-keästi peitelty todellinen suurso-dan vaaraa ja uhkaa, vaikka muual-la maailmassa tämä tiedetään var-sin hyvin. Vastaus löytyy Natotta-misesta ja sen hyväksymisestä val-tiojohdossamme. Suomen media ja valtionjohto näyttää olevan valmis uhraamaan miljoonat ihmishen-get ja osaltaan ottamaan vastuul-leen mahdollisen luonnonkatastro-fin vaikutukset? Ehkä johtomme ei osaa ajatella mystisessä Natomant-rapsykoosisaan tarpeeksi pitkälle.

Israel väittää pelkäävänsä Ira-nin ydinasetta, kun taas sivistynyt maailma pelkää Israelin ydinasetta, jota se joutuessaan vaikeuksiin tu-lisi käyttämään naapurivaltioitaan kohtaan. Hirvittävä luonnontuho ja miljoonat kuolleet näyttävät olevan lastenleikkiä USA - Israel-akselille.

Kaiken takana oleva kova uusli-beralistinen voitontavoittelu toimii ketjureaktion tavoin. Suuryritysten ottaessa taloudellisten resurssien hankkimisessa poliittisten toimien sijaan käyttöönsä aseelliset keinot, johtaa tämä vain siihen, että kilpai-lijoiden muualla on tehtävä samal-la tavalla.

Me 9.5.-12 Hakaniemeen maailmanrauhan patsaalle ko-koontuneet vaadimme tiedotus-välineitämme tiedottamaan vas-tuullisesti sen todellisen tilan-teen, joka Lähi-idän alueella val-litsee. Vaadimme omaa hallitus-tamme toimimaan kansainväli-sissä suhteissaan kaikin tavoin näiden imperialististen suunnitelmien katkaisemiseksi. Esitäm-me kaikille ihmisille: Nouskaa torjumaan imperialistista valloi-tuspolitiikkaa ja edessä häämöt-tävää tulevaa suursotaa.

Helsinki 9.5.-12
Maailmanrauhan patsaalla

Nato on turvallisuusuhka Suomelle

Venäjän asevoimien komentaja, kenraali Nikolai Makarov esitti puhuessaan Maanpuolustusyh-distyksen tilaisuudessa tiistai-na 5.6.12, että Suomen ja Na-ton yhteistyö on uhka Venäjän turvallisuutta. Makarov mainit-si mm. Pohjois-Norjassa talvella ja Itämerellä toissa vuonna pi-detyt sotaharjoitukset. Kenraa-li oli lehtitietojen mukaan myös kyseenalaistanut Suomen oi-keutta järjestää sotaharjoituk-sia Itä-Suomen alueella ja esi-tänyt, että olisi järkevämpää ke-hittää sotilaallista yhteistyötä Venäjän kanssa.

Makarovin puheenvuoro pe-lästytti kaikki ”natottajat” kuin varpusparven liikkeelle. Soini, Salolainen ja Tuomioja ”todistivat” yhteen ääneen, ettei Nato-yhteis-työ voi olla uhka Venäjälle. Tuomi-oja viestitti, että Makarov ei ole ainoa kenraali, joka elää kylmän sodan maailmassa. Kaikki nämä maamme poliitikkojen lausunnot osoittavat, että mitään ei ole opi-tu historiasta eikä geopolitiikasta.

Halusivat Suomen poliitikot sitä tai eivät, Venäjän ja Suomen

kohtalot liittyvät yli 1000 km pit-kän yhteisen maarajansa ja vuosi-satojen aikaisen historiansa kautta monin tavoin yhteen. Yli 100 vuotta Venäjän yhteydessä eletty autono-mian aika oli Suomelle hyvää aikaa sodanjälkeisen YYA-sopimuksen kauden tavoin. Mutta liittoutumi-nen silloisen imperialistisen suur-valta Saksan kanssa vei maamme katastrofaalisiin sotaseikkailuihin.

Maamme poliitikot ovat joko järjettömiä tai suuria valehteli-joita, jos eivät näe mitä maailmas-sa tapahtuu. Sotilaallista voimaa käyttäen läntiset suurvallat anasta-vat maailman taloudellisia resursse-ja ja Lähi-idässä uhkaa syttyä suursota. Mutta imperialistien tavoitteet ovat kauempana, Keski-Aasiassa, Kiinassa ja Libyanäällä. Naton jäse-nä maamme joutuu mukaan kaik-kiin sotaseikkailuihin.

Nato tarvitsee Suomea, kos-ka meillä on pitkä maaraja Venäjän kanssa ja paljon aluetta sotilaallisiin operaatioihin. Naton jäsenenä krii-sitilanteessa alueemme sotilaalliset kohteet olisivat iskujen kohteita ja taisteluja käytäisiin Suomen alu-eella. Kyllä Venäjällä todellakin on

syytä olla huolissaan, koska Suomi on jo viety niin lähelle Natoa, että se merkitsee käytännössä täysjäse-nyyttä. Pietari on edelleenkin hyvin lähellä valtakunnanrajaa eikä Venä-jällä katsota hyvällä, jos rajan taka-na pitävät kiristyvässä tilanteessa majaansa Nato-joukot. Pitäisi tä-män olla maamme poliitikoille sel-vää, kun vaan muistelevat tapahtu-mia ennen Saksan ja sen liittolaist-en hyökkäystä Neuvostoliittoon.

Suomen poliitikot kieltäyty-vät ymmärtämästä, että Maka-rovin vihjaus Suomen Nato- yh-teistyön uhasta Venäjän turvalli-suudelle tarkoittaa myös ja ennen kaikkea uhkaa Suomen turvallisuu-delle.

Suomen ei pidä missään ni-messä lähteä mukaan myöskään viime aikoina keskustelua herät-täneeseen Islannin ilmavalvon-taoperaatioon. Toisin kuin poliit-tinen eliitimme väittää, kyseessä ei ole pohjoismainen hanke vaan puhdas Nato-operaatio

STP:n liittokokous
16.6.2012

Euron tilanne: tulilanka palaa

Kriisimaiden tukipaket-tien kasvu

Kun tulee Italian vuoro, opimme uusia lukusanoja. Espanjan valtiol-la on velkaa noin 650 miljardia eu-roa eli enemmän kuin Kreikalla, Ir-lannilla ja Portugalilla yhteensä. Ita-lian valtiolla on velkaa pari biljoonaa euroa - parituhatta miljardia euroa. Se on enemmän kuin kol-mella pienellä kriisimaalla ja Espan-jalla yhteensä. Italian ja Espanjan ta-kaus- ja maksuosuudet euromaiden kriisitoimista on yhteensä lähes kol-masosa. Espanja I ja Italia I -paket-teihin hätärahaa tarvittaisiin jopa kolmin verroin komission haikaile-ma määrä ja maksutaakkaa jakaisi pienempi joukko maksajia. Tuppu-rainen on Tappuraisen takuumiehe-nä. Europäättäjät ovat pitkittäneet ja pahentaneet velkakriisiä tehot-tomilla hätäkeinoillaan jo kolmat-ta vuotta.

Ovatko europäättäjät me-nettäneet järkensä?

Fyysikko ja matemaatikko Albert Einstein totesi aikoinaan: ”Aino-astaan hullu toistaa samat toimet kerrasta toiseen samalla jo aiem-min vääräksi osoittautuneella ta-valla, mutta odottaa silti ennen pit-kää saavansa aikaan toivomansa tuloksen”. Europäättäjät ovat hul-luja, jotka yrittävät suitsia velkakrii-siä tehottomia hätätoimiaan toista-malla. Päättäjät eivät ole ”huoman-neet” lääkkeen lisäävän tautia, vaan yrittävät parantaa sen tehoa kasvat-tamalla annosta. Jos Einstein eläi-si, hän kysyisi, ovatko Euroopan ta-louspäättäjät menettäneet järken-sä. Tyhjentävä vastaus edellyttää selvitystä, onko heillä joskus ollut järkeä.

Velka kasvaa

Vuonna 2008 Jyrki Katainen rauhoit-teli kansalaisia. että USA:n pankkien finanssikriisi ei meitä heiluta. Euroop-pan talouspäättäjät kuitenkin ryh-

Suomi on hyväksynyt euromaiden ”tukipaketteja”: Kreikka I, Irlanti I, Portugali I, Kreikka II. Mietintämyssyssä on uusia paketteja: Espanja I, Kypros I, Italia I, Portugali II, Kreikka III sekä vielä Belgia I ja Rans-ka I. Ensimmäisen paketti lähetettiin Kreikan velkojille runsas vuosi sitten. Paketin ehdoksi asetettu talouden kuristuspaketti on ajanut maan talouden alas moninkertaisesti. Ensín paketit olivat satoja mil-joonia, sitten muutamia miljardeja, nyt Espanjan kohdalla mietitään riittääkö sata miljardia ensimmäiseen pakettiin.

Julistenikkari sanoo pankkien olevan vakaalla pohjalla kansan kan-natella ”Nallea” rahasäkkeineen. Katsotaan miten pitkään kansan rahkeet kestävät.

tyivät ”pelastamaan” Kreikan valtio-ta. Vuoden 2010 keväällä lähti tuki-paketti pikapostissa sen velkojil-le. Kataisen mukaan velkakriisi nu-jerrettiin ja pensaspalo sammutet-tiin: ”Olemme saaneet niskalenkin markkinavoimista” ja ”saamme hy-vän koron lainaamillemme euroille.” Alexander Stubb säesti: ”Nyt asiat niin Kreikassa kuin muuallakin Eu-roopassa ovat kunnossa. On pöhlö-populismia väittää jotakin muuta”. Katainen ylisti palomuuria, joka es-tää kriisiä leviämästä ja on lisään-tyynyttä ”tulivoimaa”. Huomaamat-ta kielikuviansa menneen solmuun hän kertoi totuuden. Lisääntynyt tulivoima voika vähemmän palo-muurin, joka taas lisäsi tulivoimaa. Palomuri oli ikään kuin autonren-kaiden ja bitumin seos. ”Palo” levisi Irlantiin ja Portugaliin ja rakennet-tiin palomureja. ”Pelastuspaket-

teihin” liimatut budjettileikkaukset, sosiaaliturvan alasajo ja ulkoistami-nen lisäsi kriisimaiden velkataakkaa ja muiden vastuuta.

Satuja eurokriisistä

Euron revalvoituminen aiheut-ti suurtyöttömyyden EMU-mais-sa. Saksan pyrkimys vaihtotaseen ylijäämään aiheutti eteläisten mai-den vaihtotaseen alijäämään. Yhteis-valuutan oloissa valuuttakurssien kellunta ei estänyt kaupan epäta-sapainoa ja alijäämäisten maiden velat kasvoivat.

Velkakriisin yllättäessä ”eu-roviisaiden” luulisi pohtivan on-gelmien syitä. Luetellaan uskon-ti, kansalliset tavat, työmoraa-li, korruptio. Nämä asiat tiedettiin ennen yhteisvaluuttaakin. Rahalii-ton rakennusvaiheessa tehdyt sel-vitykset osoittivat, että rahaliitto il-

man talousliittoa aiheuttaa velka-ja työllisyysongelmia. Viime talve-na Katainen kehui Espanjan ja Ita-lian talouden säästölinjaa. Keväällä hallitukset päättivät elvyttää kurjis-tusten sijasta.

Italian täyskäännöksen jäl-keen Katainen tapasi pääminis-teri Mario Montin ja arvioi ”Italian olevan oikealla tiellä”. Kulkusuunta on sivuseikka. On sama, ottavatko euromaat niskalenkin markkina-voimista vai markkinavoimat kra-vattiotteen euroalueesta. Hiljattain Katainen loihe lausumaan: ”Talous-yhteistyön syventämisen lähtökoh-tana ei voi olla se, että nykyisen krii-sin kustannuksia jaetaan laajemmil-le harteille”. Jos täyskäännös on ai-to, se on tervetullut. Pääsemme eroon kriisirahastoista sekä rahan-jaosta EKP:n ja IMF:n kautta. Käsit-tävätkö Katainen ja Urpilainen aina, mitä kriisikokouksissa puhutaan ja päätetään?

Ero on Kreikalle jo pie-nempi paha kuin euro

Kreikan eroa eurosta pidetään to-dennäköisenä pikapuoliin. Kreikan ”pelastajien” tukirahoituksen ehto-na oleva talouden kyykkykuuri ai-heuttaa pahempaa tuhoa kuin eu-roero. Koko yhteiskunta on vaaras-sa, jos Kreikka jatkaa rahaliitossa. Oma raha ja devalvointi luo edel-lytyksiä talouden jälleenrakennuk-selle.

Järki on uusiutuva luon-nonvara päättäjilläkin

Osmo Soininvaara kehuu blogis-saan Timo Soinin Kreikka II-paket-tiin liittyvän vakuussopimuksen salaamisen syitä käsittelevää kir-joitusta. Suomelle kallis vakuus-järjestely ei tuo täyttä suojaa. Sik-si muut eivät halunneet ”Urpilai-sen takuuksia”. Soininvaaran mu-kaan Kreikan ainoa mahdollisuus on devalvaatio, mutta se edellyttää omaa valuuttaa. Hän toteaa: ”Kreik-ka ei selviä eurossa pysytellen, vaik-

ka saisi kaikki velkansa anteeksi. Ai-noa mahdollisuus on devalvaatio ja se taas edellyttää, että on valuut-ta, jota devalvoida. Sisäinen deval-vaatio olisi varsin tuhoisa. Jos kaik-ki hinnat ja palkat puolitetaan, kaikkien velkojen, ulkomaisten ja kotimaisten, arvo tuplaantuisi”. ”Suomi jättää euron kuin Viro rup-lan”

Brittiläisen Strategy Econo-micsin johtaja Matthew Lynn ar-vioi, että Suomi jäänee ulos euros-ta. ”Suomi olisi paremmassa jama-sa heti alussa, samalla tavoin kuin Viro jätettyään rupla-alueen Neu-vostoliiton romahdettua. Suomen ero olisi toisaalta tervetullut, koska se merkitsisi jonkinlaista käänn-ekohta eurokriisissä, joko sen ha-joamista tai muuttumista pienem-mäksi valuuttaliitoksi”.

Tuki Kreikan ja Espanjan kansoille!

Kreikan ja Espanjan vasemmis-tovoimat tuomitsevat jyrkästi mait-tensa tukipaketit ja kuristusohjel-mat, jotka kasvattaisivat julkisen talouden alijäämää ja pakottaisi-vat uusiin julkisten menojen leik-kauksiin.

Valuutta-alueen tylsät juhlat

Tunnelma Emussa on kuin ikä-vissä bileissä. Kukaan ei kehtaa läh-teä ensimmäisenä. Kun joku läh-tee, ulko-ovelle syntyy ruuhkaa. Suomeen kohdistui vuosi sitten odotuksia, kun eduskuntaan valit-tiin 136 kriisimaiden tukipakettien vastustajaa ja hallitusohjelmaankin kirjattiin tukipakettien vakuusvaati-mus. Urpilainen, Räsänen ja Arhin-mäki rikkoivat lupaukset ja pettivät toiveet. Nyt odotukset kohdistuvat Kreikan Syriza-puolueeseen. Uusin-tavaalit 17.6. eivät näytä tuovan rat-kaisua: pattitilanne jatkuu ja puolue voi tehdä arhinmäet ja maa saattaa kitkuttaa eurossa vielä kuukausia.

Juhani Tanski

IMEVÄT KUIVIIN

Jokainen on varmasti huomannut, että kun työläisiä potkitaan tois-ta kilometritehtaal-le ja työ vähenee, niin työttömyysaste laskee. Se on taika-temppu, joka onnistuu, kun asial-la ovat EU ja valtion virallinen tilas-tolaitos, Tilastokeskus. Niiden hal-lussa on totuus, johon uskotaan. Siksi kukaan ei näytä tietävän, mi-tä maassa oikeasti ja todella tapah-tuu tai on tapahtunut.

Taituruus ei koske vain työllisyyttä ja työttömyyttä. Se ulottuu kaikkiin virallisiin ennuste- ja tilas-topuuhiin. Siksi maan kaikki tutki-muslaitokset, hallitus ja eduskun-takin uskovat, että väestö vanhe-nee. Kaikki uskovat, että muuta-man ajan kuluttua kuusvitosten ja sitä vanhempien määrä lähes kak-sinkertaistuu. Se on raakaa pötyä. Ennusteissa puolet on pelkkiä haa-muja.

Tosiasiassa kuusvitosten mää-rä vähenee jo lähitulevaisuudes-sa, vaikka elinikä pitenisikin. Mut-ta ilmeisesti se pitenee vain rikkail-lä. Kun köyhyys lisääntyy, kuollei-suuskin lisääntyy. Lisäksi suurten ikäluokkien jälkeen syntyvyys on laskenut sadastatuhannesta lähes puoleen. Ja vielä 1945–80 luvuil-

la maastamuutto oli lähes kymme-nen tuhatta joka herran vuosi - siis todella hurjaa.

Tästä huolimatta meille on luotu ikääntyneiden määrän kas-vun harhakuva, jota kaikki palvo-vat. Siitä seuraa lukemattomia ta-loudellisia ja inhimillisiä tragedioi-ta, kun vanhusten elättäminen tu-lee kalliiksi. Siksi kuntia yhdistetään ja palvelut viedään kauas vanhus-ten ja vähän muidenkin ulottumat-toihin. Vastaisuudessa vanhukset hoidon tarpeesta riippumatta säi-lötään koteihinsa, joissa heitä hoi-detaan virtuaalisesti ja ruokitaan roboteilla!

o o o

Demareiden puheenjohtaja Jutta Urpilainen nimitti toisen demarin Juhana Vartiaisen Valtion taloudellisen tutkimuslaitoksen (VATT) uudeksi ylijohtajaksi. Ensi töikseen Vartiainen kertoi Hesarille, mitä on hänen ja demareiden työkalupakissaan. Siellä on vaatimus, että löllöttely saa nyt riittää. On tehtävä pidempää päivää, enem-män työtunteja ja löllötellä vähem-män aikaa eläkkeellä. Kotiäitienkin velttoilun on loputtava - on mentä-vä töihin.

Vartiainen ilmoittaa, että työn-tekijöiden palkat ovat aivan liian

korkeat. Siksi on luovuttava yleis-korotuksista, samansuuruisista pro-senteista kaikille ja nuorten palk-koja pitää alentaa. On hyväksyttä-vä erilaiset prosentit eli plussa, nol-la ja miinusprosentit, sillä kuten He-sari siteeraa, ”Palkkojen tehtävä ei enää ole olla osa sosiaaliturvaa”. Li-säksi sosiaaliturvaakin on alennet-tava, kun ”Liian monissa tilanteis-sa sosiaaliturva on houkuttelevam-pi vaihtoehto kuin pienipalkkainen työ”. Globaalissa maailmassa työ tu-lee sinne, jossa on työhaluja ja ih-miset työllistyvät ajan mittaan sopi-vaan hintaan sanoo Vartiainen.

Demarien puheenjohtaja Urpi-lainen ja hänen valitsemansa yli-johtaja demari Vartiainen ovat sitä mieltä, että kun kaikki palkkatyöläi-set ovat töissä nälkäpalkalla ilman sosiaaliturvaa, niin maasta viedyt työt palaavat takaisin.

On todella järkyttävää, että de-mareilla ei ole tarjota kurjuutta kummempaa.

o o o

Jo iät ja ajat on huudettu, että työuria pitää pidentää sekä opiske-lu- ja eläkeaikaa lyhentää. Nyt de-mari Vartiainen toi uutuutena syn-nytysslomista luopumisen. Se on velttoilua, josta on päästävä eroon. Tämä on virallista mantraa, jota

kaikki hallituksessa istuvat politii-kantekijät mielellään hokevat.

Yhden asian Tilastokeskus tai-taa ennustaa oikein nimittäin sen, että hamaan tulevaisuuteen meillä on työikäisiä ainakin saman verran kuin nyt, noin 3,5 miljoonaa. Työ-ministeriö totesi jo viisi vuotta sit-ten, että työikäisistä työvoimaa on tulevaisuudessakin keskimäärin 2,9 miljoonaa henkeä, 5 066 miljoonaa työtuntia. Tässä ovat mukana kel-vottomina syrjäytetyt. Viimevuon-na virallisen tilaston mukaan työ-tunteja tehtiin 4 043 miljoonaa tun-tia. Kun siitä poistetaan haamutun-nit, todella tehtyjä oli 3 750 miljoonaa tuntia.

Työpaikkojen perusteella työt-ömyysaste oli 8,2 prosenttia, mutta työn puutteen vuoksi työläisiltä jäi palkkoja saamatta virallisen tilaston mukaan 1 023 miljoonalta tunnilta ja todellisuuden mukaan 1 350 mil-joonalta tunnilta. Näistä tekemät-ömistä työtunneista tulee työttö-myysasteeksi 20 – 27 prosenttia. Joten työvoimasta ei ole puutetta – puute on työstä ja palkasta!

o o o

Hesarissa (3.6) Tilastokeskus to-distä taas valehtelemisen osaamis-taan. Se kertoi, että kaikista palkan-saajista miesten keskiansio oli 3 487

ja naisten 2841 euroa kuukau-dessa. Kun nämä kerrotaan vuo-den kuukausilla ja palkkasaaneil-la, palkkasumma on 94,2 miljardia, verottajan mukaan 73,0 miljardia euroa. Tilastokeskus Palkansaaji-en tutkimuslaitoksen tuella väit-tää palkkatuloja 33 prosenttia to-dellisuutta suuremmiksi. Se on hä-vytöntä.

Työläisistä puolet on työtun-tien perusteella edelleen työttö-mänä ja ilman palkkaa seitsemän kuukautta ja töissä vain viitisen kuukautta. Verottajan mukaan heille kertyi palkkaa vain 10 242 euroa – 869 euro kuukaudessa, ei-kä parempaa ole tiedossa. Päinvas-toin. Jokainen tietää, että kun työ vähenee, työttömyys lisääntyy eikä työttömyysaste voi laskea. Jo nyt on nähtävissä, että 2050 tienoilla työtunneista kaksi viidennestä jää käyttämättä.

Kapitalismin tuottama pahoin-vointi ja näköalattomuus lisäänty-vät koko ajan. Ne imevät hiljalleen ihan huomaamatta työläiset kui-viin. Vain ajoittain toistuvat kriisit ja lamat purevat niin että tuntuu. Kukaan ei hyvän hyvyttään auta palkkatyöläistä. Siksi itse kunkin on hyväksyttävä kurjuuden lisään-tyminen tai yhteisvoimin sen estä-minen. Keskitietä ei ole!

Kai Kontturi

Meillä on oikeus puhtaaseen luontoon

Minna Ekman Hermannin kerhola Vappuna.

Maailmalla ympäristörikkosten määrät kasvussa

Valitettavasti maailmalla myös järjestäytynyt rikollisuus on ruvennut tekemään vuosi vuodelta kasvavaa bisnestä hävittämällä ympäristölle myrkyllisiä ja haitallisia ongelmajätteitä laittomasti ja ympäristölle ja ihmisille haitallisin, monesti myös hengenvaarallisin seurauksin. Vuonna 2006 tehdyn italialaisen ympäristöjärjestön, Legambien raportin mukaan sikäläisen järjestäytyneen rikollisuuden joukot tekivät noin 20 miljardin euron taloudellisen rahatulon Etelä-Italiassa hävittämällä myrkyllisiä (raskasmetalleja ja karsinogeenisia ainesosia sisältäviä) jätteitä maaseudulle ja tuleville rakennusmaille. On vaikeaa arvioida minkälaisista määristä todellisuudessa on kyse – puhtaankin jäävuoren huipusta - mutta italialaisten viranomaisten tietoon tuli pelkästään Etelä-Italiassa vuonna 2009 noin 2 miljoonaa tonnia järjestäytyneen rikollisuuden organisoimia vaarallisten ongelmajätteiden kuljetuksia.

Vuonna 2010 Italiassa tehdyn laskentarataportin mukaan ympäristörikoksia tehtiin noin 31 000, joista 41%:ssa oli kyse laittomasta ongelmajätteiden hävittämisestä tai laittomasta haittallisia aineita sisältävien rakennusjätteiden kierrättämisestä. Kyse ei ole pelkästään Etelä-Italian ongelmasta, vaan esimerkiksi Milanon lähellä Lombardiassa järjestäytynyt rikollisuus kärrää rakenteilla oleville asuin- ja toimistorakennusalueille myrkyllisiä ongelmajätteitä myrkyttäen näin ympäristön, haitaten rakennustaloutta sekä vaarantaen alueella oleskelevien ja asuvien ihmisten

Maailmanlaajuisesti tarkasteltuna ympäristön tuhoutuminen voi aiheuttaa ympäristön romahduksen nopeammin kuin aikaisemmin on ennustettu eli siis jo tällä vuosisadalla. Taustalla ovat ilmastomuutoksesta johtuva ilmaston lämpeneminen ja maailman kiihtyvä väestönkasvu – vuonna 2050 ennustetaan maailman väkiluvuksi 9,3 miljardia ! Tutkijat puhuvat biodiversiteetin eli luonnon monimuotoisuuden, lajien kirjon, kärsimisestä ja vähenemisestä ja kun tämä muutos tapahtuu, on muutos peruuttamaton. Ympäristön romahdus kohdistuisi tällöin kala-, maa- ja metsätalouteen sekä puhtaaseen veteen, joka puolestaan tarkoittaa tällöin maapallon ruokavarantojen pysyvää supistumista ja lopullista ehtymistä. Ilmaston lämpenemisen ja kiihtyvän väestönkasvun taustalla on jatkuvan taloudellisen kasvun tavoite, joka valitettavasti sekin näyttää jatkuvan ympäristön tuhoutumisesta huolimatta. Oman surullisen lisänsä tähän tuhoutumisskenaarioon tuovat ympäristörikokset.

terveyden. Legambien raportin mukaan Italia on myös kansainvälisen radioaktiivisen materiaalin ja myrkyllisten ja hengenvaarallisten ongelmajätteiden kauttakulkumaa. Jätekonttien lopullinen määränpää on saattanut olla merirahdin kautta jokin Afrikan tai Aasian maa, mutta arvatenkin on matka saattanut tarkoituksella päättyä Italiaan ja rikollisten käsiin.

Sikäläiset ympäristöjärjestöt ovatkin esittäneet, että Italian hallituksen pitäisi ryhtyä muuttamaan maansa lainsäädäntöä ympäristörikkosten tuomioiden osalta ankarammaksi. Legambien mukaan esim. Calabrian viranomaiset ovat raportoineet järjestettyjä laivojen, joissa myrkyllisiä tai radioaktiivisia lasteja, tahallisia upottamisia. Ympäristöjärjestön mukaan Calabrian rannikolle on viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana upotettu ainakin vähintään 30 sellaista laivaa vakuutuskorvausten vuoksi. Lisäksi vuonna 2009 viranomaiset ja poliisi saivat vihiä miljoonien eurojen ”kermankuorinnasta”, jonka seurauksena järjestäytyneen rikollisuuden kanssa yhteistyötä tehneeltä italialaiselta liikemieheltä takavarikoitiin 1,5 miljardin euron edestä Italian hallituksen ja Euroopan Unionin saamia julkisesti tarjottuja investointiavustuksia tuulivoimaan.

Suomessa ei ole vielä kukaan ympäristöpoliisia

Suomessa keskusrikospoliisin yhteyteen perustettiin 1.10.1997 kansallinen työryhmä, jonka tehtäviä ovat mm. ympäristörikkosten seuranta ja yhteistyön kehittäminen eri valvontaviranomaisten välillä. Suomessa paljastuu vuosittain arviolta noin 200 ympäristön turmelutapausta ja kymmenkunta törkeää ympäristörikosta, mutta on selvää, että paljastuvien tapausten määrä Suomessaakin on toteutuvia lukuja pienempi. Suomessa arvioidaan häviävän epäasianmukaisin keinoin noin 50 000 romuautoa vuodessa, mikä on noin puolet kaikkien vuodessa romutettavien autojen määrästä. Autojen mukana häviää tieteen

kin noin 300 000 litraa jäteliä sekä muita auton nesteitä. Myös laivavaromujen hävittäminen on niiden sisältämien ongelmajätteiden kuten asbesti vuoksi asianmukaisella tavalla melko kallista. Muualla Euroopassa ympäristöpoliisin ansiosia luonnonsuojelurikoksiin voidaan puuttua perusteellisesti. Esimerkiksi Hollannissa on jopa 600 ja Italiassa lähes tuhat ympäristörikoksiin koulutettua ja erikoistunutta tutkijaa.

Euroopan yhteisön ja Suomen ympäristörikoslainsäädäntö

Merkittävä osa Suomen ympäristölainsäädännöstä on nykyisin peräisin Euroopan yhteisön säädöksistä annettuina direktiiveinä, jotka ovat yleensä luonteeltaan niin sanottuja minimidirektiivejä, jolloin kansallisesti voidaan säätää myös direktiivitä tiukemmasta suojelun tasosta. Yhteisölainsäädännön ja erityisesti ympäristölainsäädännön ongelmana ovat muun muassa rangaistusten ja rangaistusasteikkojen suuri vaihtelu maasta toiseen. Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät ole rikossanktioiden osalta samalla tasolla, joten Eurooppaan on muodostunut eritasoisia järjestelmiä, jotka ovat omiaan siirtämään rikollisuutta niihin osiin Eurooppaa, jossa sääntely ja valvonta eivät ole tehokkainta mahdollista.

Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 19.11.2008 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin eli ns. ympäristörikosdirektiivin, jonka tavoite on taata jäsenvaltioissa ympäristönsuojelun korkea taso säätämällä vähimmäisvaatimukset vakavien ympäristöä vahingoittavien tekojen rangaistavuudesta. Direktiivin säätämisen taustalla on ollut huoli ympäristörikkosten lisääntymisestä ja niiden vaikutuksista, jotka ulottuvat yhä useammin niiden valtion rajojen ulkopuolelle, joissa rikokset tehdään. Suomessa ympäristörikoksista säädetään sekä rikoslaissa että monessa ympäristöä koskevassa erityislaissa. Rikoslain ulkopuolisessa, varsinaisessa ympäristölain-

säädännössä – esimerkiksi jätelaissa, vesilaissa, luonnonsuojelulaissa ja ympäristönsuojelulaissa – on lukuisia erilaisia ympäristöä koskevia rikkomuksia, joista voidaan tuomita vain sakkoa.

Ympäristölainsäädännön valvonta

Ympäristölakien valvonta kuuluu Suomessa pääsääntöisesti Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussille (ELY-keskukset) sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisille, jotka useimmiten toimivat kunnanvaltuuston asettamana ympäristölautakunnassa. ELY-keskuksen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivalta valvonta-asioissa on osittain päällekkäistä. Myös Suomen ympäristökeskuksella on joitakin valvontatehtäviä. ELY-keskukselle, jonka tehtävistä on säädetty laissa ympäristöhallinnosta, kuuluu ympäristönsuojelulain, luonnonsuojelulain, vesilain ja jätelain lupa- ja valvontatehtäviä. ELY-keskuksen yleisenä tehtävänä on edistää ympäristönsuojelua, valvoa yleistä etua ympäristö- ja vesiasioissa sekä kantaa ja vastata tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa. Lisäksi ympäristönsuojelulaissa sekä ympäristönsuojelun erityislainsäädännössä on kunnille määrättyjä keskeisiä lupa- ja valvontatehtäviä.

Kaivosteollisuuden

Uusliberalistinen sote-himmeli

Hallitus painostaa kuntia pakko-liitoksiin. Uuden sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestämisestä muotoilemansa lakiehdotuksen avulla hallitus ajaa kuntia vaikeisiin tilanteisiin. Kuntien lakisääteisiä velvoitteita lisätään, mutta rahoitus jätetään paikallisesti hoidettavaksi. Tämä on kuntalain hengen ja kirjaimen vastaista. Ns. kuntaremontti-hankkeessahan kaikki hallituspuolueet kieltävät pyrkivänsä min-käänlaisiin pakkoliitoksiin. Kuntien itsehallintolakia luvataan noudattaa, mutta maamme poliittinen eliitti asettaa muilla tavoin kunnat niin suuriin vastuisiin palveluiden järjestämisessä, etteivät kunnat selviä noista vastuista yksinään.

Kun hallitus asetti työryhmän valmistelemaan uutta lakia sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiseksi, työryhmän tehtävänä asetelussa jo lähdetään tästä nyt jo useilta tahoilta maanrakoon nuijitusta uudesta kuntajaosta. Siis tämä sote-laki on jo valmiiksi mitoitettu ja sovitettu vastaamaan sitä kuntaministeri Henna Virkkusen (kok) ”vahva peruskunta”-karttaa. Suomi on nyt jaettu 21 sairaanhoitopiiriin. Tämä rakenne tul-tai-siin purkamaan ja tilalle tulisi viisi (5) ”erityisvastuualuetta”. Nämä yksiköt vastaisivat ns. raskaista hoidoista eli erikoissairaanhoidosta. Ruuhka-Suomessa, suurissa kaupunkikeskuksissa tämä ei välittömästi juurikaan vaikuta soster-palveluiden tarjontaan, mut-

aiheuttamat uhat

Talvivaaran kaivosalueella ja sen ympäristössä tapahtuvien ympäristöhaittojen ja kaivostoiminnasta aiheutuvien vakavien ympäristöongelmien myötä on monessa suomalaisessa herännyt suunnaton huoli ympäristön äkillisesti huonontuneesta tilasta - ei pelkästään kaivosalueiden välittömässä läheisyydessä asuvien ja olevien ihmisten keskuudessa vaan esim. myös ympäristöjärjestöissä. Kaivosala on Suomessa kehittynyt kaivosteollisuudeksi ja jatkuvasti kasvavalla alalla on nousua ja sijoittajien tuotto-odotuksia viimeaikoina siivittänyt Geologian tutkimuskeskuksen haaveilut Suomessa mm. Lapin, Ranan Suhangon, Savukosken Soklin ja Pohjanmaan Kaustisten maaperässä olevista maametalliesiintymistä. GTK:n tutkimusten mukaan Lapin kallioperässä on arvokkaita ns. high tech -metalleja kuten platinaa, niobia, titaania, litiumia, galliumia, germandiumia ja indiumia, joita käytetään esimerkiksi LCD- näytöissä, kännyköissä ja aurinkopaneeleissa.

Esimerkiksi Pohjanmaalla Kaustisilla on rekisteröity litium -esiintymän, jota sikäläinen kaivosyhtiö aikoo hyödyntää. Keski-Lapissa olevalle vyöhykkeelle on annettu nimi Tana Belt. Haaveilijoiden mukaan ”vyöhyke on kuin ketju Suomi-äidin kaulalla”. Maametallien suurin tuottaja- ja käyttäjämaa on Kiina. Se myös suojaa maametalleihin pohjautuvan korkeateknologisen toimintansa tuontirajoituksella. Ilmeisesti jotkut tahot haaveilevat Suomen noususta Euroopan maametallialan tuottajaksi mahdollisesta ympäristön pitkäaikaisesta kenties lopullisesta tuhoutumisesta huolimatta?

Minna Ekman

Kaupunki kaupunkilaisille

Liisa Paakkolanvaara on STP:n ehdokas Helsingissä syksyn kunnallisvaaleissa

Helsingissä on paljon hyvää. Helsinki on tämän vuoden design pää-

kaupunki. Helsinki on sopivan kokoinen. Asuntoja on paljon. Työpaikkoja on keskimäärin enemmän kuin muualla maassa. Joukkoliikenne on kohtalaisen kattava. Viheralueita ym. vapaa-ajanviettopaikkoja on runsaasti. Kouluja ja päiväkoteja on. Mutta miksi kaikki hyvä ei kohtaa oikea-aikaisesti kaupunkilaista?

Asunnot ovat monille aivan liian kalliita ja usein vääräkokoisia elämäntilanteeseen nähden. Asuminen on elämän perustarve, jolla keinottelu on härskiä ja häpeällistä. Kohtuuhintaisten asuntojen saaminen on elinehto.

Viheralueet on säilytettävä kaupunkilaisten henkireikänä. Helsingin on huolehdittava kaikille työttömille työtä kunnan toimin yhdessä valtion ja elinkeinoelämän

kanssa. Kuinka tähän päästäisiin. **Tarvitaan selkeä progressiivinen verotus** tuomaan kunnalle tuloja sieltä missä niitä oikeasti on saatavissa.

Tarvitsemme lähidemokratiaa alhaalta ylöspäin. Tarvitsemme kansalaisten yhteen hiileen puhaltamista puoluekannasta ja asemasta riippumatta.

Kansalaisyhteiskunta tarvitsee myös kansan oman pankin, joka turvaa kansalaisen taloussuunnitelmat inhimillisesti eli paremmin kuin liikepankit.

Suomen Työväenpuolue on kansalaisten ja työväen liitto, joka ajaa oikeudenmukaisen ja turvallisen yhteiskunnan kaupungin ja kaupunkilaisten asioita.

Liisa Paakkolanvaara

Unto Nikula Vantaa

Tiainen Pekka: STP:n ehdokas syksyn kunnallisvaalissa Helsingissä

Eurooppa on kriisissä, koska valittiin pankkien tukeminen ja kansalaisiin kohdistuvat leikkaukset. Meidän suomalaisten valtion varat ja eläkevarat on nyt vaarannettu Euroopan pankkien tukemiseen. Tästä napanuorasta on voitava irrottautua. Pankkien tukeminen vaarantaa kunnalliset palvelut, työllisyyden hoidon ja kansalaisten toimeentulon ja palkkamme.

Lokakuun 2012 kunnallisvaalit ovat pitkään aikaan viimeinen tilaisuus kansalaisten äänestää tällaista suuntausta vastaan. Seuraa-

va tilaisuus on vasta vuoden 2015 eduskuntavaalit.

Olen siksi ehdokkaana, että haluan työskennellä Helsingin valtuuston kautta kuntalaisten etuja, oikeuksia ja lähipalveluita puolustavan vaihtoehdon puolesta. Työttömien ja kaikkien helsinkiläisten oikeus työhön ja toimeentuloon on avainkysymys. Asumuskustannukset on saatava alas ja koti jokaiselle.

Minulle on demokraattisen ja työväen yhteistyön rakentaminen yli perinteisten puolue-rajojen ykkösasia. Vaalit ovat osa kansanvaltaa, muttei se ole riittävä. Tarvitaan suoraa demokraattista vaikuttamista vastakohdaksi valan keskittämislle politiikan ja rahavallan sisäpiireille. Korruptio on puhdistettava pois yhteiskunnasta ja oikeuslaitos saatava puolustamaan kansalaisten oikeuksia. Kaikenlaisesta syrjinnästä ja väärästä vallankäytöstä on päästävä eroon.

Pidän tärkeänä kansalaisliikkeitä, koska niiden kautta voidaan koota voimia. Tuen kansalaisliikkeiden tavoitteita ja yhteistyötä laajemman ja vaikutusvaltaisemman demokraattisen liikkeen rakentamiseksi. Työssäni, luottamustehtävissä ja kaikessa elämässä pidän tärkeä-

nä toimia luottamuksen arvoisesti, Helsingin ja Helsingin seudun asukkaiden ja Suomen kansan hyväksi. Yhdessä voimme kääntää huonon kehityksen ja torjua uhkakuvat ja rakentaa parempaa tulevaisuutta myös nuorille, lapsille, lasten lapsille ja tuleville sukupolville. Se kuitenkin edellyttää taistelua juuri nyt kansalaisten ja kuntalaisten etujen ja oikeuksien puolesta sekä työpaikoilla kaikissa tärkeissä kysymyksissä koskivatpa ne yksittäistä asiaa tai ihmistä tai samalla kertaa laajempia kysymyksiä. Tuen myös kaikkia, jotka toimivat luottamustehtävissä ja henkilökohtaisessa elämässään oikeudenmukaisuuden puolesta. En ole puoluepoliitikko enkä ole koskaan ollut, vaan lähtökohta ovat asiakysymykset ja luottamustehtävien hoito kansalaisen, ei vallanpitäjien, lähtökohdasta.

Pekka Tiainen valtiotieteen tohtori taloustieteessä oli Vantaalla kaupunginvaltuutettu 1984-1992, Elannon edustajistossa 1992-2004 ja presidenttiehdokas 1994 vaaleissa. Työssä hän on taloustutkija ja asiantuntijatehtävissä. Runsaasti julkaisuja. Harrastuksia ovat lenkkeily (99 maratonia) ja shakki sekä lukuharrastus ja metsänhoito.

Kerjäämisen kieltäminenkö ratkaisu köyhyyteen?

Britt-Marie (Pipsa) Valo on syksyn kunnallisvaaleissa STP:n ehdokkaana Helsingissä

Olemme saaneet lukea uutisista, että perussuomalaiset kansanedustajat Tom Packalén, Jussi Halla-aho ja Olli Immonen jättävät eduskunnassa kerjäämisen kriminalisointia koskevan lakialoitteen. Iltalehden kyselyssä kansalta asiasta oli annettu 9775 ääntä ja näistä äänistä 95 % oli samaa mieltä esityksen kanssa vain viiden prosentin vastustaessa ehdotusta.

Todellisuudessa kansalaiset lie- nevät yhdistäneet kerjuukiellolla tarkoitettavan vain Romanian ym. maiden romanien kerjäämistä. Kuitenkin Suomi ja Romania ovat kummatkin EU-maita, joiden välillä valitsee vapaa liikkuvuus.

Mikä on kerjäämistä? Ovatko kerjäämistä vastustavat ta-

hot lainkaan ajatelleet, mihin heidän vaatimansa kerjuukiello vai- kuttaisi laajemmin? Mikä on kerjäämistä? Maamme köyhtyessä yhä rajummin ja turvaverkkojen pettäessä päättäjien suunnitelman mukaan pakotetaan yhä suurempi joukko maamme vähävaraisia mm. leipäjonoihin. Onko se kerjäämistä? Pitääkö köyhän antaa armoleivis- täänkin vastiketta, jottei se olisi kerjuuta? Jos suomalaiselta vähävaraiselta loppuvat rahat ja hän joutuu anomaan almuja saadakseen ruokaa, onko hän kriminaali? Jos kerjääminen kielletään, onko kerjäämistä myydä värjättyjä ja itse ran- nalta keräämiään kiviä pelkän ra- han pyytämisen sijaan? Onko tyh- jien pullojen ja kaljatölkkien kerä- minen viime kädessä kerjäämistä? Entä feissarien aktivismi esimerkik- si luonnon puolesta, onko se kerjää- mistä, siinähan pysäytetään ihmisi-ä ja tuen vastineeksi tarjotaan jä- senyyksiä järjestöissä? Rajataanko katusoitto-oikeus koskemaan vain syntyperäisiä vaaleaihoisia suoma- laisia ja onko muuten soittaminen rahaa ansaitakseen kerjäämistä? Mihin luettaisiin nimien keruu puo- lueille? Olisivatko pienet puolueet syyllistyneitä tuolloin kriminalisoi- tuun kerjuuseen, kun ne keräsivät kannattajakortteihinsa nimiä?

Kahtiajako onko pyritään? Natsi-Saksassa toimeenpantiin 15.9.1935 Nürnbergin pahamainei- set rotulait, jotka rajoittivat juuta- laisten ja muiden "ei-arjalaisten" henkilöiden oikeuksia ja loivat näin

laillisen pohjan juutalaisten rodul- liselle syrjinnälle. Pyritäänkö tässä Perussuomalaisen esityksessä sa- maan? Silloin romanit luettaisiin "ei-arjalaisiksi", samoin suomalaisten osalta palattaisiin vuoden 1918 toteutettuun tosiasialliseen kahtia- jakoon, orjakansalasiin ja herra- kansalasiin. Haluavatko Perussuo- malaisten sisulaiset piirit todella ne hihamerkit vaatteisiin?

Ratkaisu on helppo Miksi ei vain luotaisi sellaista perus- turvaa maahamme, että kenenkään ei tarvitsisi kerjätä kaduilla, eivätkä vähävaraiset, sairaat, vanhukset, työttömät tai nuoret putoaisi pe- rusturvaverkosta kadulle? Eikö tä- mä olisi ratkaisu myös pahoinvoin- nin ennaltaehkäisemiselle? Kuinka monta turhaa joukkoväkivallante- koa on koettava, ennen kuin taju- taan, mistä on kysymys? Pysäyte- tään kuntapalveluiden alasojo yk- sityisbisnesten hyväksi ja luodaan ihmisille oikeaa turvallisuutta. Me emme tarvitse rotulakeja, emme- kä niihin liittyviä hihamerkkejä tai muita rajoituksia.

Pipsa Valo

Kampin kappeli

Helsingin Narinkkatorilla avatiin 31.5.2012 Kampin kappe- li. Perin outoa on, että kappe- li on Helsingin kaupungin ja ev. lut. seurakunnan yhteisprojekti eli hiljentymiskappeli. Kaupun- gin sosiaalivirastosta Kampin kappelissa työskentelee kak- si sosiaalityöntekijää, kaksi sosiaaliohjaajaa ja kaksi vahti- mestaria.

Helsingin vapaa-ajattelijain varapuheenjohtaja Esa Ylikoski sanoo, että yhteistyö on on- gelmallista kansalaisten yhden- vertaisen kohtelun kannalta. Kun sosiaalityötä tehdään seurakun- tayhtymän tiloissa, asettaa se hel- sinkiläiset ja muutkin kaupun- gissa liikkuvat ihmiset eriarvoi-

Työpaikoilla tapahtuu häi- rintää ja syrjintää. osa 1 (2)

Henkinen hyvinvointi on tärkeä osa työviihtyvyyttä ja samalla myös terveyden kannalta osa työturvallisuutta. Asiasta käydään päivittäin työpaikoil- la keskustelua ja pohditaan kei- noja ongelmiin vaikuttamiseksi. Vastuunalaisia vaikeuksiin ja niiden ratkaisuihin ovat yleensä työnantajat ja heidän edusta- jansa, mutta häirinnän ja syrjin- nän uhreina ovat taas useimmi- ten tavalliset työntekijät ja toi- mihenkilöt. Heidän edunvalvo- jiensa, luottamusmiesten ja työ- suojevaluvaluutettujen sekä am- mattiyhdistysten tulisi toimia asioissa tehokkaasti ja ammat- titaitoisesti.

Pelkästään viranomaisen apuun sattuneissa tapauksissa ei pidä tuudittautua. Tapausten mää- rän ja työsuojeluhallinnon usein aikaa vievän toiminnan johdosta myönteisiä ratkaisuja voidaan saa- da työpaikkatasolla aikaan huo- mattavasti ripeämmin, jos toimeen tartutaan omatoimisesti ja päättä- väisesti. Toiminta työhyvinvoinnin puolesta on osa tärkeää edunval- vontatyötä. Työkollektiivin sisäi- nen henki ja ymmärrys ovat tässä mitä tärkein apu.

Mitä ovat häirintä ja syr- jintä?

Yleisesti voidaan sanoa, että näihin kuuluvat kaikki sellaiset ilmiöt työ- paikoilla, joita kukaan ei halua koh- dalleen sattuvan ja jotka poikkeaa- vat asiallisesta työelämästä. Yleen- sä niistä seuraa mielipahaa, riitoja ja jopa henkisen terveyden heikke- nemistä ja menettämistä. Pitkään jatkuneesta pahoinvoinnista voi olla seurauksena esimerkiksi irti- sanoutumisia ilman omaa syytään ja hakeutumista terveempään työ- yhteisöön. Häirintää on esiintynyt monenlaisina versioina. Se on voi- nut olla työntekijöiden välistä kiu- saamista, joissa usein ns. kiusaaja- osapuoli ei ole edes ymmärtänyt toimintansa laatua ja mahdollisia seurauksia. Kiusaaja on voinut ol- la myös työnantajan edustaja, joka direktio-oikeuttaan käyttäessään ei ole aina ottanut huomioon vaa- dittavia käytöstapoja ja alaistensa kohteluun vaadittavaa asiallisuut- ta. Työelämään liittyy, ikävä kyllä, myös laajasti erilaista syrjintää ai- na työhönottovaiheesta alkaen ha- maan työsuhteen päättymiseen ja siihen liittyviin vaiheisiin saakka. Syrjintä on voinut johtua työnteki- jän iästä, sukupuolesta, koulutus- taustasta, maailmankatsomukses- ta ja muista mitä erilaisimmista te- kijöistä. Syrjintään työsuhteen ku-

luessa on voinut yhdistyä myös häirintä, jolla on yritetty vaikuttaa kohteeseen erilaisin tarkoituse- rin. Kun laillisia perusteita ei ole ol- lut käytettävissä, on tällä tavoin yri- tetty esimerkiksi "häättää" työnteki- jä työpaikalta pois oman irtisanou- tumisensa kautta.

Mitä laki sanoo? Häirintää ja syrjintää koskevat sää- dökset voidaan tiivistää kahden lain kahteen pykälään, joita val- vovat esimerkiksi työsuojeluviran- omaiset. Unohtaa ei pidä kuiten- kaan sitä, että työpaikkatason val- vonta kuuluu myös työnantajan linja- ja työsuojeluorganisaatioille sekä tietenkin työntekijäin omille edustajille, työsuojeluvaltuutetuil- le ja luottamusmiehille.

Häirintä "Jos työssä esiintyy työntekijään kohdistuvaa hänen terveydelleen haittaa tai vaaraa aiheuttavaa häi- rintää tai muuta epäasiallista koh- telua, työnantajan on asiasta tie- don saatuaan käytettävissään ole- vin keinoin ryhdyttävä toimiin epä- kohdan poistamiseksi." (Työturval- lisuuslaki 738/2002 28 §)

Syrjintä "Ketään ei saa syrjiä iän, etnisen tai kansallisen alkuperän, kansalai- suuden, kielen, uskonnon, vakau- muksen, mielipiteen, terveydentil- lan, vammaisuuden, sukupuolisen suuntautumisen tai muun hen- kilöön liittyvän synn perusteella. Sukupuoleen perustuvan syrjin- nän kiellosta säädetään naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta an- netussa laissa (609/1986)." (Yhden- vertaisuuslaki 21/2004 6 § 1 mo- mentti).

Ongelmien yleisyys "Vuonna 2011 Etelä-Suomen alue- hallintoviraston työsuojelun vas- tuualueelle tuli yli 500 yhteyden- ottoa työhyvinvointia haittaavista epäkohdista, kuten häirinnästä tai epäasiallisesta kohtelusta, työ- syrjinnästä tai muusta haitallisesta psykososiaalisesta kuormituksesta. Yhteydenotoista noin 300 liittyi koettuun häirintään tai epäasiali- seen kohteluun ja noin 130 työsy- rjintään." (ESAVIn tiedote 16.4.2012.

Sarja jatkuu lehden tulevassa numerossa 4/2012. Siinä käsitel- lään esimerkkitapauksia, tapausti- lastoja, valvonta- ja oikeuskäytän- töjä sekä vaikutusmahdollisuuksia ja -tapoja työpaikoilla.

Jaakko Ahvola Helsinki

Kunnallisvaalit 2012

Jos olet kiinnostunut STP:n kunnallisvaaliehdokkuudesta, niin tu- losta suostumuskavaake STP:n sivulta os. <http://www.tyovaenpuo- lue.org/kunnallisvaalisuostumus.pdf>. Palauta täytetty kaavaake os. Kalevi Wahrman, Leipurimäki 2 B, 06650 Hamari. Muut yhteystie- dot: Puhelin 040 5523 099, sähköposti kalevi.wahrman@pp.inet.fi Laita mukaan erillinen lappu, missä ovat osoitteesi, sähköpostisi ja puhelinnumerosi. Kaikki muutkin tiedustelut voit kysyä "Kallelta".

Kallion ja Alppilan asukkaat puolustavat puistojaan

Bisnestä vai hyvinvointia?

Alppila- Seura toteaa kannan-otossaan, että sillä ei ole mitään Linnanmäen ympärivuotisen käytön lisäämistä vastaan. Seura puolustaa kuitenkin asukkaiden etuja ja haluaa säilyttää Lenin-puiston asukkaiden rauhallisena keitana. Emme vastusta parkkitalon rakentamista vesilinnaan, mutta emme hyväksy ajotien vetämistä pienen Lenin-puiston kautta emmekä uuden portin ja jalankulkuväylän avaamista sitä kautta. Linnanmäen huvipuiston omistava Lasten Päivän Säätiö on lisäksi avoimesti esitellyt jatkosuunnitelmiaan, mm. hotellin rakentamista pysäköintitaloksi suunnitellun vesilinnan viereen. Asukkailla on perusteltu syy epäillä, että kaikkea ei ole kerrottu avoimesti. Pysäköintitalo ei edes ratkaise alueen pysäköintiongelmia. Tulomme yhdessä kaupungin ja Linnanmäen kanssa etsimään asiassa kaikkia tyydyttävää ratkaisua.

”Vihreä rinki tuottaa viihtyisyyttä”

Alueen asukas **Paula Hulkko** kirjoittaa: ”Olemme todella tuhtuneita rakennussuunnitelmista. Lenin-puisto ja Alppipuisto eri osineen muodostavat suurenmoisen vihreän ringin muutoin asfaltilla päällystetyn Linnanmäen ympärille. Ne tuottavat viihtyisyyttä ja vehreyttä paljon laajemmalle alueelle kuin mitä niitä ympäröivät korttelit muodostavat. Näistä puistoista on todella muodostunut kaupunkilaisen kesäinen olohuone, jossa tavaataan ja oleillaan suomalaisille epätyypillisesti iloisessa ja välittömässä tunnelmassa. Helsingissä viime kesä oli Lenin-puistossa jotakin aivan käsittämätöntä: ihmiset istuskelivat, pelasivat, söivät, joivat ja musisoivat pitkälle yöhön kaikessa rauhassa ja kaupunkiluonnosta nauttien”.

Ainutlaatuinen Lenin-puisto

Toinen alueen asukas **Lassi Tiittanen** kirjoittaa: Minulle kerrottiin, että kyseiselle alueelle oli istutettu presidentti Kekkonen Neuvostoliitosta saamia kasveja. Tammi-kuussa 1995 korjasin pirttipöydän penkin, jota kuljettaessani oikaisin Lenin-puiston kautta, kun kuulin

Helsingin viheralueita uhkaavat mittavat rakennushankkeet. Lenin-puiston läpi halutaan vetää kaksikaistainen autotie uuteen Linnanmäen parkkihalliin. Uuden 800-paikkaisen gourmet- ravintolaryppään maksukykyinen asiakaskunta haluaa päästä autoillaan lähelle herkkuja. Kaupunginsuunnitteluvirasto ehdottaa, että katu pysäköintitaloon tulisi Sturenkadulta, Lenin-puiston kautta. Pysäköintitalo ei Linnanmäen toimitusjohtaja Räikkösen mukaan ratkaise heinäkuisten viikonloppujen pysäköintiongelmaa Alppilan asuntokaduilla, jolloin kävijöitä on 15 000- 20 000. Pisara-radan rakentaminen puolestaan uhkaa lohkaista ison siivun Alppipuistosta. Näiden Alppilan puistojen lisäksi kamppailua käydään myös Vallilanlaaksoon jo valtuuston ”autopuolueiden” päättämää joukkoliikennekatua vastaan. ELY- keskus on toistaiseksi viheltänyt pelin poikki, koska tiehanke puistoon on yleiskaavan vastainen. Kaupungin taholta on odotettavissa syksyyn mennessä uusia avauksia.

Kuva: Antero Nummiranta

Lenin-puistossa kukkivat omenapuut

kauempaa huudon: ”On täällä näitä penkkejä, ei olisi tarvinnut mukaan ottaa!” Tämän jälkeen aloin käydä kyseisessä puistossa useammin. Lenin-puisto on ainutlaatuinen, koska koko maailmassa on haluttu poistaa Lenin-aiheiset kohteet, -museot –yms. Vain Suomessa on huomioitu, että Lenin on ollut todellisuutta. Minusta olisi kunniasia, jos me täällä Suomessa pystyisimme säilyttämään tämän palkan historiaa !

Josafat-liike teki mahdottomasta mahdollisen

Allekirjoittaneen haastattelemana arkkitehti **Hilkka Kuusinen** kertoo alueen puistokamppailuista: ”Hyvä ystäväni Ritva Hartzell pyysi minua keväällä 1972 mukaan taisteluun Josafatin kallioista. Urheiluhallit Oy suunnitteli räjäyttävänsä kalliot ja rakentavansa tontille monikerroksisen lisärakennuksen mm. paikoitus-tilaksi 800 autolle. 15 vuotta alueel-

la asuneena yksityisautoliikenteen lisääntyminen hirvitti. Josafatin puistoliike pyrki toimimaan uudenlaisella tavalla välttämällä kaikkea mahdollisuutta, mitä tuli niin kirjelmien tekstiin kuin tapahtumien järjestämiseen. Tehtiin siis kuitenkin kirjelmiä, kerättiin nimiä, tehtiin valtuustoaloitteita jne. Selvisi, että Urheiluhallien laajennussuunnitelman päätöksenteon taustalla oli kullisien takaisia sopimuksia demarien ja kokoomuksen välillä. Tämä paljastettiin näyttävästi lehdistössä ja suuressa kansalais- ja ympäristöliikkeiden näyttelyssä Vanhalalla Ylioppilastalolla. Siivoustalkoil-la saatiin roskainen alue siistiksi. Upeat kalliot nousivat esiin. Lahjoituksina saatiin myös kaupungilta istutuksia. M.A. Numminen teki laulun ’Josafatin jenkka’ Alppila- Seuran silloisen puheenjohtajan Martti Kinnarisen sanoihin ”Pyykkejä ennen köysillä kiikkui... silloin kalsonkinikin Josafatin kallioilla kuivaisin.”

Kesti 20 vuotta saada alue kaavoitettua puistoksi ja rakennetuksi polkuineen, istutuksineen ja amfiteatterineen v. 1991. Josafatin puistoliike todisti, että asukkaiden uupumattomalla joukkovoimalla voi saada mahdottoman mahdolliseksi.

Alppipuisto Kaivopuiston veroinen ”olohuone”

Kysymykseen onko Alppipuiston puolustajilla mitään mahdollisuuksia valtiovaltaa vastaan, koska Helsingin kaupunginhallitus on asettanut halvimmalla eli sorsalammikkoalueen tuhoavan Pisararadan linjauksen kannalle, Hilkka arvioi: ”Pisara-radan linjausvaihtoehdoista Alppila-Seura asukkaiden edustajana kannatti vaihtoehtoa, joka olisi säästänyt Alppipuiston ja tuonut edut radasta alueen asukkaille. Nyt tehty linjausvaihtoehdon valinta on vasta ensimmäinen päätös monimutkaisessa suunnitteluprosessissa valtiovallan ratahankkeiden ja kau-

Guggenheimin käenpoika jäi kummittelemaan

Reijo Katajaranta on STP:n ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Helsingissä

Toukokuun 2. päivän kokouksessaan Helsingin kaupunginhallitus päätti kaataa kaupunginjohtaja Jussi Pajusen ajan Guggenheim-museohankkeen. Hanke siis kaatui, mutta äärimmäisen niukasti äänin 8 -7. Hankkeen takana oli viisi kokoomuksen jäsentä, yksi RKP:sta ja yksi vihreiden edustaja. Hanketta vastaan oli kol-

me vihreiden edustajaa, kolme SDP:stä, yksi vasemmistoliittolainen ja yksi perussuomalainen.

Tällainen niukka äänestystulos ei takaa vielä mitään Guggenheim-hankkeen lopullisesta kohtalosta, vaan se jää odottelemaan tulevien kunnallisvaalien tulosta yhtenä tärkeimmistä vaaliteemoista.

Pitkin kevättä ennen kaupunginhallituksen päätöstä kansaa on yritetty vimmaisesti saada Guggenheim-hankkeen taakse. Sen kiiyvimpia puolustajia ovat olleet mm. Espoon Modernin taiteen museo EMMA:n johtaja Markku Valkonen, joka on manaillut Suomen kansan takapajuisuutta mm. väitteillä, ettei Suomessa ole koskaan luotu mitään aidosti omaa kulttuuria, vaan kaikki on tänne tavalla tai toisella tuotua. Toinen Guggenheim-aktivisti on ollut Helsingin Taidemuseon johtaja ja koko hankkeen alullepanija Janne Gallen-Kallala- Sirén. Hän on ollut valmis jopa lopettamaan oman museonsa ja yhdistämään sen Guggenheim-museoon.

Mutta väittely on ollut kovaa. Suuri joukko suomalaisia kuvatai-

teilijoita on Guggenheimia vastaan. He vaativat, että kun Guggenheim tuo meille ulkomaista ja vieläpä jo vanhentunutta taidetta, Helsingin Taidemuseota on uudistettava niin, että se tuo esille voimakkaammin suomalaista taidetta. He laativat Guggenheimille vastaiskuksi Checkpoint Helsinki – suunnitelman, jossa Helsingin taidemuseota kehitetään juuri tähän suuntaan. Suunnitelman takana on 21 taiteen ammattilaisen työryhmä, joka oli hankkinut taakseen yli 130 muun taiteentekijän kannatuksen.

Taidebisnes haistaa rahan

Mistä Guggenheim-hankkeessa on kyse. Guggenheim on New-Yorkilainen taidebisnes-yritys. Se haistaa rahan kuin hai aistii kilometrien päästä veripisaran. Nyt Guggenheim on löytänyt Atlantin takaa Suomesta helsinkiläisten veronmaksajien rahat, koska kukaan – ei ainakaan kaupunginjohtaja Pajunen – niitä valvo. Koko Guggenheim rakennettaisiin ja se toimisi Helsingin verovaroin ja voitot menisivät Guggenheimille Amerikkaan. **On järjetöntä väittää, että se**

ei olisi poissa muusta. Tälle vaalikaudelle hallitus on jo kaavaillut museoille 5 miljoonan vähennystä valtionapuihin. Se merkitsee lukuisien museoiden lakkauttamista. Esim. Elias Lönnrothin syntymäkot Sammatissa - Paikkarin torppa - on lakkautusuhan alaisena 30 000 euron tappiollisuuden takia. Nyt Lohjan kaupunki on suostunut ylläpitämään museota jonkin aikaa, mutta eikö olisi viisaampaa kehittää tämän hienon museon toimintaa niin, että sen pyörittämiseen tarvittavat rahat saadaan omin voimin kerätyksi. Museo on sen arvoinen.

Tietenkin nuo Guggenheimille syydettävät rahat olisivat pois muustakin julkisen sektorin toiminnasta, terveydenhoidosta, sosiaali-toimesta, koulutuksesta, infrastruktuurista, poliisilta. Vain tuollaiset yhteiskunnallisesta todellisuudesta mitään ymmärtämättömät taiteen byrokraatit kuten Markku Valkonen ja Janne Gallen-Kallala- Sirén voivat tietämättömyydessään kannattaa Guggenheimia. Kokoomuksen kannatusta Guggenheimille ei kannata ihme-

puingin organisaatioiden kesken. Rata ja sen rakentaminen tuhoaisivat suuren siivun puistosta ja toisivat junien melun puiston ytimeen. Nyt on tärkeä tuoda esiin alueen todelliset arvot niin paikallisille kuin koko kaupungin asukkaille.

Puistot toimivat kaupungin keuhkoina

Kysymykseen ”mitä sanoo arkikitehdin silmä puisto-alueen viereen Keski-Pasilan nousevista 40-kerroksisista pilvenpiirtäjästä ja tulevasta kaupunkimme profilista?” Hilkka totesi: ”Kunnallisvaalit ovat tulossa; ympäristöasiat tulee ottaa näkyvästi esiin. Kaupunkiamme on rakennettu yhä tiiviimmäksi ja puistot ovat joutuneet peristuksiin. Alppiharjun ja Vallilan rajalle nousee Pasilan Konepajan alueelle suuri asuntoalue. Pasilaan ollaan suunnittelemassa pilvenpiirtäjien ’metsää’. Oikea metsät ja puistot si-toisivat ilman epäpuhtauksia ja toimisivat kaupungin keuhkoina. Tätä meidän asukkaiden tulee puolustaa, ei näyttäviä rakennushankkeita ulkopuolisten silmille”.

Lenin-puisto on pelastettava autotien alta?

Alunperin puutarhanäyttelyksi perustettu Lenin-puisto on todellinen helmi Alppipuiston ja Linnanmäen huvipuiston vieressä. Viime vuosina se on päästetty hieman rapistumaan, mutta asukkaat ovat löytäneet sen. Kaupunki on valmistellut puiston kunnostamista ja sen sisäänkäynnin ehostamista. Juuri tämän Sturenkadun sisäänkäyntiin on nyt toisaalta esitetty sisäänkäyntiä Linnanmäen huvipuistoon ja ajoyhteyttä Vesilinnan paikoitus-taloon puiston kautta. Hanke muutaisi Lenin-puiston luonteon totaalisesti. Se tulisi palvelemaan vain Linnanmäen huvipuistossa kävijöitä kulkureittinä. Asukkaat ja yleensä kaupunkilaiset menettäisivät oma-leimaisen rauhallisen oleskelupuiston. Linnanmäkeä, Alppipuistoa ja Lenin-puistoa koskevan asemakaavamuutoksen etenemistä saimme jo tiukan asukaspalautteen myötä siirrettyksi kesän yli. Asukkaat ovat heränneet ja voima kasvaa, totesi Hilkka Kuusinen lopuksi.

Toimitti Antero Nummiranta

tellä, sillä sitä samaahan Kokoomus itsekin yrittää, eli kaapata kansalta kerätyt verovarot yksityisiin hankkeisiin.

Tietenkin voidaan olettaa, että Guggenheim -museo voisi aivan alussa ensimmäisenä vuonna uutuutensa vuoksi kannattaa-kin, mutta pian sille koittaisi ”kreikkalainen todellisuus”. Guggenheim-säätiön johtaja Richard Armstrong väittää, että Helsingin kulttuuritarjonta olisi hyötynyt suuresti hankkeesta. Säätiönsä puolesta hän sanoo, että hanketta voidaan jatkaa myöhemmin ja että Guggenheim-säätiö on yhä sitoutunut hankkeeseen ja odottaa, mitä tuleman pitää.

Juuri näistä syistä Guggenheim- hanke on tulevien kuntavaalien yksi tärkeimmistä teemoista. Eli Guggenheim on kuin käenpoika, joka ensin munii vieraaseen pesään ja sitten käenpoika kuoriuduttuaan alkaa määrätietoisesti työntää pesän oikeita poikasia ulos pesän reunan yli. Kukkuu sanoi Guggenheim.

Reijo Katajaranta

Kuinka Suomen kansallisomaisuus ryöstettiin

Neuvostoliiton tiedeakatemian kirjeenvaihtajajäsen A. G. Mileikovski arvioi v. 1975 kapitalismin kehitystä seuraavasti: ”Monopolikapitalismin oloissa valtio esiintyy lukuisten teollisuus, kuljetus- ja muiden yritysten omistajana sekä kollektiivisena kapitalistina suhteessa palkkatyöntekijöihin. Omistajan oikeudella valtio käyttää sitä kansantulon osaa, joka on kerätty budjettiin verotuksella. Valtion käsissä ovat emissiopankit (emissio = arvopaperien, osakkeiden tai obligatioiden liikkeelle lasku) ja samalla rahankierron valvonta. Mobilisoidessaan rahaa lainojen avulla valtio ei tule ainoastaan velalliseksi, vaan samalla myös lainantantajakapitalistiksi, jolla on valtava vaikutus luottojärjestelmän toimintaan.”

Suomalaisessa valtiomonopolistisessa kapitalismissa 1970- ja 1980-luvuilla valtion tuotannollisesta toiminnasta muodostui kapitalistisen tuotannon ja koko kapitalistisen talouden elimellinen osa. Se kosketti kaikkia talouden osia ja aloja. Lisäksi se ulottui myös kansainvälisiin taloussuhteisiin ja ilmeni yhteistyönä mm. EEC:n, EFTA:n ja OECD:N kanssa. Kansalliset kapitalistit lihoivat tuottoisalla neuvostokaupalla.

Suomalainen valtiomonopolistinen kapitalismi

Valtiollinen omistus ja talouselämän valtiomonopolistinen sääntely olivat tärkeitä piirteitä tuon ajan

suomalaisessa kapitalismissa. Valtiomonopolistinen sääntely ilmeni verotuspolitiikkana, markan devalvoimisina, lakeina ja asetuksina, suhdanteiden sääntelynä, tulopoliitiikkana ja valtion taloudellisena tukena yrityksille. Valtion toiminta oli vankasti sidoksissa sen poliittiseen perustehtävään eli kapitalismin säilyttämiseen.

Valtion omistamilla yrityksillä ja tuotantolaitoksilla liikenteen, kuljetuksen, tieteen ja tutkimuksen, metalli-, kemian- ja kaivosteollisuuden, laivanrakennuksen ja energiatuotannon parissa oli suuri merkitys maamme taloudessa. Valtio ja kunnat tuottivat ihmisten tarvitsemat peruspalvelut. Valtio takasi näillä toimillaan kapitalisteille halvan raaka-aineen, kuljetusten, energian ja työkykyisen työvoiman saannin. Valtion yhtiöiden johtokunnissa ja johdossa istuivat kapitalismille lojaalisuutta vannovat henkilöt.

Valtion yritystoiminta 1970-luvulla

Valtion tärkeitä liikeyrityksiä olivat mm. VR, Posti- ja lennätinlaitos sekä niiden konepajat. Valtion rahastojen kautta valtion varoja siirrettiin yksityiselle pääomalle. Näitä olivat maatalouden kehittämisrahasto, valtion viljavarastorahasto, tuontikaupparahasto, varmuusvarastorahasto, vientitakuurahasto, VR:n uudistusrahasto, PLL:n uudistusrahasto ja valtion takausrahasto. Valtion rahalaitoksina toimivat Suomen pankki ja Postipankki. Valtioenem-

mistöisiä osakeyhtiöitä olivat mm. Enzo Gutzeit Oy, Imatran Voima Oy, Kemijoki Oy, Neste Oy, Outokumpu Oy, Rautaruukki Oy, Kemira Oy, Valmet Oy, Veitsiluoto Oy, Finnair Oy, Pohjolan Liikenne Oy, Suomen Vientiluotto Oy, Kehitysaluerahasto Oy, ALKO Oy ja Yleisradio Oy. Lisäksi valtiolla oli seuraavia tytäryhtiöitä Matkatoimisto Area Oy, Yhtyneet Ravintolat Oy ja Finnlines Oy. Alueellisesta energiatuotannosta vastasivat kunnalliset sähkölaitokset.

Valtion yritystoiminta 2000-luvulla

VR on ositettu ja Posti- ja lennätinlaitos on lakkautettu. Konepajat ovat hiljenneet. Vuonna 1998 valtion yhtiöiden parissa tapahtui suuria uudelleenjärjestelyjä. Enzo Gutzeit Oy ja Veitsiluoto Oy siirtyivät Stora Enso Oyj:n omistukseen ja Imatran Voima Oy Fortum Oyj:lle. Neste Oy fuusioitiin Imatran Voiman kanssa Fortumiksi v. 1998. Yhtiöt erotettiin toisistaan v. 2005. Neste Oil Oyj syntyi v. 2004 Fortum Oyj:n jakautuessa sähkö- ja lämpö- sekä öljy-yhtiöksi. Yhtiö oli aluksi Fortum Oyj:n tytäryhtiö, mutta irtaantui Fortumista v. 2005.

Outokumpu Oyj:stä on tullut monikansallinen metallialan yritys. Se on luopunut lähes kaikista kaivoksistaan. Sen yhden liiketoiminta-alueen muodosti aikaisemmin sen kokonaan omistama tytäryhtiö Outokumpu Technology Oyj. Vuonna 2006 pääosa yhtiön osa-

Vuonna 1991 Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen eliitimme kiihdytti integroitumista kansainväliseen kapitalismiin. V. 1988–1993 velkaantuneet yritykset joutuivat kannattavuusvaikeuksiin ja pankeille syntyi suuria luottotappioita. Vuosina 1988–1990 niitä oli viisi miljardia mk ja 1991–1993 jo yli 50 miljardia mk. Pankkien vakavaraisuus ja maksuvalmius heikkenivät. Suomen valtio riensi apuun ja pelasti suomalaiset kapitalistisuvut. Näinä vuosina räjähti myös työttömyys käsiin ja soppatykit ilmestyivät kaduille. Kuva vuodelta 1993.

kekannasta myytiin ulkopuolisille sijoittajille, minkä jälkeen yhtiö listattiin Helsingin pörssiin. Huhtikuussa 2008 Outokumpu myi jäljellä olevan kupariputkiliiketoimintansa Cupori Group Oy:lle. Tammi-kuussa 2012 Outokumpu osti ThyssenKruppin ruostumatonta terästä valmistavan tytäryhtiön Inoxumin.

Rautaruukki Oy:n voimakkaan kansainvälistymisen ansioista 1990-luvun lopussa ruukkilaisia oli yli 7 000 Suomessa ja noin 5 000 muualla Euroopassa [http://fi.wikipedia.org/wiki/Rautaruukki_\(yritys\)](http://fi.wikipedia.org/wiki/Rautaruukki_(yritys)) - cite_note-ruukkihistoria-4. Valtio luopui osake-enemmistöstään Rautaruukissa vuonna 1997. Rautaruukki Oyj yhtiötettiin 1.5.2011 liiketoimintojen eri osa-alueisiin keskittyviin tytäryhtiöihin: Ruukki Construction, Ruukki Engineering ja Ruukki Metals. Valmet Oy sulautettiin v. 1999 Rauma Oy:n kanssa Metso Oyj:ksi. Valmet myi telakkansa v. 1984 Wärtsilä Oy:lle, joka yhdisti ne omien telakoidensa kanssa Wärtsilä Meriteollisuus Oy:ksi. Yhtiön paperikonetuo- tanto siirtyi Metso Oyj:lle. Elokuussa 2007 Suomen valtio myi 32,1 % Kemiran osakkeista kotimaisille sijoittajille. Kaupassa Oras Invest Oy osti 16,5 %, eläkevakuutusyhtiöt 15 % ja yksityishenkilöt 1,5 % Kemiran osakkeista. [Kauppa herätti arvostelua sen johdosta, ettei valtio järjestänyt julkista tarjouskilpailua myytävistä osakkeista.

Uusliberalismi on kansallisomaisuuden ryöstöä

David Harveyn mukaan ”uusliberalismi on talouspoliittinen suuntaus, jonka mukaan vapaa yksityisomistusoikeus, vapaat markkinat ja vapaakauppa edistävät parhaiten ihmisten hyvinvointia.” Uusliberalismi pyrkii verojen alentamiseen, omistusoikeuden loukkaamattomuuteen, kaiken kattavaan kilpailuun, poliittisen toiminnan korvaamiseen markkinaohjauksella, tulonsiirroilla rahoitetun hyvinvointivaltion ja kansainvälisen kaupan esteiden purkamiseen kaikin mahdollisin – myös sodan – keinoin.

Vuonna 1991 tapahtuneen Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Suomen poliittinen ja taloudellinen elitti kiihdytti maamme integroitumista kansainväliseen kapitalismiin ja sen väkivaltayksiköön – sotilasliitto Natoon. Suomen pankkikriisin aikana v. 1988–1993 lukuisat velkaantuneet yritykset joutuivat kannattavuusvaikeuksiin ja pankeille syntyi suuria luotto-

tappioita. Vuosina 1988–1990 niitä kertyi noin viisi miljardia markkaa ja vuosina 1991–1993 jo yli 50 miljardia markkaa. Pankkien vakavaraisuus ja maksuvalmius heikkenivät. Suomen valtio riensi apuun ja pelasti suomalaiset kapitalistisuvut.

Suomen liittäminen v. 1995 alusta Euroopan unioniin ja siirtyminen v. 2002 euroon tarkoittivat käytännössä uusliberalistiseen talousmalliin siirtymistä. Unionin neljän perusvapauden – pääomien, työvoiman, tavaroiden ja palveluiden liikkuminen – on toteutettu lakkauttamalla ja yksityistämällä valtion liikeyrityksiä ja valtioenemmistöisiä osakeyhtiöitä, romuttamalla Suomen pankin asema, tuhoamalla Posti- ja lennätinlaitos, luopumalla valtion kannattavista tytäryhtiöistä, yksityistämällä kunnallisia palveluita sekä antamalla maan luonnonvarat kansainvälisten sijoittajien käyttöön. Valtion tuotantosektorin tuhoaminen on kasvattanut olennaisesti pysyvää pitkäaikaistyöttömyyttä Suomessa. Uusliberalismiin olennaisesti kuuluva valtion tarjoamien peruspalveluiden supistaminen ja sosiaalipoliitikan tiukat säästöohjelmat ovat synnyttäneet maahamme yli 900 000 köyhyysrajan alapuolella elävän ihmisjoukon. Markkinatalouden elementtejä on tuotu mukaan julkishallintoon. Maamme alueellisen itsehallinnon tuhoaminen kuntateurastuksen avulla saat- taan tämän uusliberalismi-projektin vallitsevaksi otolilaksi.

Eurooppalaisen uusliberalismin mallimaassa Britanniasa suunnitellaan jo aktiivisesti sosiaalisten markkinoiden luomista. Tämä tarkoittaa sitä, että terveyspolitiikassa siirrytään säätiöiden ylläpitämiin sairaaloihin, julkiset terveysasemat siirtyvät yhteiskunnallisten yritysten haltuun, vapaaehtoistoiminnan osuutta lisätään sosiaalipalveluissa, ympäristövastuuta vyörytetään asukkaille ja yhdistyksille. Poliisin ylin johto, oikeuslaitos, puolustuslaitos ja pakolliset viranomaispalvelut jäävät julkisen sektorin haltuun. Muista palveluista huolehditaan – mikäli niistä ylimalkaan huolehditaan – sosiaalisten markkinoiden ja vapaaehtoisvoimien toimesta.

Matti Laitinen

Lähteet: Toveri-lehden Ay-tietouden peruskurssi v. 1973, Monopolikapitalismi ja Hesa / Vierasky- nä Briitta Koskiaho 4.6.2012 ja Wikipedia.

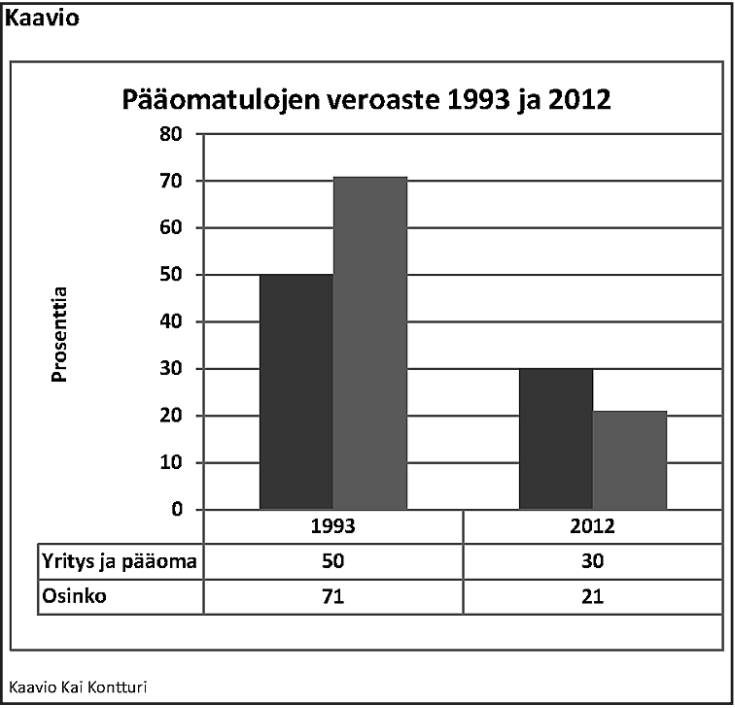
Ensin leikattiin tulot – nyt leikataan menot

Kaikki nykyiset leikkaukset ovat seurausta valmistautumisesta Euroopan Unioniin. Ne alkoivat jo presidentti Mauno Koiviston (sd), pääministeri Harri Holkerin (kok) ja valtionvarainministeri Erkki Liikasen (sd) aikana. Ensimmäisenä toteutettiin muka suuri veroremontti ja sen jatkoksi puuhattiin ja toteutettiin pääomien vapaa liikkuminen. Myöhemmin siitä seurasi pankkikriisi.

Todella pitkään yritys- ja pääomaverojen veroaste oli 50 prosenttia. Vuonna 1988 siitä leikattiin 14 prosenttiyksikköä. Vuonna 1993 seurasi jatkoa, kun tehtiin uusi 11 prosenttiyksikön leikkaus. Kilpailukykyä on tuettu leikkaamalla yritysten ja pääomatulojen veroasteesta yhteensä 25 prosenttiyksikköä. Veroaste oli alennettu puoleen entisestä ja veroaste oli painettu EU:n veroasetetta alhaisemmaksi. Lisäksi vuoteen 1993 asti osinkovero oli progressiivinen ja korkeimmallaan 71 prosenttia. Sen suhteen tehtiin todellinen jättiliike poistamalla osinkovero kokonaan, leikattiin siis 100 prosenttia.

Lisäksi 2000-luvulla vielä leikattiin pois koko varallisuusvero ja yritysten kela-maksut, jotka ovat yhteensä lähes miljardi euroa. Myöhemmin yritys-, pääoma- ja osinkoveroja on hieman korjailtu (Kaavio) niin, että nyt se on 30 prosenttia. Myös osinkoveroa on hieman korjattu. Nyt se on tasavero. Nyt jokaisesta osinkojen satasta vero on sama 21 prosenttia riippumatta siitä onko osinkoa saatu tuhannen tai kymmenen miljoonaa euroa.

Jos tavallisten ihmisten ns. luonnollisten henkilöiden verot, olisi vuoden 2010 tulosta kerätty progressiivisena eli maksukyvyyn mukaan, se olisi voinut olla alimmissa alle 35 000 euron tuloluokissa keskimäärin perityn 16 prosentin

sijasta 14 prosenttia. Sitä seuraavassa 35 000 – 54 900 tuloluokissa se olisi voinut olla keskimäärin perityn 25 prosentin sijasta 24 prosenttia. Näihin tuloryhmiin kuului yhteensä 93,3 prosenttia tulonsaajista. Alemmassa ryhmässä vero olisi laskenut 1,1 miljardia euroa ja suuremmassa 188 miljoonaa euroa.

Sen sijaan viidessä suurten tulojen tuloryhmissä veron progressio olisi voinut olla 34, 44, 54, 64, 74 prosentin keskimääräisellä tasolla, kun se oli kaikki yhteenlaskien keskimäärin 34 prosenttia. Näihin tuloryhmiin kuului 6,7 prosenttia tulonsaajista. Heidän verotuksensa olisi kiristynyt 3,7 miljardilla eurolla, joten verojen nettosumma olisi kasvanut 2,4 miljardilla eurolla. Siitä huolimatta viiden ylimmän keskimääräinen kuukauden nettotulo olisi ollut 3 461 – 14 617 euroa.

Jos kuitenkin veronalennukset jätettäisiin tekemättä, verotu-

lot kasvaisivat 3,7 miljardilla ja jos vielä korjattaisiin varallisuusveron ja kelamaksujen kanssa tehdyt munaukset, niin verotulot kasvaisivat peräti 4,7 miljardilla eurolla. Edelleen yritys- ja pääomaverojen palauttaminen entiselleen, tuloihin saataisiin komea lisä, eikä menojen leikkauksista ja kuntien pakkoliitoksia tarvitsisi edes ajatella.

Näin lyhyessä ajassa suurpääomaa on tuettu todella mittavien lahjoituksin ja ajettu valtion ja kuntien taloudet todella ahtaalle. Nykyiset menoleikkaukset ovat seurausta siitä, että Valtion ja kuntien tulot on leikattu demareiden ja kokoomuksen yhteisymmärryksessä. Nyt kolmenkymmenen vuoden leikkausten perinnettä jatketaan demareiden ja kokoomuslaisten sisarellisella herttaisella yhteisymmärryksellä. Seuraukset kasautuvat ennen muuta heikoimpien kurjuuden lisääntymisenä.

Kai Kontturi

Ei iskua Iraniin eikä aavikoita maailmaan

JP Väisänen: Sivistyneen lännen tulee luopua spta-politiikasta

On merkittävää huomata suomalaisten rauhanjärjestöjen vastustavan Iraniin kohdistettua hyökkäysuhkaa. Rauhanliitto, Rauhanpuolustajat ja Sadankomitea vaativat helmikuussa väkivallan kierteen pysäyttämistä. Tämä ei onnistu sotilaallisin toimin. On löydettävä oikea neuvottelumekanismi. Syyrian tapahtumat heijastuvat koko Lähi-Itään ja siihen, millaisen toimintastrategian kansainvälinen yhteisö nyt valitsee. Kansainvälisen yhteisön, Yhdysvaltojen ja EU:n on lopetettava sotapolitiikka ja Iranin kohutun kauppasaarto. Kansainvälisen yhteisön propaganda on osoittautunut perättömäksi mm. Libyan ja Irakin sodan perusteluissa. Joukkotuhoaseita ei ollut Irakissa. Demokratiaa ja vapautta ei saatu Libyaan ja Irakiin. Tämän ”sivistyneen lännen” tulee heti luopua sotatoimista ja sotapolitiikastaan.

Tommi Lievemaa: ”Kansanvalta” hyväksytään, ellei kansa ”äänestä väärin”

Euroopan suurpääoma hyökkää parhaillaan kansanvaltaa vastaan. Kreikan vaalitulosta kauhistellaan äärivasemmiston saatua 25 % äänistä, vaikka se ei ole enempää, kuin meillä kokoomuksen äänimäärä. Kansanvalta hyväksytään, kunhan kansa ei äänestä väärin. Björn Wahlroos kokoomuksen tukemana sanoo, että demokratiaa pitää rajoittaa markkinoiden hyväksi. Euroopassa ja Suomessa hyökätään demokratiaa vastaan ja samanaikaisesti sitä viedään maihin, mihin aiotaan hyökätä eli esim: Iraniin, Syyriaan, Libyaan ja Irakiin. Tässä on perverssi ristiriita. Tahot, jotka hyökkäävät demokratiaa vastaan kotimaissaan, vievät sitä aitona demokratiana ulkomaille. Miten he vievät demokratiaa, kun eivät edes kannata sitä.

Zoran Zaki: Haluamme kaataa Iranin islamilaisen hallituksen.

Näin Irakin sodassa ihmisten kuolevan pommituksissa. Tuomitesamme USA:n hyökkäyksen Iraniin emme tue Iranin islamilaista hallitusta, joka on kivittänyt tuhansia naisia ja teloitannut yli 200 000 ihmistä. Eilen Teheranissa teloitettiin 8 ihmistä. Kaksi vuotta sitten äitienpäivänä teloitettiin kurdiopettaja, vasemistolainen humanisti neljän poliittisen vangin kanssa. En usko Amerikan hyökkäävän lähiaikoina. Tällä hetkellä kauppasaarto ja propaganda on vain pelikortti. Olemme sotaa vastaan, mutta emme minkä tahansa rauhan puolesta. Haluamme tavallisten ihmisten voimalla kaataa Iranin hallituksen. Emme kuten Irakissa tapahtui, jossa taantumuksen liike pääsi valtaan.

Johan Bäckman: historiankirjoituksemme tulee muuttamaan totuuden

Tänään vietämme Voiton päivää, koska fasismi lyötiin 67 vuotta sitten. Tämä on yritetty naamioida Eurooppa päivällä, jota alettiin viettää 90-luvun alussa. Onneksi Eurooppa päivästä ei nyt ole kuulunut mitään. Internetissä voi seurata, miten ne kansat, jotka osallistuivat fasismiin lyömiseen, juhlistavat tätä päivää. Suomessa asiasta ei puhuta, koska Suomi oli Natsi-Saksan uskollisin liittolainen. Tämä on asia, joka pitäisi korjata. Toivon kaikkien läs-

Sodan vastustajat järjestivät voitonpäivänä 9.5.-12 Helsingin Hakaniemessä maailmanrauhan patsaalla tilaisuuden ”Ei hyökkäystä Iraniin”. Monet osallistujat käyttivät puheenvuoroja. Tilaisuuden juontaja Rauni Salminen avasi tilaisuuden: ”Edustan täällä Hands Of Venezuelaa. Se tarkoittaa, ettei USA:n masinoima vallankaappaus latinalaisessa Amerikassa eikä muuallakaan ole luvallinen. Kaksi vallankumousta on tehty Obaman kaudella: Honduras ja Libya. Syyria on tulilinjalla. Ranskan uusi presidentti Francois Hollande hyväksyi Syyrian pommituksen, mikäli YK edellyttää sitä. Ei näytä olevan merkitystä mitä Latinalainen Amerikka, Afrikka tai Intia sanovat. Sodasta ja rauhasta päättävät harvat maat. Iraniin ei voida hyökätä, ellei Syyriaa, Libanonia ja Hizbollahia raivata tieltä. Se piti tehdä jo viime joulukuussa, mutta näin ei käynyt. Esteenä oli yksi mies, joka sanoi ei. Ihmekö, että Putin demonisoidaan”

Muun ohjelman lomassa Rauni Salminen esitti Nicaragualaisen laulun (Compadre guardabarranca), joka on omistettu ARLEN SIU- nimiselle kiinalaista syntyperää olevalle sandinistisissille (vallankumouksen kaatunut sankaritar). Laulun tekijä on Latinalaisessa Amerikassa kuuluisa Carlos Mejia Godoy.

näolijoiden myötävaikuttavan siihen, että maamme historiankirjotusta muutetaan totuudenmukaiseksi. Suomessa oli suuri vastarintaliike, joka taisteli rohkeasti fasismia vastaan. Tänään kävimme Malmin hautausmaalla fasismien vastustajien muistomerkillä, jonne on haudattu teloitettuja fasismien vastustajia mm. Martta Koskinen ja Veikko Pöysti. Suomen sotahistoria pitää kirjoittaa näiden ihmisten-, fasismien vastustajien näkökulmasta.

Petri Krohn: Kaupallinen media palvelee rikollisia sotia

Suomalainen rauhanliike ei ole kyennyt esittämään vastalauseita Libyaan tehdyille imperialistiselle hyökkäykselle. Onko siinä historiallinen rasite, mikä estää toimimasta rikollista sotaa vastaan? Rauhanliikkeessä ajettiin muita asioita kuten työväenliikkeen oikeuksia, vallankumousta ja sosialismin asiaa. Nyt on uusi tilanne ja uusia asioita: vapautta, demokratiaa ja ihmisoikeuksia. Näitä aatteita käytetään nyt imperialististen valloitusotien välineenä. Rauhanliikkeessä meidän täytyy uskaltaa puolustaa myös tyranneja ja diktaattoreita, joilla länsimaiden kaupallinen media demonisoi niiden maiden johtajia, joihin on tarkoitus hyökätä. Viime kädessä kuitenkin tosiasiat, jotka mukamas tehdään jonkinlaisen demokratias, kansan oikeuksien, vapauden puolesta, palvelee yksinomaan imperialismia, markkinataloutta ja rikollisia sotia.

Heikki Männikkö: Imperialismi johtaa hallitsemattomaan prosessiin

Imperialismi on sitä, että politiikan keinojen loppuessa otetaan käyttöön aseet. Sosialismin aikana kapitalistit pakotettiin oikeudenmukaisempaan politiikkaan. Tänään kapitalismi toimii omien lakisensa mukaan. Aina syntyy tilanne, jossa ensimmäinen kapitalistiryhmä aseellisesti ottaa haltuunsa toisten maiden rikkauksia. Silloin toinen kapi-

talistiryhmä toimii samoin. Näin eurooppalaiset ja amerikkalaiset ja koivat Jugoslavian. Samoin otettiin haltuun Irak, Afganistan ja jaettiin Libya. Nyt tätä imperialismien ketjua viedään eteenpäin. Hyökkäyksellä Iraniin anastetaan maa suurten öljy-yhtiöiden kontrolliin. Näin tekee imperialismi. Historia osoittaa sen johtavan hallitsemattomaan prosessiin. Siksi rauhan puolustajien ajatukset yhtyvät kaikkien työläisten ja kansojen etujen kanssa. Tullee voimistua taistelua imperialismia vastaan kansojen taloudellisten ja sosiaalisten etujen puolesta.

Mika Kortesoja toi Janos Putkosen ja Verkkomedian terveiset

Voimakeinoin turvautuva hallitsija osoittaa neuvottelukykijensä heikkouden. Tällainen valtiojohto on ulkoista viholista suurempi uhka kansoille. Mahdollinen sota Irania vastaan on länsimaiden ponnistus tavoittaa geopolittinen hallinta kansojen keskuudessa. Kansalaismedian näkökulmasta tiedämme maailman olevan suistemassa vaaralliseen aikaan, jossa kukaan ei ole turvassa. Mikäli rauha nyt hävitään, rauhanpuolustajien linjoja on vahvistettava. Suomen tulee sanoutua irti kaikista vihollisuuksista ja huolehtia turvallisuutensa lisäksi naapurimaiden turvallisuudesta ja vakauden säilymisestä. Yhteistyö ja hyvät suhteet Venäjän kanssa ovat meille tärkein elinehto. Toverit! Nousemalla Lähi-idän suurta sotaa vastaan näyttää uutta maailmanjärjestystä himoitseville fasisteille, että heidän sotapropagandansa oln kaikessa suuruudessaan heikkoa ja tuomitavaa.

Juhani Valo: Israel ja USA eivät näe tekojensa

seurauksia

Hyökkäys Iraniin aiheuttaisi katastrofin. Porvarillisessa mediassamme ei ole esitetty suursodan merkitystä Suomelle. Miksi? Vastaus löytyy valtiojohtomme Nato-suuntauksesta. Haluaako Suomen johtoporras uhrata miljoonat ihmiset ja ottaa vastuulleen luonnonkatastrofin. Israel väittää pelkäävänsä Iranin ydinasetta. Sivistynyt maailma pelkää Israelin ydinasetta. Vuonna 2009 Israel kävi verisen sotaharjoituskampanjan Gazan asukkaita vastaan. Ymmärtävätkö Israel ja USA mahdollisen hyökkäyksensä seuraukset edes itselleen. Sitä en usko, sillä kyseessä on maailmanlaajuisen asekaupan testitilaisuus. Kaavahan on jo tuttu Irakin hyökkäyksen ajoilta. Libya, Syyria, Irak, Afganistan, Palestiina. Nyt tulee Iranin vuoro, jos rauhanliike antaa kaiken tapahtua ja kutistuu henkisesti ammattiyhdistysliikkeen tasolle.

Juhani Tanski: Kansainvälistyminen tulee nujertamaan globalisaation

Tämä terminologia muuttuu valtioiden rosvousten mittaan. Aikaisemmin puhuttiin kolonialismista ja sil-

lä oli positiivinen sisältö. Siirtomaiden aloittaessa itsenäisyyssotaisten kolonialismi- termi muuttui kielteiseksi. Alettiin käyttää sanaa imperialismi. Britannian parlamentissa kiisteltiin kuka on parhain imperialisti. Nyt rosvouspolitiikan puolustajat käyttivät nimitystä globalisaatio. Se ei tarkoita kansainvälistymistä, vaan entistä kolonialismia ja imperialismia. Hyvin harhaanjohtavasti puhutaan globalisaation olevan kansainvälistymistä, mutta se on sen vastakohta. Itse olen vakuuttunut siitä, että kansainvälistyminen lopulta nujertaa tämän globalisaation, eli pyrkimyksen alistaa köyhemmät maat näille imperialistisille suurvalloille.

Reijo Katajaranta: Irti USA:n informaatiotasodasta

Suurin roistovaltio USA käytti maailman 1630 mrd dollarin varustelumenosta 43%. Ennen pommien pudottamista USA käy informaatiotasoa valheiden- ja ”ihmisoikeuksien” verukkeella. Muistettakoon puheet Irakin joukkotuhoaseista, joilla perusteltiin hyökkäystä Irakiin. Samoin perustein USA ja Israel suunnittelevat hyökkäystä Iraniin. USA:n kohteena ovat myös Pohjois-Korea ja Valko-Venäjä, mihin sotaan meilläkin valtamedia osallistuu. Valitellaan satelliittikokeilun köyhdyttävän Pohjois-Korean kansaa, mutta unohdetaan mainita USA:n 700 mrd dollarin varustelumenot, joilla voitaisiin vähentää esim. lapsikuolleisuutta. Minskin Dynamon päävalmentaja Kari Heikkilä totesi Paavo Arhinmäelle, että parempi hoitaa omat asiat kuntoon kuin liittyä USA:n johtamaan informaatiotasotaan.

Seppo Aaltonen: Rauhanliikettä ei tule erottaa työväenliikkeestä

Meidän täytyy muistaa, että Lähi-idässä, Vähässä Aasiassa ja Pohjois-Afrikassa palautetaan kolonialismia. Ja siitä sitten eteenpäin ympäri maailmaa. Anti-imperialistinen liike pitäisi organisoida uudelleen osana kansainvälistä rauhanliikettä myöskin Suomessa. Toivoisin tästä tilaisuudesta lähtölaukausta anti-imperialistisen ja sodanvastaisen liikkeen organisoitumiseen. Ei voi erottaa rauhanliikettä ja työväenliikettä. Emme toimi vain Iranin sotaa vastaan, vaan teemme työtä Iranin työläisten-, Syyrian työläisten- ja oman maamme työläisten puolesta. Suursodassa meillekin käy huonosti. Anti-imperialistinen liike on samalla työväenliikettä.

Toim.
Heikki Männikkö

”Ei iskua Iraniin”- tilaisuutta olivat seuraamassa myös Liisa Paakkolanvaara (vas.), Rosa-Maria Keskivaara (kesk.) ja Britt-Marie (Pipsa) Valo (oik.. He kaikki ovat STP:n ehdokkaita syksyn kunnallisvaaleissa Helsingissä.

Terveydenhuollon uusliberalistinen tulevaisuus?

Professori Risto Ilmoniemi korvaa antureilla terveydenhoitohenkilökuntaa

1. **”Henkilökohtaisia, mukana kulkevia antureita** sekä diagnoosi-, hoito- ja apuvälineitä tulee lisää. Mittalaitteista, nettiin talletetuista potilastiedoista ja muista potilaan antamista tiedoista saadaan tekoälyjärjestelmien tekemiä diagnooseja ja hoito-ohjeita ilman, että potilas käy terveysasemalla tai sairaalassa.” Tämä tuntuu liittyvän kunta-uudistukseen, jossa terveysasemia on jo nyt lopetettu ja loput terveysasemat ovat keskuksissa, koska kaukana keskuksista asuu vähän ihmisiä. Mutta kuinka potilas saa tarvittavan hoidon ja lääkkeit? Vastauksessa kuultaa usko lääketieteellisen tekniikan vallankumoukseen.

”On tarpeen ottaa käyttöön teollisuudesta tuttuja menetelmiä toiminnan tehostamiseksi, hoitovirheiden vähentämiseksi sekä sen takaamiseksi, että hoitajille jää riittävästi aikaa potilaskontaktiin.” Kontakti tapahtunee puhelimitse tai verkoitse, koska potilaan ei tarvitse mennä terveysasemalle. Ristiriita: kuinka hoitajalle jää riittävästi aikaa, kun hoitajien lukumäärä näyttää vähenevän?

2. **”Henkilöstöä saattaa olla vähemmän**, mutta heillä tulisi olla enemmän aikaa potilaille kuin nykyään.” Edellinen ristiriita toistuu, sillä hoitajia lienee tulevaisuudessa entistä vähemmän. ”Roboteista ei pidä kuitenkaan tehdä ihmissuhteiden korvaajia.” Taitaa olla pelkkä toive!

3. **”Yhteiskunnalla ei liene varaa tarjota kaikkea diagnostiikkaa tai hoitoa kaikille.** Avoi­muuden vaatimus pakottanee terveydenhoidon toimijat keskuste­lemaan entistä enemmän priorisoinnin periaatteista.” Jo nyt priorisointi on selvä: rikkaat porvarit saavat aina hoitoa yksityissairaloissaan verrattuna työläisiin, jotka eivät useinkaan mene edes terveysasemalle kuin pakon edessä.

Arkkitehti Antti Autio purkasi perinteistä järjestelmää

1. **”Modernissa sairaalassa potilas osallistuu omaan hoitoonsa** ja esimerkiksi sukulaisten panos edis-

Aalto University Magazine 02/2012 on mielenkiintoinen, sillä siinä on yhtenä aiheena Terveydenhuolto vuonna 2030. Lehdessä esitetään monenlaisia väitteitä. Professori Sinikka Vanhala sanoo palstalla **”Kiperä kysymys”,** että **”Lähes 4/5 palkansaajista on edelleen ’tyypillisessä’ työsuhteessa eli tekee jatkuvaa kokoaikatyötä”.** Käytännössä tilanne ei näytä tältä, sillä lehdissä on runsaasti kirjoituksia epätyypillisistä töistä ja työntekijöiden vuokraamisesta. Epätyypillisten töiden osuus on kasvamassa. Vanhala ei esitä mitään tilastoja siitä, kuinka erilaiset työsuhteet ovat kehittyneet. Vanhala ei puutu lainkaan työttömien osuuteen. Juttu on nollan arvoinen. Lehti esittää kolmen **”asiantuntijan”** vastaukset seuraaviin v. 2030 terveydenhuoltoa ennakoiviin kysymyksiin: (1) Miten terveydenhuolto muuttuu vuoteen 2030 mennessä? , (2) Miten kasvava vanhusväestö hoidetaan tulevaisuudessa? ja (3) Millaisia eettisiä kysymyksiä terveydenhuoltoon liittyy 2030? Esitän vastauksista mielestäni merkittävät kohdat.

Uusliberalismiin kuuluu julkisten palveluiden lopettaminen ja yksityistäminen, jolloin palvelut rahastetaan niitä tarvitsevilta. Kokemus osoittaa yksityisten palvelujen huononevan. Vaadimme kunnallisten palveluiden kehittämistä ja säilyttämistä. Vanhukset Helsingin Kustaankartanossa ovat tyytyväisiä saamaansa hoitoon ja kohteluun.

tää toipumista ja jakaa myös työtaakkaa.” Potilas tehnee itselleen tähystysleikkauksia vaikkapa umpisuolen lisäksi poiston. Autio ilmeisesti laskee työttömien sukulaisten varaan, sillä työtätekevät eivät juuri ehdi tai jaksa hoitotyöhön.

”Radikaali, potilaalle näky­mätön muutos on se, miten järjestelmä rahoitetaan ja organisoidaan. Perinteistä järjestelmää joudutaan purkamaan, mutta parhaassa tapauksessa palvelujen saavutettavuus paranee.” Kuinka käy? Tällä hetkellä verotuloja vähennetään (tosin alv kasvaa) ja palveluja leikataan. Terveysasemia lopetetaan, palvelujen saavutettavuus heikkenee. Ehkä virtuaalipalveluilla koetaan korvata varsinaista hoitoa.

2. **”Resurssit eivät riitä medika­lisaatioon perustuvassa van­hustenhoidossa,** jossa vanhukset asuvat terveyskeskusten vuodeosastoilla jopa vuosia. Nykyinen kallis järjestelmä on purettava.

Vuonna 2030 vanhukset asuvat kotonaan ja palvelut ovat rollaattorimatkan säteellä.” ... ”Kivijalkakapat tulevat takaisin, ja syntyy uusia, yhteisöllisyyttä tukevia palvelumuotoja. Yksilöllinen kotihoidon palvelu on lähellä, mutta käytössä vain tarpeen mukaan. Kortteleissa on eri asumismuotoja ja vähävaraisten vanhusten asumista subventoidaan.” Uskomatonta optimismia! Kuinka palaamme menneeseen aikaan, jolloin vielä 1970-luvulla pikku myymälöitä kuten maitokauppoja oli runsaasti? Jalaton diabeetikko ei käytä rollaattoria. Lopetataanko suuret kauppakeskukset? Subventoinnit jäävät määrärahojen puutteesta.

”Korttelit ovat sijoittajille haastavia, joten kunnan ja rakentajan yhteistyö on suunnitteluvaiheessa olennaista.” Sijoittajista pyritään huolehtimaan kuten aina ja gryndauksen kulta-aika 1960-70-luvuilta on hyvässä muistissa. Gryn-

derit tienasivat uskomattomia ylivoittoja.

3. **”Tulevaisuudessa ihmiset ovat enemmän vastuussa omasta terveydestään.** Ihminen osallistuu oman terveyden ylläpitoon, vaikka lisäveroja tuskin tulee esimerkiksi tupakoitsijoille.” Kuinka vastuut toteutetaan? Tupakilla ja holipompeilla on vero, jota voidaan korottaa. Kukaties tavoitteena on, että Suomi on 2030 raivoiraitis, mitä nyt herrat tupruttelevat havannalaisia ja ryyppivät konjakkia.

Professori Andy Miah si­too vanhukset verkkoriip­puvuuteen

1. **”Digitaalisen teknologian hyödyntäminen tarkoittaa,** että otamme enemmän vastuuta omasta hoidostamme ja toisinaan sivuutamme virallisen terveydenhuollon. Terveyttämme valvovia verko- ja mobiilipalveluja tulee lisää. Suuri osa tästä perustuu vapaaeh-

toiseen itsetarkkailuun ja tapahtuu nanokokoisilla laitteilla.” Pikemmin näyttää siltä, että virallinen terveydenhuolto sivuuttaa meidät vähävaraiset. Käperryttääkö itsetarkkailu ihmiset itseensä eli oman navan tuijottajiksi?

2. **”Päivittäisiin tarpeisiin vastataan älykkäillä järjestel­millä,** jotka kommunikoivat keskenään.” ... ”Lääkekaappini kertoo lää­kärilleni, kun lääkkeeni ovat vähi­sä, lisää toimitetaan automaattises­ti. Hoitaja voi sopia virtuaalitapaamisen kalenteriini. Tämä ei silti tar­koita, että olen yksin. Minut kudo­taan eri puolilla maailmaa asuvien ystävien ja perheenjäsenten verk­koon, jossa voimme jatkuvasti ja­kaa elämämme.” Jälleen mahtavaa tiede- ja teknologiauskoa! Kulkevatko lääkkeet sähköjohdossa tai langattomalla yhteydellä? Vanhukset ovat 2030 siis verkkoriippuvaisia kuten nykyään monet teininorit. Addikteja on monenlaisia.

3. **”Suurin terveydenhuol­toon liittyvä moraalinen pää­­tös** koskee sitä, kuinka pitkälle yhteiskunnat ovat valmiita tavoittelemaan hyvää elämää.” ... ”Jos halutaan tavoitella elämän jatkumista loputtomiin, on varmistettava, että se edistää sosiaalista oikeutta ja ta­sa-arvoa. Ei ole järkevää, että tek­nologia olisi vain rikkaiden ulottu­vissa, sillä suorittavaa työtä teke­vät ihmiset tarvitsevat enemmän kestokykyä kuin toimistotyöläiset. Vaihtoehtojen yleistyessä ne tulevat kaikkien ulottuville.” On järje­­töntä puhua elämän jatkumisesta loputtomiin. Kapitalismissa rikkaat loiset voivat käyttää kaikki mahdol­liset keinot riippuakseen kiinni elä­mässä. Huolehditaanko työnteki­jöistä, työttömistä ja asunnottomista?

Arviot terveydenhuollon tu­levasta kehityksestä vaikuttavat eliitin edustajien kirjoituspöytänsä ääressä ja kokouksissaan tekemiltä. Arviot vaikuttavat kopeilta, jul­keilta, itsevarmoilta ja ylimielisiltä. Onkohan näistä asioista kuultu lain­kaan työtätekeviä? Äijät eivät per­rustele uskomuksiaan mitenkään. Uskomatonta, kuinka vähän suu­ripalkkaiset professorit ja projekti­päälliköt saavat aikaan.

Hannu kautto

Laitosnuorille ja mielenterveyspotilaille inhimillisempi kohtelu

Suomessa kohdellaan monia lai­tosnuoria (ja huostaanotettuja), mielenterveyspotilaita, kehitysvammaisia ja vanhuksia epäinhimillisesti. Valvovat viranomaiset antavat välillä huomautuksia.

Myös laitosasukeilla oikeus inhimilliseen elämään ja mielenkiinnon kohteisiin

Mielestäni laitosasukeilla tulisi olla inhimilliset elinolosuhteet. Heitä tulisi myös tukea heidän mielenkiinnon kohteissaan. Esimerkiksi monissa laitoksissa ei saa käyttää internetiä. Sosiaali- ja terveydenhuollon kantelut ovat olleet viime aikoina kasvussa. Valvontaviranomaiset antavat välillä huomautuksia. Aamulehdessä kerrottiin ke­väällä 2012 puhekyvyttömästä au­­tistista, joka kirjoittaa epäinhimil­lisistä elinolosuhteistaan Ylisen hoi­vakodissa Pirkanmaalla. Huomautan, että ennen kyseiseen laitokseen siirtämistä hän ei ollut väki­valtainen ja eli normaalia elämää avustajan turvin. Hän oppi luke­maan kolmevuotiaana ja suoritti

Henri Autero asuu nyt Vaasassa ja on STP:n ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Nokialla

peruskoulun normaalin oppimäärän hyvillä arvosanoilla. Häntä ei tuettu normaaliin perhekotiasumi­seen autisminsa takia.

Kyseistä asukasta rauhoite­taan sitomalla, kypärällä, leposi­teillä, lääkkeillä ja takaa suljetta­villa haalareilla. Mattoon käärimistä on myös käytetty. Pakkopaitaa-

kin on ainakin kerran käytetty. Mielekstä tekemistä on hyvin vähän. Erityisen vaikeahoitoisten alaikäisten tutkimus – ja hoitoyksikössä (EVA) Pitkänien sairaalassa Nokialla on käytetty myös mattoa rauhoittamiskeinona vapaaehtoispotilaiden hoidossa.

Kanteluni johdosta EVA-yksikössä ei voida enää käyttää tätä ns. turvamattoa vapaaehtoispotilaiden hoidossa. Aluehallintoviras­ton (entinen lääninhallitus) päätök­sen perusteella mattoon käärimistä ei voida pitää hyväksyttävänä kiinnipitämis­enä vapaaehtoisessa hoi­dossa, koska se on rinnastettavissa sitomiseen, jota voidaan käyttää vain pakkohoidossa. Mattoon käärimistä ei voida pitää myöskään lastensuojelussa hyväksyttävänä toi­menpiteenä, koska lastensuojelulain mukaisessa kiinnipitämisessä ei saa käyttää välineitä. Aluehallin­tovirasto (AVI) on antanut EVA-yksikön vastuuhenkilölle huomautuk­sen ja kiinnittänyt monia kyseisen osaston vastuuhenkilöitä asianmu­kaiseen ammattitoimintaan.

Eduskunnan oikeusasiamies

on esittänyt jopa hyvitystä eräälle Pitkänien sairaalan aikuispoti­laalle. Kyseistä potilasta ei päästet­ty edes vessaan, vaan hän joutui tekemään tarpeensa eristyshuoneen lattialle. Pirkanmaan sairaanhoito­piiri korvaa potilaalle summan, joka lienee noin 500 euroa.

Suomessa käytetään poh­joismaista eniten pakkokeinoja ja psyykenlääkkeitä. Esimerkiksi lastensuojelulaitoksissa ei aina noudateta lain vaatimia muodollisuuksia kuten muutoksenhakumenettelyä esim. eristämisen ja tavaroiden takavarikoimisen suhteen.

Itsenäiseen elämään, opiskeluun ja työntekoon on tuettava

Moni huostaanotettu, jonka pitäisi itsenäistyä, siirretään monesti mielenterveyskuntoutujien kuntoutuskotiin, koska ei ole valmiuksia itsenäiseen elämään. Mo­ni huostaanotettu ja mielenter­veyspotilas jää työkyvyttömyyseläkkeelle. Huostaan otetuille ei ole edes kertynyt ansioeläkettä ennen työkyvyttömyyseläkkeelle jää-

mistä. Tämä tarkoittaa Kelan työky­vyttömyyseläkettä, joka on aika pie­ni. Vaarana on myös, ettei ansioelä­kettä kerry tarpeeksi tai pahimmas­sa tapauksessa ei ollenkaan.

Mielestäni laitosnuoria täy­­t­tyy tukea itsenäiseen elämään, opiskeluun ja työntekoon. Sama koskee myös aikuisia. Yhteiskun­nan ulkopuolelle jääminen on kel­le tahansa nuorelle ja monelle ai­kuisellekin hirveä menetys. Mielest­äni yksityisten lastensuojelulaitos­ten keskeisimpänä ongelmana on voiton maksimointi sen sijaan, että panostettaisiin täysillä nuorten hy­vinvointiin ja normaaliin elämään sijoittumiseen.

Kustannukset ovat suuria. Yksi syrjäytynyt nuori maksaa yhteiskunnalle keskimäärin miljoonaa euroa. Työkyvyttömyyseläkkeelle pelkästään mielenterveydenhäiriön perusteella jää viisi nuorta joka päivä.

Henri Autero Vaasa henri.autero@yahoo.com

Vappuna työkansan yhteistyö

Markkinadiktatuuri aiheuttaa pahoinvointia

STP:n varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa on ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Espoossa

Suomen työväenpuolueen varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa muistutti Helsingin Tokoinrannan vappupuheessaan markkinadiktatuurin tuhoisista seurauksista suomalaiselle yhteiskunnalle:

”Pankkiiri ja miljonääri Björn Wahlroos hyökkää voimakkaasti demokratiaa vastaan kapitalistisessa manifestissaan eli uudessa kirjassaan ”Markkinat ja demokratia – Loppu enemmistön tyrannialle”. On tärkeää ymmärtää, että Wahlroosin kansanvallalle vihamieliset ajatukset eivät ole millään tavoin poikkeuksellisia valtaeliittimme keskuudessa, vaan ne edustavat talouselämän ja porvariston valtavirran ajattelua. Asia kävi selväksi viimeistään, kun Eurooppa-mi-

nisteri, kokoomuksen ydinryhmään kuuluva Alexander Stubb ilmaisi äskettäin vankkumattoman tukensa Wahlroosille ruotsalaisessa sanomalehti Dagens Industrissa. Itse asiassa oikeisto on aina tuntenut syvää vastenmielisyyttä demokratiaa kohtaan. Yleinen ja yhtäläinen äänioikeus oli vasemmiston saavutus, jonka oikeisto joutui vastentahotoisesti nielemään.

Wahlroosilaista oppia on ujutettu jo 1980-luvun lopulta saakka maamme talouspolitiikkaan. Tällä kapitalistisella markkinadiktatuurilla on ollut monella tavoin tuhoisa vaikutus suomalaiseen yhteiskuntaan viimeisten reilun parinkymmenen vuoden aikana. Sen seurauksena on muun muassa ajettu alas julkisia hyvinvointipalveluja, hävitetty valtionyhtiöitä, autioitettu maaseutua ja lisätty maamme eri alueiden ja kansalaisten välistä epätasa-arvoa. Ihmisten arjessa se on luonut vääristynyttä menestymisen kulttuuria, joka on pahimmillaan johtanut traagisiin seurauksiin, kuten viime kuukausina olemme valitettavasti uutisista joutuneet näkemään.

Perhesurmat tai kouluammuskelut eivät ole mitään yhteiskunnan todellisuudesta irrallaan olevia ilmiöitä, vaan ne ovat vallitsevaan kapitalistiseen järjestelmään kiinteästi liittyviä ominaisuuksia. Yhteisöllisyyden häviäminen ja yksilöiden välisen kilpailun sairaalloinen korostaminen

ovat suoraa seurausta wahlroosilais-friedmanilaisen ideologian voimistumisesta. Ihmisten pahoinvointi on purkautunut myös ulkomaalaisvihamielisyytenä sen sijaan, että syytettäisiin ongelmien todellista aiheuttajaa, vallitsevaa epätevettä yhteiskuntajärjestelmää.

Vaihtoehtottomuuteen ei tarvitse alistua

Globaalin kapitalismin valtaeliitti ja sen palveluksessa toimivat tiedotusvälineet käyvät herkeämättä informaatiotasot maailman edistykellisiä voimia ja niitä maita kohtaan, jotka ovat uskaltaneet nousta vastustamaan markkinadiktatuurin ylivaltaa. Informaatiosodan tavoitteena on vahvistaa mielikuvaa nykyisestä maailmanjärjestyksestä, jolle ei muka ole vaihtoehtoa. Enemmän kuin mitään muuta kapitalistit ja heidän poliittiset tukijansa pelkäävät näkevänsä uskottavia vaihtoehtoja kapitalistiselle järjestelmälle.

Todellisessa maailmassa on tietenkin olemassa vaihtoehtoja. Kapitalismi on tällä hetkellä historiansa syvimmissä kriisissä. Vaihtoehtoa nykyiselle talousmallille tarvitaan enemmän kuin koskaan aiemmin. Tässä tilanteessa meidän tulee yhä voimistaa kapitalismin vastaista kamppailua. Meidän tulee myös yhä päättäväisemmin torjua porvariston ja talouseliitin hyökäykset kansanvaltaa vastaan.”

Tommi Lievemaa

Maailmanrauha, sodan ja rauhan kysymykset, työväenliikkeen yhtenäisyys, toimeentulo sekä taistelun järjestäminen globaalikapitalismia vastaan olivat aiheina vapun puheissa. Työväen ja Nuorison yhteinen vappujuhla Helsingissä järjestettiin Tokoinrannan kentällä. Yhteiseen juhlaan osallistuivat uusioikeistolaista yhteiskuntapolitiikkaa vastustavat voimat. Vuoden 1918 punasotilaiden haudoilla ja muistomerkeillä järjestettiin tilaisuuksia mm. Hämeessä, Helsingissä ja Uudellamaalla.

Vähävaraisten turvaksi yhteisrintama

Juhani Valo on STP:n ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Helsingissä

Vappujuhlassa Hermannin kerholla 1.5. avauspuheen pitänyt Juhani Valo ilmaisi ilonsa työväenliikkeen yhteistyön alkamisesta käyttäen esimerkkinään yhteistä Vappumarssia ja -juhlaa Tokoinrannassa ja verraten tätä historiallista tilaisuutta presidentti Urho Kekkosen Pitkäsillan ylitykseen vuonna 1964. Hänen mukaansa vanhusten ja vähävaraisten aseman turvaamiseksi on kiireellisesti luotava työväenliikkeen yhteisrintama. Puheessaan hän totesi mm:

”Olemme tänään marssineet oman marssimme, samassa rintamassa kuin muutkin työväenliikkeen toverit. Ainutlaatuisiksi tämän tämpänpäiväisen marssimme tekee se seikka, että tosiasiallisesti olemme liki yhtä historiallisessa tilanteessa kuin entinen Tasavallan presidentti Urho Kekkonen aikanaan.

Tänään, Vapunpäivänä, kaksi työväenpuoluetta ovat jakanee saman ja yhteisen päätö-

teen omalle marssilleen. Olemme yhdessä ”marssineet yli oman Pitkäsillamme”, juhlineet Työväenjuhlaa yhdessä ja minä toivon, että tämä on alkusoittoa työväenliikkeen pitkän, eritahtisen marssin päättymiselle.

Voimme keskittyä tämän jälkeen perusasiaamme, jota varten me olemme olemassa: Työläisten ja toimihenkilöiden aseman parantamiseen ja läheisessä tulevaisuudessa erilaisten ihmisten ja eri työväenjärjestöjen muodostamalla yhteisellä joukkovoimalla muun muassa vanhusten perusturvallisuuden parantamiseksi. Tämä Vapunpäivä antaa meille esimerkin siitä, että me kykenemme yhdessä luomaan joukkovoimaa.

Palveluiden keskittyessä suuriin asutuskeskuksiin, syrjemällä asuvat, usein vanhukset ja muut vähävaraiset jäävät käytännössä vaille peruspalveluita. Kuinka vanhus voisi hoitaa säällisesti edes laskujensa maksut? Mistä hän saisi perusturvaa onnettomuuden tapahtuessa? Entä suuresti lisääntyvät tilausryöstöt, jotka johdetaan ulkomailta ja kohdistuvat yksinäisiin ihmisiin?

Toverit, tässä meitä kaikkia työväenliikkeen edustajia ja sen jokaisista järjestöä tarvitaan ja pian. Uskon, että tämän Vapun yhteinen marssi toimii avaimena munalukkoon, jota ei vuosikausiin, jopa vuosikymmeniin ole saatu avattua.

Minä haluan uskoa sen, että paitsi kykenemme yhdessä puolustamaan näitä ihmisiä, jotka tehotaus on ajanut nurkkaan, niin myös me teemme sen – kaikki yhdessä!”

Juhani Valo

”Kuntauudistus” askel kansalaisten eriarvoistumiseen

STP:n varapuheenjohtaja Minna Ekman STP:n ja Kansan äänen juhlassa Hermannin kerholla

Vapunpäivänä 1.5.2012 STP:n vapputilaisuudessa Helsingissä Hermannin kerholla pitämässään puheessa Minna Ekman totesi kuulijoille, että Suomen työväenpuolue on osoittanut olevansa valmis käytännön yhteistyöhön muiden vasemmistopuolueiden kanssa.

Kun tärkeimmäksi yhteiseksi tavoitteeksi asetetaan työväen yhteiskunnallisten, sosiaalisten ja taloudellisten etujen puolustaminen, on selvää, että yhteisen asian puolesta marssivien määrä lisääntyy sekä ymmärrys yhteistyön merkityksestä muutoksia aikaansaavana voimana kasvaa.

On selvää, että pienten puo-

lueiden on yksin vaikeaa yrittää vaikuttaa – on ryhdyttävä toimimaan yhteistyössä, sillä globaali markkinatalous ja siihen liittyvä uusliberalistinen talous- ja yhteiskuntapolitiikka ovat saaneet liian suuren jalansijan. Me tiedämme kaikki, että Suomessa on tällä hetkellä suuria ongelmia hyvinvointiyhteiskunnan rippeiden ylläpitämisessä – tuloerojen kasvun, kroonisen työttömyyden erityisesti nuorten ja pitkäaikaistyöttömien, eriarvoistumisen ja köyhyyden ollessa eräitä pahimpia ongelmiamme.

Kuntauudistus on valitettavan todennäköisesti askel entistä suurempaan kansalaisten eriarvoistumiseen, olojen kurjistumiseen – nykyinen hallituspolitiikka ei tavoittele koko maamme asuttavana pitämistä, vaan ajaa keskitämispolitiikkaa, jonka seurauksena vaikutuksia ei ole ymmärretty eikä haluttu ottaa vakavasti. Minna Ekmanin näkemyksen mukaan on nykyinen oppositio valitettavan tehoton yrittänyt estää nykyisen hallituksen pakollakin tavoitteleman kuntauudistuksen keskittyen mieluummin sisäisiin valtataisteluihinsa, mediapeleihin sekä oman poliittisen linjansa asemoimiseen. Kansalaisten mielipiteitä ei haluta kuunnella, koska oma etu sekä rahamaailman viekoittelu tuntuu

nykyisin monestikin ajavan kaiken edelle yleisistä ja yhteisistä asioista päättävien keskuudessa. Porvaripolitiikka hyväksyy hallitsemattoman markkinavoimien kasvun, joka luo rikkautta erälle mutta suuremmaksi osaksi kurjuutta enemmistölle.

Hallitsematon talouskasvu ja välinpitämättömyys luontoa, ympäristöä ja ekosysteemiä kohtaan ovat saaneet aikaan päästöjen lisääntymisen ja ympäristön saastumisen. Tällä hetkellä Suomessa ympäristön saastumisen kannalta ajankohtainen kysymys on esimerkiksi kaivosteollisuuden toiminnasta aiheutuvien tuhojen estäminen. Tulevaisuudessa onkin panostettava enemmän ympäristötouhoja ennaltaehkäisevään lainsäädäntötyöhön ja kaivosteollisuuden ympäristövaiikutusten arviointiin.

On kunnioitettava myös ns. luonnonlakeja. Tarpeetonta kerskakulutusta on oltava mahdollista rajoittaa ja jokaiselle ihmiselle kuuluva hyvinvoinnin kasvu on turvattava ekosysteemiä vahingoittamatta. Suomen työväenpuolueen ohjelman mukaan on huolehdittava vastuullisesti siitä, että samalla kun kansalle kuuluu taloudellinen ja aineellinen hyvinvointi, kansalle kuuluu myös turvallinen elämä ilman ympäristökatastrofien, väkivallan ja sodan vaaraa.

on ja luokkataistelun puolesta

Luokkataistelu on alkanut radikalisoitua

Iranin Kommunistisen Puolueen Suomen edustajana Tokoinrannassa puhui Soran Zaki

Globaalikapitalismi aiheuttaa työttömyyttä ja köyhyyttä. Valtioiden hyökkäykset elinoloja vastaan ovat aiheuttaneet köyhälistön lakkoja ja protesteja. Ymmärretään, ettei kriisiin ole kapitalistista ratkaisua. Yritykset kriisin voittamiseksi aiheuttavat vain tuhoa. Työväenliikkeen luokkataistelu on alkanut radikalisoitua ja ohittaa reformististen ammattiliittojen politiikan.

On syntynyt ”Vallatkaa Wall Street - liike” vastustamaan kapitalistien meille kaavaillemaa tulevaisuutta. 99 prosenttia - liike Amerikassa julisti äskettäin vapun maailmanlaajuisiksi suurlakkopäiväksi kehottaen näitä 99 prosenttia ihmisistä tulemaan vappuna kaduille vaatimaan oikeuksiaan. Tunisian ja Egyptin työväenluokka osoitti taistelullaan, että valansiirto edellisiltä diktaattoreilta taantumuksellisten islamilaisten ja porvarinationalistien käsiin ei ole kansannousujen lopullinen tulos.

Runasus vuosi sitten Iranissa toteutettiin Maailmanpankin ohjeiden mukaisesti valtion tuen leikkaukset. Ne eivät elvyttä-

neet taloutta, vaan heikensivät tilannetta. Tukien leikkausten ja hintasäätelyn seurauksena tuhansia yrityksiä on suljettu. Kauppasaarto on nopeuttanut konkurssseja. JTämä on lisännyt joukkoiirtisanomisia. Inflaatio on nostanut elintarvikkeiden hintoja lisäten köyhyyttä. Työläisperheiden elintaso on painettu köyhyysrajan alapuolelle hallituksen hyväksyttävä 240 euroa vähimmäispalkaksi. Viranomaisten mukaan teheranilaisen perheen vähimmäismenot kuukaudessa ovat 835 euroa. Monien työntekijöiden kuukausipalkka on alle 123 euroa. Tämä kertoo, miten hallitus toimii työläisten vihollisena.

Työehtosopimusten puute, pätkätyöt, sosiaali- ja terveysvakuutusten puuttuminen, naisten ja maahanmuuttajien syrjintä, lakkoja järjestäytymisoikeuksien puute, lakkojen ja protestien tukahduttaminen ja työläisjärjestöjen aktivistien pidätykset ovat ajaneet työläiset sietämättömään ahdistukseen valtakunnalliseen taisteluun.

Iranin kommunistinen puolue muistuttaa työväenliikkeen aktivisteja ja puolueemme jäsenistöä, että vappu on koko työväenluokan taistelupäivä. Osana työväenliikettä emme missään nimessä halua järjestää puolueen vapputilaisuuksia, vaan olemme yhtenäisen ja laajan työväen vappumarssin puolesta, joka perustuu työläisten luokkatietoisuuteen. Porvarit ovat harjoittaneet kautta historian hajota- ja hallitse politiikkaa uskonnollisten-, kansallisten- ja sukupuolierojen perusteella.

Iranin kommunistinen puolue onnittelee toukokuun ensimmäisen päivän vapun johdosta kaikkia työätekeviä ympäri maailman!

Eurokriisi, valehtelijoiden hallitus ja kuntamafia

STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski on ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Kuopiossa, missä hän myös puhui Vappuna

Suomen Työväenpuolueen perinteinen vapputilaisuus pidettiin Kuopion torilla 12. kerran. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski puhui tapahtumassa. Hän teki kuten Kurkelan Juho Aleksis Kiven näytelmässä ’Nummisuutarit’ -kanttoori Sepeteus kertoo, että ”jakasi hän saarnansa kolmeen osaan”.

1. Eurokriisi

. Eteläisille euromaille ”tukipaketteja” on lähetelty parisen vuotta ja ”tuen” ehdoksi asetetut julkisen talouden säästötoimet ovat ajaneet syvenevään velkakuoppaan. Eurojärjestelmä on aiheuttanut vakavaan euromaiden talouksien epätasapainon. EU:n liittovaltiokohityksen kannalta Kreikka ja Por-

tugali on jo menetetty. Espanjasta ja Italiasta on tulossa tikittävä aikapommi. Niiden romahdus hajottaa valuuttaliiton.

Euromaiden päämiehet ja talousministerit ovat pitäneet parikymmentä ”ratkaisevaa” kriisikokousta. Kriisin hoito on pyramidihiujasta: veronmaksajien rahoja työnnetään vakausrahastoihin ja huijareille eli Kankkulan kaivoon.

2. Häviäjien. pettureiden ja valehtelijoiden hallitus

Ennen eduskuntavaaleja vasemmistoliitto, kristillisdemokraatit ja perussuomalaiset lupasivat lopettaa tukipaketit euromaille. Demarit lupasivat, että velkakriisin maksajiksi pannaan keinottelijat – ei veronmaksajat.

Hallitusohjelmaan kirjattiin, että Suomi lähettelee tukipaketteja vain, jos velkamailta saadaan vakuudet. Hallitus lapioi rahaa Kreikan velkojille ilman vakuuksia. Pääinvestoin - Suomi maksaa vakuusmekanismiin -EVM:n -viiden vuoden osuutensa kerralla tänä kesänä. Jos euro hajoaa vuoden kuluessa, Suomi menettää viiden vuoden osuutensa kertarysäyksellä. Kreikan panttipapereilla on käyttöä WC:ssä, jos ne on painettu pehmeälle paperille hyvälaatuisella painomusteella.

Joulukuussa Urpilainen julisti, ettei Suomi menee mukaan EVM:ään, jos siinä siirrytään enem-

mistöpäätöksiin. Tammikuussa hän kertoi, että siirrytään enemmistöpäätöksiin.

Vastoin vaalilupauksiaan Kattainen ja Virkkunen väläyttelevät kuntien pakkoliitoksia. Ministeriön työryhmä arvioikin, ettei esitettyjä kuntaliitoksia voi toteuttaa vapaaehtoisesti. Hallitus kertoo kuntalahtauksella turvaavansa peruspalvelut!

3. Kuopion kuntamafia.

Kuopion toriremontti aloitettiin ennen kuin oli mietitty, mitä rakennuksia puretaan, korjataan ja rakennetaan. Päätäjät halusivat osoittaa, että Kuopio on upporikas kaupunki. Köyhällä ei ole moiseen koskaan varaa.

Kuntamafia halusi hävittää suojeltuun kauppahalliin liitoksissa olevan kalahallin. Purkamislupaa odotellessa kalahalli tuettiin noin kymmenen metrin korkeuteen paalujen päälle. Ylimääräisiä kustannuksia tuli 6-8 miljoonaa. Kalahallinäytelmä tai hölmöläisnäytelmä on ollut Kuopion suosituin kesäteatteriesitys – esitykset ovat jatkuneet talvetkin vuodesta toiseen.

Kolmena edellisenä vuonna pidetty vappumarssi jäi väliin. Sen sijaan STP demonstroiti tänä vappuna pystyttämällä 10 informaatiopistettä eri puolille Kuopiota useana päivänä. (KÄ/JT)

Julkisten menojen leikkaukset pahentavat taantumaa

SKP:n puheenjohtaja Yrjö Hakanen puhui Työväen ja nuorisoin vappujuhlassa Tokoinrannassa

Tänään maailmassa marssitaan sotaa vastaan ja ihmisen vapauttamiseksi riistosta. Helsingissä vasemmisto marssi yhdessä. Tänään marssivat Kreikan työläiset ja Occupy Wall Street -liike. Mutta kenen joukoissa ovat sosialidemokraattien ja Vasemmistoliiton ministerit?

Vastarinta työpaikkojen, julkisten palvelujen alas ajamiselle on laajentunut Euroopassa. Julkisten palvelujen leikkaamiset ja arvonlisäverojen korotukset iskevät ankarimmin pieni- ja keskituloisiin. Samaan aikaan riittää miljardeja pankkien tukeen ja Nato-ohjuk-

siin. Hallitus on antanut vapaat kädet suurfirmoille joukkoiirtisanomisiin ja keinottelijoille asumismenojen nostamiseen. Euroopan unionissa Kataisen hallitus on mukana ajamassa ohjelmaa, joilla tuhoetaan vaikeuksissa olevien maiden työpaikkoja ja julkisia palveluja.

Me kommunistit kutsumme vastarintaan oikeiston ja rahaeliitin valtaa vastaan. Julkisten menojen leikkaaminen ei ole ratkaisu kriisiin. Se vain pahentaa taantumaa, lisää eriarvoisuutta ja kasvattaa finanssipiirien valtaa. Me vaadimme tulonjaon muuttamista työntekijöiden hyväksi leikkaamalla pääomapiirien voittoja. On nostettava erityisesti pieniä palkkoja, opintorahaa, eläkkeitä ja muita perusturava. On kehitettävä julkista yritystoimintaa, jolla luodaan uusia arvoja, työtä ja hyvinvointia. Muutos edellyttää EU:n talouskurisopimuksen hylkäämistä, koska se tuo automaattisen leikkurin julkiseen talouteen.

Kataisen hallituksen tavoitteet eivät tule arjen tarpeista. Jättikuntien kartat on piirretty ennen kuin on tehty ensimmäistäkään selvitystä sosiaali-, terveys- ja muiden peruspalvelujen järjestämisestä. Yli 40 000 työpaikkaa aiotaan lopettaa, vaikka kuntien palveluissa on jo nyt huutava pula työntekijöistä. Julkisia palveluja karsimalla halli-

tus luo lisää markkinoita yksityiselle voitontavoittelulle. Emme tarvitse jättikuntia. Esimerkiksi Suur-Helsinki on liian iso asukkaiden itsehallintoon, johon tarvitaan osallistuvaan budjetointiin perustuvaa lähidemokratiaa. Toisaalta se on liian pieni laajojen seudullisten asioiden kuten maankäytön, liikenteen ja erikoissairaanhoidon ohjaamiseen.

Helsingin palvelujen alibudjetoiminen ja laajeneva kilpailuttaminen kuvaa sitä, miten kuntien palvelujen karsimisessa ei ole kyse rahapulasta vaan oikeistolaisesta politiikasta. Helsingin kaupunki liikelaitoksineen teki viime vuonna voittoa yli 300 miljoonaa euroa. Voittoja kertyi jopa peruspalveluista. STP:n ja Helsinki-listojen valtuustoryhmä vaatii, että ohjataan heti lisää rahaa palveluihin ja työllisyyteen.

Elämme murrosaikaa, jossa kamppaillaan suunnasta. Tulevaisuuttamme uhkaavat ydinaseiden ohella voimat, jotka alistavat kaiken voitontavoittelulle. Kapitalismi ei kykene ratkaisemaan synnyttämiään valtavia ongelmia – työttömyyttä, köyhyyttä, ympäristökatastrofien ja sotien uhkia. Tarvitaan nykyaikaista sosialismia, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi on tärkeämpää kuin liikevoitot ja pörssikurssit, jossa raha ja omistus eivät anna kenellekään valtaa riistää ja alistaa muita.

70 vuotta sitten (6)

Taistelut siirtyivät kohti Donia ja Volgaa

Neuvostojoukot joutuivat v. 1942 kevästä lähtien uusiin vaikeuksiin. Voimasuhde rintamilla oli edelleen fasistien eduksi (KÄ 2/2012). Pohjoisilla rintamilla saksalaiset eivät kyenneet hyökkäämään, mutta siihen ei myöskään neuvostojoukoilla ollut voimia. Kovista yrityksistä huolimatta Puna-armeijan voimat eivät riittäneet Demjanskin ja Cholmin mottien purkamiseen toukokuussa 1942 eikä myöskään Vjazman ulkoneman oikaisemiseen ja tuhoamiseen. Strategisten suunnitelmien mukaisesti fasistit kykenivät kuitenkin keskittämään etelään enemmän voimia tavoitteenaan Kaukasuksen, Stalingradin ja Astrakanin valloittaminen. He pyrkivät yhä voimallisemmin keskittämään voimiaan saadakseen haltuunsa Kaukaasian öljyn, etelän vilja-alueet, Donetskin Laakion- ja Stalingradin teollisuuden Volgalla, katkaisemaan Kaukasukselta Iranin kautta muuhun maailmaan Neuvostoliittoa yhdistävät liikenneväylät. Tästä ja myös Neuvostojoukkojen virheistä johtuen (KÄ 2/2012) yritykset Leningradin saarron purkamiseksi kevättälvella -42 ja Krimin vapauttamiseksi alkukesällä -42 epäonnistuivat ja päättyivät lähes katastrofaaliseen tappioon.

Sevastopolin ja Krimin menetys suuri tappio

Kesäkuun alussa -42 päämaja tote- si Krimin tapahtumien vuoksi ane- tussa ohjeessa: ”Vastoin käskyä siir- tyä syvälle porrastettuun puolus- tukseen rintaman johto aukeasta maastosta huolimatta levitti kaik- ki divisioonat samalle linjalle ja jal- kaväen ja tykistön aivan vihollisen tuntumaan sekä jätti taajemmat portaat muodostamatta. Kun vihol- linen mursi hyvin nopeasti ilmavoi- miensa ja jalkaväkensä yhteistyöllä hyvin tuntemansa rintamalinjat, ei rintaman johdolla ollut taaempana voimia läpimurron pysäyttämiseen. Rintaman johto ei ollut koordinoi- nut maa- ja ilmavoimien yhteistoi- mintaa ja joukot vetäytyivät epäjär- jestyksessä Tamanin niemelle”. Pää- majan ohjeessa todettiin mm: ”Ko- mentajien täytyy perehtyä syvälli- sesti nykyaikaisiin sodankäyntime- netelmiin ja oivaltaa joukkojen sy- vän porrastuksen ja reservien vält- tämättömyys sekä kaikkien aselaji- en etenkin maa- ja ilmavoimien yh- teistoiminnan tärkeys”.

Kertsinniemen menetyksen jälkeen Sevastopolin linnoituk- sen joukot saivat vastaansa fasis- tien 11. A:n kaikki voimat. Sevasto- polin linnoituksen joukot siirrettiin Kaukasiaan Mustan meren ranni- kolle. Osa linnoituksen puolustajis- ta siirtyi Krimin partisaaneihin. Lin- noitus jätettiin 16.7.-42. Sotilaalli- nen tilanne eteläisellä rintamalinjal- la alkoi muuttua vihollisen eduksi.

Tappio Harkovassa siirsi aloitteen etelässä natseil- le

Barvenkovon ulkoneman tilanne al- koi heikentyä. Keväällä maaliskuus- sa suunniteltiin Brjanskin R:n se- kä Lounais- ja Etelä R:n kanssa yh- teistyössä suoritettavaa operaatiota rintaman eteläsiivellä olevan vihol- lisryhmittymän tuhoamiseksi. Tätä yleisesikunta ei hyväksynyt, mutta päämaja antoi luvan pienempään operaatioon fasistien Harkovan ryh- mittymän murskaamiseksi. Sen mu- kaan Voltsanskin alueelta ja Barven- kovon ulkonemasta kohdistettavilla iskuilla murskataan vihollisryhmit- tymä ja luodaan edellytykset Har- kovon ja Donetskin laakion vapaut-

tamiseksi. Tätäkään yleisesikunta ei täysin hyväksynyt, koska tiedettiin miten vaarallista on hyökätä opera- tiivisesta motista, jollainen Barven- kovon ulkonema oli. Päämaja ja rin- taman johto puolustivat hyökkäys- tä, joka alkoi 12.5.-42 tilanteen Kri- millä ollessa vaikeimmillaan. Hyök- käys alkoi hyvin, mutta 17.5.-42 vi- hollinen siirtyi vastahyökkäyksen Slavjanskin ja Kramatorskin alu- eelta murtaen 9A:n puolustuksen. Hyökkäystä valmisteltaessa ei ol- tu varauduttu Slavjanskin suunnal- ta tulevaan iskuun. Yleisesikunnan ehdotukseen operaation pysäyt- tämiseksi ei heti suostuttu ja 19.5. Barvenkovon ulkonemassa viholl- linen pääsi neuvostojoukkojen se- lustaan. Lounaissuunnan sodan- johto lopetti nyt hyökkäyksen, mut- ta rintamien kolme armeijaa olivat kärsineet raskaita menetyksiä. 57 A:n komentajista huomattava osa kaatui ja Barvenkovon motista vain osa kykeni murtautumaan ulos. Ke- säkuun puoliväliin mennessä Lou- nais R vetäytyi Oskel- joen taakse. Sotilaallinen tilanne Krimin ja Har- kovon suunnan tappioiden jälkeen palautti aloitteen uudelleen keskei- sellä strategisella suunnalla vihollis- selle.

Etelän tappioita täyden- sivät vaikeudet Leningra- dissa

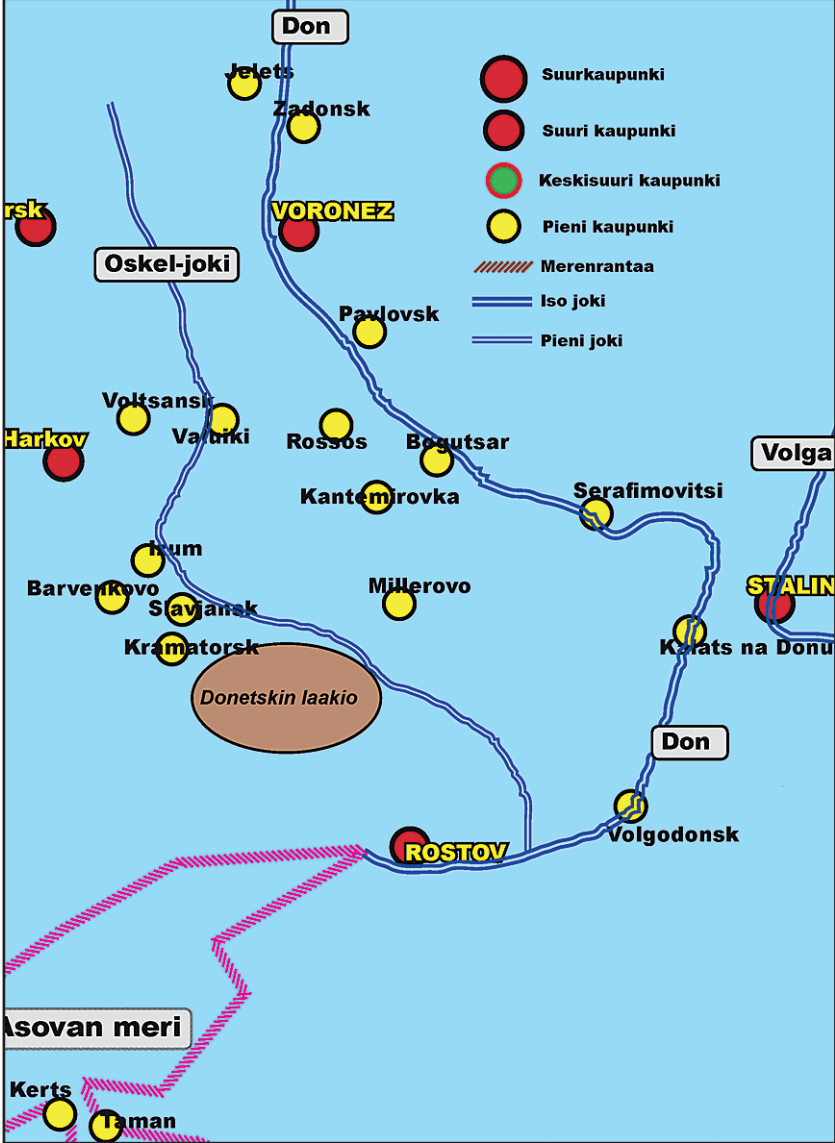
Edellisessä numerossa (KÄ 2/-12) käsitelimme tapahtumia Lenin- gradin saarron purkamiseksi. Vol- hovin rintaman ja Leningradin rin- taman yritykset iskeä saartorenkään ulko- ja sisäpuolelta samanaikaisesti eivät tuottaneet tulosta. Volhovin rintaman 2. Isku A jäi saarroksiin. Huhtikuun lopulla Volhovin- ja Le- ningradin rintamat yhdistettiin yh- deksi Leningradin rintamaksi. Aja- tus, että näin voitaisiin yhtenäis- tää toimintaa Leningradin vapaut- tamiseksi, ei onnistunut. Oli vaikea johtaa kahta erillään olevaa voima- ryhmittymää, joka käsitti 9 armei- jaa ja 8.5. rintamat palautettiin en- tiselleen. Kesäkuun alussa paikalle lähetettiin yleisesikunnan päällik- kö Vasilevski. 10.-19.6. käytyjen ko- vien taistelujen jälkeen murrettiin aukko saksalaisten tekemään moti- tiin ja osa saarroksissa olevaa 2. Is- ku A:aa pelastui motista.

Natsit siirsivät ete- lään joukkoja Länsi- Euroopasta

Etelässä tilanne vaikeutui nopeasti. Natsit kykenivät keskittämään sinne 90 divi- sioonaa ja ryntäsivät kohti Don-jokea. Harkovin luona kärsimänsä tappion jälkeen neuvostojoukot ryhmittyi- vät puolustukseen. Saks- laiset olivat koonneet voi- maryhmittymän (Weichs) Kurskin itäpuoleiseen maas- toon, josta ne 28.6.-42 siir- tyivät hyökkäykseen tavoit- teenaan iskeä Voltsanskis- ta Voroneziin ja tuhota saar- taen Brjanskin R:n joukot. Tä- män jälkeen tuli suorittaa li- sä-isku Slavjanskin alueelta, tuhota Lounais- ja Etelä R:n joukot ja avata näin tie Vol- galle, Stalingradiin ja Kau- kasukselle. Tätä varten oli muodostettu fasistien ete- läisestä AR:stä (armeijaryh- mä) ARb. Näitä tehtäviä varten vi- hollisella oli 1.7. mennessä käytet- tävissään 900000 sotilasta, 1200 panssaria, 17000 tykkiä ja 1640 tais- telukonetta. Neuvostojoukkojen vastaavat luvut olivat 655000, 740, 14200 ja 1000. Lisäksi oli muodos- tettu ARa, jonka tehtävänä oli toi- mia Kaukaasian suuntaan.

Fasistit kohdistivat hyök- käyksen Voroneziin

Weichs’n joukot siirtyivät hyökkäyk- seen 28.6. ja mursivat aukon 13. ja 40. A:n saumaan edeten siitä kah- dessa päivässä 40 km. Aiemmin tal- vella, kun suunniteltiin tulevan ke- sän operaatioita oletettiin natsien suunnittelevan pää-iskua pohjois- empana Orelin-Tulan suunnilta. Myös Brjanskin R:n Kurskin ja Voro- nezin suuntia vahvistettiin, koska arvioitiin natsien voivan tältä suun- nalta yrittää iskeä kaakosta kouka- ten Moskovaan. Brjanskin rintamal- la oli voimia torjua Weichs’n joukko- jen hyökkäys, mutta puuttui taitoa järjestää ajoissa vastaiskua. Tilan- ne huononi edelleen 2.7.mennes- sä. Brjanskin R:n ja lounais R:n sau- maan kykeni vihollinen murtautu- maan 80 km syvyydelle. Syntyi vaa- ra, että vihollinen murtautuu Don-

joelle ja valtaa Voronezin. Päämaja luovutti Brjanskin R:lle reservistään kaksi armeijaa sijoitettaviksi Donin oikealle rannalle Zadovskin ja Pavlovskin alueelle sekä 5.PsA:n avusta- maan vastaiskun suorittamistaVoro- nezin suunnalla.

Tie auki Stalingradiin ja Kaukasiaan

Jelets’n suunnalle ryhmittynyt 5.PsA ei kuitenkaan saanut ajoissa toimin- takäskyä vastaiskun suorittamiseksi ja muutoinkin rintaman johdon toiminta oli haparoivaa eikä se sik- si kyennyt suorittamaan sille mää- rätyä tehtävää. Taistelullaan 5. PsA kyllä sitoi vihollisvoimia ja antoi näin Brjanskin R:n joukoille lisä-ai- kaa Voronezin puolustuksen järjes- tämiseksi.

Tässä vaiheessa 5.7, kun vaa- ra Voronezin valtaamisesta oli il- meinen, tehtiin päätös uuden Vo- ronezin R:n perustamisesta. Uu-

den R:n komentajaksi otettiin KL N.F.Vatutin ja Brjanskin R:n komen- tajaksi määrättiin K.K.Rokossovski. Voronezin R perustettiin kuitenkin liian myöhään. Jo 7.7. vihollinen oli päässyt lähelle Voronezia. Nat- sien hyökkäys kaupunkia kohti saa- tiin kuitenkin pysäytettyä tilanteen säilyessä vaikeana. Saksalaisten 6.A ja 4.PsA aloittivat 7.7.-42 hyökkäyk- sen Voronezin eteläpuolella Donin oikeanpuoleista aluetta seuraten ”hinnalla millä hyvänsä” kaakkoon kohti Donin suurta mutkaa, jos- sa Don virtaa lähimpänä Stalingra- dia ja Volgaa. Puna-armeijan Lou- nais- ja Etelä R:n joukot vetäytyi- vät edelleen itään. Heinäkuun puo- livälissä natsit olivat vallanneet Va- luikin, Rossosin, Bogutsarin, Kan- temirovka ja Millerovon. Vihollisella oli nyt tie auki itään Stalingradiin ja etelään Kaukasiaan.

Toim.
Heikki Männikkö

EU:n liittovaltiokehitys torjuttava!

Euroalueen kriisi kärjistyy. Krei- kan, Irlannin, Portugalin ja Es- panjan lisäksi kriisiytyminen uhkaa Kyproksen, Italian, Belgi- an ja Ranskan talouksia.

EU:n puitteissa muiden mai- den velkojen rakusta ei ole mah- dollista ja perustetaan kaikenkar- vaisia instituutioita pyörittämään pyramidihuijausta, jolla kriisisot- kun rahoitus sysätään muiden mai- den veronmaksajille. Tavoitteena on tulonsiirtounioni, minkä avulla huijaus muutettaisiin rosvoukseksi. Rahansiirrot eivät vaatisi muka- na olevien maiden kansallisia päätöksiä. Saksan kristillisdemokraa- tit ovat osaltaan tehneet päätök- sen liittovaltiosta, jota johtavat ko- missio ja europarlamentti. Torjum- me pankkiunionin, eurobondit se- kä Euroopan keskuspankin inter- ventiot yhteisillä rahoilla.

Jyrki Kataisen ja Jutta Urpi- laisen hallitus on seurannut Sak-

saa kuin hai laivaa uusiin yhteis- vastuullisiin tukijärjestelyihin. Suo- men perustuslain vastaiset liitto- valtioaskeleet on alistettava kan- sanäänestykseen.

Suomen perustuslaissa on säädetty, että budjettivalta on maan parlamentilla. Euroopan pysyvän vakausmekanismin EVM:n sääntöihin ollaan ujuttamassa enemmistökäytäntöä. EU:n perus- tuslaissa eurosopimuksissa on so- vittu, että kukin jäsenmaa vastaa veloistaan ja vastuistaan. Suomi rikkoo räikeästi lakejaan, jos se läh- tee tällaiseen viritelmään mukaan.

Myös EU:n pyrkimys päästä määräälemään jäsenvaltioiden valtiontaloudesta on Suomen ja monen muun EU-maan perustus- lain vastainen. Asiasta järjestettiin Irlannissa kansanäänestys. Se on tarpeen myös Suomessa.

STP:n liittokokous 16.6.2012

Etelärintamalla 1942 kiväärimiehiä koulutetaan panssarintorjuntaan

Kuva: <http://oknatass.ru>

KKE tulilinjalla Kreikassa

Vasemmistokoalitio SYRIZAn dramaattinen eteneminen äskettäisissä Kreikan parlamenttivaaleissa ja nousu toiseksi suurimmaksi ryhmäksi ei juuri heijastele maan realiteetteja. Valtaosa äänistä tuli PASO-Kiin (sosialidemokraattinen puolue) pettyneiltä äänestäjiltä. SYRIZAn ennalta arvaamaton menestys innosti vasemmistoa ympäri maailmaa ja sai läntiset kapitalistipiirit käynnistämään pelottelu- ja kiristyskampanjoita. KKE (Kreikan kommunistinen puolue) hylkäsi vaalien jälkeen SYRIZAn tarjouksen muodostaa vasemmistohallitus, mikä aiheutti maailmanlaajuisia syvää paheksuntaa vasemmistopiireissä. KKE:tä syytettiin lahkolaiseksi ja dogmaattiseksi, mikä ei kuitenkaan kerro koko totuutta asiassa.

Metallityöväen lakkomielenosoitus Ateemassa. Kirjoittaja Shafiq Ahmad kuvan keskellä

KKE:n kanta on ollut alusta asti selvä: Vaatimuksena on ero EU:sta ja yksipuolinen Kreikan velkojen mitätöinti ja samalla sosialistisen muutoksen toteuttaminen maan politiikassa. Tämä saat-taa kuulostaa epäkäytännöllisel-tä vaatimukselta aikana, jolloin im-perialismi on onnistunut häivyttä-mään kilpailevat proletaariset val-tiot maailmankartalta. Mutta jos kommunistiset puolueet aikovat tohtoroida kapitalismia sen säily-misen turvaamiseksi, on se petolli-nen ja opportunistinen teko.

Ei ole mikään salaisuus, et-tä KKE nauttii suurta kannatus-ta ruohonjuuritasolla: nuorison, opiskelijoiden, naisten, työläisten (Ay-järjestö PAME), työttömien,

maanviljelijöiden ja pienyrittäjien keskuudessa. Tämä osoittaa, että sen poliittinen linja ei juonnu het-ken mielihohteesta, vaan se vastaa kannattajien näkemyksiä. On hyvä pitää mielessä, että vaalit ja kapita-lismin oloissa vallitseva demokratia eivät mitenkään pysty takaamaan loppua sorrolle tai pysäyttämään uusfasististen suuntausten nousua.

Uusfasismi nousee Krei-kassa

Uusnatsien (Kultainen aamunkoit-to) nousu näissä vaaleissa – puolue sai 22 paikkaa parlamentissa – ku-vaa sitä syöksykierrettä, johon yh-teiskunta on katastrofaalisesti ajau-tumassa. Keskellä kilpailevien puolueiden - PASOK, Uusi demokratia,

Demokraattinen vasemmisto, SYRI-ZA, Itsenäiset kreikkalaiset, Kultai-nen aamunkoitto jne. – äänekäs-tä kansallismielistä retoriikkaa ta-louden romahdus alkaa näyttää sa-toaan: Kasvava rikollisuus, itsemur-hat, hyökkäykset syrjäytettyjä siirto-työläisiä vastaan ovat kuvottavia il-mioita.

Ne ovat suolaa jo ennestään kärsivien ihmisten haavoille; ih-misten, jotka kärsivät rajusta osto-voiman alentumisesta, köyhyydes-tä, masentavasta työttömyydestä, surkeasta terveydenhuollosta, yli-kallista koulutuksesta ja ennen-näkemättömästä puutteesta. Vi-hamieliset hyökkäykset maahan-muuttajien kaupunginosaan Pat-ran kaupungissa ja Ateenan lähis-

töllä heijastavat rehovtavaa mouk-kamaisuutta ja ankeata mielenmai-semaa. Samaan aikaan kun yhteis-kuntaa koettelee tällainen kurjuus ja tragedia, on valtiokoneiston kan-saan kohdistuva sorto käynyt yhä tyrannimaisemmaksi ja tungette-leväksi. Köyhiin siirtolaisiin kohdis-tuneet surmat, kidutus ja silpomi-set ovat yleistyneet, mikä heijastaa valtiokoneiston sortamien ihmis-ryhmien välisiä tuhoisia konflikteja.

Puolueiden talousohjel-missa ei eroja

Toukokuun 6.päivän vaalitulos ei antanut eväitä johtaville parla-menttipuolueille päästä sopuun hallitusratkaisusta, minkä seurauk-sena jouduttiin uusintavaaleihin, jotka pidetään kesäkuun 17.päi-vä. Gallupit lupaavat SYRIZAlle yhä kasvavaa suosiota, mutta on epä-todennäköistä että se tai johtava konservatiivipuolue Uusi demokra-tia kykenisivät suoriutumaan yh-tään paremmin kuin edellinen PA-SOKin johtama hallitus. Johtavien puolueiden – pois luettuna KKE – talousohjelmissä on tuskin mitään eroavaisuuksia, mistä johtuen hen-kisestä kiristyksestä, kansallismieli-sestä retoriikasta ja kansankiihotuk-sesta on väistämättä tullut osa näi-den politiikanteon menetelmiä.

Kiihtyvä talouskriisi pahen-taa kapitalistien ja poliittisiksi joh-tajiksi naamoituneiden gangsterei-den – Kultaisen aamunkoiton uus-natsien – välisiä konflikteja. Nämä gangsterit käyttävät rotua, uhma-kasta kansallismielisyyttä, rasismia ja muita menneisyyden ennako-luuloja välineenä tässä näännytys-taistelussa. Uusfasistinen vire on laajaa ja lähes käsin kosketeltavissa.

Kapitalismilta turha odot-taa parannusta

On aina syytä muistaa, että kapita-lismi on lopullisen rappeutumisen tilassa. Mutta se ei noin vain luovu vallasta, ellei sitä sysätä syrjään val-lankumouksellisen kapinan avulla. Kapitalismin puoliksi kuollut ruumis on ainoastaan tukehduttava taakka miljoonille ihmisille.

PASOKin hallituksen uuslibe-ralistinen politiikka – ND:n ja ää-rikonservatiivisen hylkiöpuolueen LAOSin tuella – on murentanut yhe-teiskunnan. Valtapuolueiden tou-kokuisissa vaaleissa kärsimän ta-kaiskun ja pienen hengähdystauon jälkeen toiveikkuus paremmasta tu-lee karsiutumaan rikkaiden ja heitä palvelevan ja heidän toteuttaman-sa demokratian avulla. Se mitä on tulossa, on kaikkien nähtävillä. On harhaluulo kuvitella mitään paran-nusta rikkailta ja valtaapitäviltä. Ku-ten jo Karl Marx totesi aikanaan: So-siaaliset uudistukset eivät koskaan tapahdu vahvojen heikkouden joh-dosta, vaan aina heikkojen vahvuu-den ansiosta.

Nykyinen mädännäisyys tu-lee jäytämään Kreikan yhteis-kuntaa niin kauan kuin tämä yhe-teiskuntajärjestelmä on voimassa. Kukaan muu ei aja proletariaatin perustavia oikeuksia sen puolesta; sen on käytävä luokkakamppailun-sa itse. Mikään muu kuin sosiaali-nen vallankumous ei voi vapauttaa yhteiskuntaa ja lopettaa tätä ikuis-ta kärsimystä. KKE tulee aikanaan saamaan synninpäästön, kun se kieltäytyi tarttumasta valtaan tässä epävarmassa tilanteessa ja näin räi-keän epäsuotuisissa olosuhteissa.

Dr Shafiq Ahmad
Pakistanin kommunistinen puolue, keskuskomitean jäsen.
Kirjoittaja on Kansan äänen avus-taja Ateenassa
Käännös: Tommi Lievemaa

Suomi, Venäjä ja Nato

Aimo Minkkinen työpaikallaan Lenin- museossa

Suomen turvallisuuspolitiikan kannalta tärkein ilmansuunta on itä. Suomen ulko- ja turvalli-suuspolitiikan avainongelma on ja tulee aina olemaan suhteem-me Venäjään. Nato-kysymyk-sessä olennaisin asia Suomelle on myös suhteemme Venäjään. Useimmiten jäsenyyden tarvet-ta perustellaan sillä taka-ajatuk-sella, että Nato olisi näinä Venä-jän epävarmoina aikoina tur-vamme ja sitä on syytä hakea. Tätä väitettä on syytä tarkastel-la historian kokemuksen ja tosi-asioiden valossa.

Venäjän valtakunnan etu Suo-meen nähden on aina ollut en-si sijassa sotilaallinen ja turvalli-suuspoliittinen. Suomella Venäjän naapurina on oma historiallinen taustansa. Venäjä näkee Suomen omaehtoisen aseman itselleen

parhaimmaksi vaihtoehdoksi.

Lähtökohtana ovat tosia-siat Suomen ja Venäjän suhteis-sa: maantieteelliset eli naapuruus, strategiset eli Pietarin asema Itä-meren pohjukassa, yleispoliitti-set eli Venäjä suurvaltana. Suo-malaisten on oman etunsa vuok-si syytä tunnustaa itäisen suurval-tanaapurimme legitiimit turvalli-suusintressit Suomen suunnalla ja toimittava niin, ettei näitä intresse-jä Suomen alueen kautta voitaisi naapurin mielestä pitää uhattuna. Tämä ei ole suomalaisten heikkout-ta, vaan viisautta ja sitä kautta vah-vuutta. Suomen on parasta pyrkiä pysymään suurvaltojen eturistiriito-jen ulkopuolella.

Professori Raoul Palmgren kirjoitti ”suuresta linjasta”, jonka keskeinen ajatus on, ettemme mil-

loinkaan saa Venäjää vastaan tur-vautua ulkopuolisiin voimiin, sillä si-inä politiikassa me kohtaamme vain tuhomme. Suomi on joutunut etu-linjaksi niin ruotsalaisten kuin saks-alaistenkin suuntautuessa Venäjää vastaan. Suomen ja Venäjän suhde on suomalaisille kansallisesti kes-keinen kysymys ja siihen on syytä suhtautua asian vaatimalla vaka-vuudella.

Palmgren totesi: ”Meidän on historiamme edistyksellisiltä läh-teiltä löydettävä jälleen kansalli-suusaate sen alkuperäisessä, puh-taassa muodossa, sovellettava se tähän päivään, tehtävä siitä kansan kaikkien edistyksellisten kerrosten yhdistäjä.”

Suomen kansa on oppinut ymmärtämään näitä historian tosiasioita, mutta miten saataisiin Suomen kansan päättäjät myös järkiinsä. Onko se mahdotonta? Tuntemattomassa sotilaassa Hon-kajoki rukoili korkeimpia voimia auttamaan, etteivät Suomen her-rat enää löisi koskaan päätään Kar-jalan mäntyyn. Poliittisen realismin taju ei näytä olevan Suomen poliit-tisen elitiin kaikkien edustajien vah-vimpia puolia.

Historia pyrkii toistamaan ai-nakin sillä tavalla itseään, että ennakkoluulot ja ennakoasen-teet ovat kansanperinteessä varsin syvässä. Tällainen on esimerkiksi mielikuva Suomesta lännen etuvar-tiona. Lutherin virren ”Jumala ompi linnamme” säkeessä ”Se vanha vai-nooja, kavala kauhea”, joka toinen

suomalainen veisaaja ajatteli aikoi-naan paholaista, joka toinen taas ”ryssää”.

Ennakoasenteista ja mie-likuvista puhuttaessa voidaan sanoa, että ”ryssänviha” ja ”rys-sänpelko” on ollut yleiseuroop-palainen ilmiö. Historiassa kes-kieurooppalaiset lähteet ovat olleet Venäjä-kuvan luojina. Ku-va Venäjästä on aina luotu ylhäältä päin. Se on ollut valtionjohdon ja porvarillisten tiedotusvälineiden sanelemaa mielipiteenmuodostus-ta. Nyt sen luomisen lähdeä aio-taan siirtää Naton päämajan suun-taan. Käsitykset Venäjästä ovat joh-tuneet kautta aikojen ulkopoliitti-sista tarkoituksenmukaisuussyistä.

Venäjällä ei pelätä Suomea omana itsenäisenä yksikkönään. Epävarmuus Suomen suuntaan tu-lee, jos Suomi liittoutuu esimerkiksi läntiseen sotilasliittoon ja Venäjäl-lä koettaisiin jonkun uhkaavan sitä Suomen kautta. Historiallisesti paradoksaalista on se, että paljolti irrationaalisista Venäjän peloista johtuva suuntautuminen läntiseen sotilaallis-poliittiseen yhteistyöhön loisi juuri sen ainoan hypoteettisen mahdollisuuden, missä uhka idästä voisi olla todella reaalin.

Naton etuvartioasemana Suomi olisi Venäjän näkökul-masta aivan toisessa katego-riassa. Natoon haikailu on kuin omaan nilkkaan potkimista, pro-visoimista. Siitä olisi seurauksena, että naapurissakin alkaisi sotilaal-linen liikenne rajan pinnassa vil-

kastua. Suomessa on ollut tietyn poliittisen ajattelutavan ristiriitana kansallisuuskiihko suhteessa Venä-jään ja kansallisajattelun, jopa kan-sallisvaltion kieltäminen etsittäes-sä uusia liittosuhteita länteen. Euroopan Unioniin liityttyäessä tämä tuli erityisen selvästi näkyviin. Mie-likuvissa Suomi nähdään nyt jon-kinlaisena ritarikuntana matkal-la Euroopan ytimeen – kannetaan vastuu Euroopasta. Kytkeydytään samalla ikään kuin ajopuuna Na-ton aseteknologiaan.

Historian kokemuksen pohjalta voidaan todeta, että Suomen on saatava päättää itse Venäjän-politiikastaan. Idän-suunnan turvallisuuspolitiikkaa ei saa mennä luovuttamaan Suomen ulkopuolelle. Suomen on huo-mioitava Venäjän legitiimit tur-vallisuusintressit etenkin Pietarin suunnalla ja Itämeren alueella eikä pidä luovuttaa maaperäänsä astin-laudaksi Venäjää vastaan.

Suomen maantieteellinen si-jainti ei ole muuttunut. Suomen ei tästä lähtien pitäisi antautua suurvaltojen eturistiriitojen mah-dolliseksi taistelutantereeksi. Si-toutuminen läntiseen sotilasliit-toon saattaisi, jos historiaan on luottamista, koitua kohtalokkaak-si Suomelle. Kun venäläiset tästä muistuttavat, siitä ei tulisi her-mostua.

Aimo Minkkinen, Ph.D.
Lenin-museon johtaja
Tampere

Emergentti ja dialektinen materialismi

Risto koivula on STP:n ehdokkaana syksyn kunnallisvaaleissa Tampereella

Sen sijaan sisällön ja muodon keskinäisen ”painosuhteen” ja ”suunnan” mukaan oliot jakautuvat erilaisiin substantiaalsiin muotoihin kuten fysikaalisiin, kemiallisiin, elollisiin ja henkisiin jopa ”ilmoitetuihin”. ”Suunnalla” tarkoitan, että sisältö ja muoto saattoivat myös vaihtaa ”roolia”: informaatio-signaalissa geometrinen muoto (shape) onkin sisältö ja se fyysinen kap-pale, jolle se on kirjoitettu, on sen (olemassaolo)muoto, (form). Näistä tasoista ylemmillä on substantiaalisia ominaisuuksia, joita ei alemmilla tasoilla ole. Tällaisten tasojen sisällä ilmiötä voidaan suhteellisesti palauttaa jonkin suhteellisen ”välisubstanssin”, vaikka elävän so-lun ominaisuuksiin. Substantiaali-set muodot vastaavat pitkälle Engelsin ’materiaan liikemuotoja’.

Mainitsin kirjoituksessa hie-man erheellisesti, että Bacon olisi ollut vuosisatoja ainoa filoso-fi, joka asetti kaikessa olevaisessa olioiden erillisyyden jatkuvuuden tai alkusubstanssien tilalle. Todel-lisuudessa tuollaisia Baconin opin puolustajia, jotka avoimesti ilmai-sivat kantansa myös ”absoluuttis-ta aikaa ja avaruutta” vastaan pää-tymättä kuitenkaan idealistises-ti pitämään näitä ”ajattelun om-inaisuuksina” kuten Kant tai väit-tämättä materiaalisia oliota ”pel-kiksi aistimussignaalikimpuiksi” kuten Ernst Mach, oli jatkuva ”put-

Kansan äänessä 3/2011 käsittelin otsikolla ”Sir Francis Bacon, materialistisen dialektiikan iso-isä” sittemmin emergentin materialismin nimen ottaneen materialistisen tradition perustajan filosofiaa. Sen olemuksena on antiikista alkaen filosofian ja siinä erityisesti uskonnon ja luon-nontieteen välisen rajankäynnin keskiössä olleiden käsitteiden ’sisällön ja muodon’ kuten fy-siikan ja geometrian tai merkityksen ja logiikan keskinäisten suhteiden ongelman ratkaisu Ba-conin (1561 - 1626) olio-opin pohjalta, jonka mukaan ’sisältö ja muoto’ ovat toisiaan aina edel-lyttäviä dialektisia vastakohtia (jota sanaa Bacon tosin ei tässä yhteydessä käyttänyt), joiden ykseyttä ilman olio ei ole lainkaan todellinen objektiivinen olio, vaan korkeintaan jokin tutki-muksessa materiaan virrasta väärin ”itsenäiseksi” eriytetty yrittelmä. Hänen mukaansa maail-ma koostuu tuollaisista keskenään vuorovaikuttavista olioista sen sijaan, että oliot olisivat ai-na jonkin absoluuttisen jatkuvuuden, ”alkusubstanssin” modifikaatiota, jollaiseen kaikki maail-man ilmiöt lopulta olisivat kaikinpuolisesti ”redusoitavissa” kuten taas väittävät vastakkaisen opin reduktionismin kannattajat kuten mm. ns. ”fysikalistit”.

ki” aina erityiseen suhteellisuusteo-riaan (1905) asti, joka tuon kannan todisti fysiikassa oikeaksi.

Näistä periaatteellisista Ba-conin seuraajista kaksi tärkeintä olivat Baconin oppilas ja hän-en sihteerinäänkin toiminut Tho-mas Hobbes (1588 – 1679) asen-noitumiseltaan opettaja, jonka Ba-con itse oli valinnut oppinsa eteen-päinviejäksi ja John Stuart Mill (1806 – 1873), joka määritteli ba-conilaisen ontologian objektiivisen tukimuskohteen (aidon tieteenalan olemassaolon ehdottoman edelly-tyksen) ns. aidon emergenssin.

Hobbes oli mm. sellaisten tietteellisten käsitteiden ensim-mäinen julkinen esittäjä kuten psykologian assosiaatiolaki (ehdol-listumislaki, joka on yhdistetty Spi-nozaan, joka omaksui sen kuiten-kin Hobbesilta) sekä ’tabula rasa’ eli synnynnäisen tiedon puuttuminen, ’yhteiskuntasopimus’ (Hobbesilla kansalaisten keskinäinen valtio-sopimus) ja ’kansalaisyhteiskunta’, jotka on yhdistetty hänen tähtiopi-pilaaseensa John Lockeen (1632–1704). Ylitse muun Thomas Hobbes tunnetaan populaarifilosofiassa darwinismia ennakoineesta lau-seestaan ”luonnossa ja yhteiskun-nassa ilman valtiota vallitsee kaik-kien sota kaikkia vastaan!” ”unoh-taen” yleensä tuon hänen valtio-oppinsa perustan, että valtio olisi syntynyt ihmisyhteiskunnassa kes-kinäisen taistelun suitsimiseksi.

Locken oma ansio materia-listisessa filosofiasa oli ajatus

ajattelun kielellisyydestä, jos-ta seuraa yleiskäsitteiden muo-dostuminen ”kiteytymisen” tulok-sena sosiaalisessa vaihdossa. Loc-ken käsityksen outous kuitenkin oli, että tällainen käsitteellistymi-nen muka vääristäisi ”autenttista havaintoa” (eikä pääasiassa oikeaise havainnon virhelähteitä, kun oteta-an huomioon, että yleiskäsite on jo käytännössä ja vastaväitteissä pit-källe hioutunut), jonka virheen kor-jasi Spinozan (1642–1677) kannat-taja David Hartley (1705–1767).

Assosiationistisen psykolo-gian tärkeä kehittäjä oli John Stuart Millin isä James Mill (1773–1836) teoksessaan ”Ihmismielen il-miöiden analyysi” (1826). Hän kat-soi mielen koostuvan tunteista tai kokemuksista, joiksi hän luki ais-timukset ja ”ideat” eli kielellisra-kenteiset representaatiot objekteis-ta. Sosiologiassa ja oikeustieteessä James Mill sanoutui irti ”luonnonoi-keuden” käsitteestä. Paul Johann Anselm Ritter von Feuerbach korvasi tämän sekä uskonnolliset pe-rustelut Baijerin rikoslaissa (1813) kaikille yhteisen perusihmisarvon käsitteellä, kansalaisten samanver-taisuutena rikoslain edessä. Missä määrin Anselm Feurbach, Ludwig Feuerbachin isä, tässä mahdollisesti nojasi Milliin tai päinvastoin, ei ole tiedossa.

John Stuart Mill jo Lamar-kin, Darwinin ja Marxin aikalai-nen oli lapsesta saakka koulutettu ”uudeksi Baconiksi” mm. opettamal-la hänelle toisena äidinkielenä an-tiikin kreikkaa, jotta hän ymmärtäi-

si Baconin oppien kreikkalaiset pe-rusteet samoin kuin tämä itsekin. Hän opiskeli kotona kuten Baconk-in, joka teki niin vedoten sairaste-luun, mutta todellinen syy (kum-massakin tapauksessa) lienee ollut, ettei isä halunnut pistää poikaa us-konnollisen dogmatismien ja ristitrii-tojen repimään kouluun.

Hän tutki erityisesti syysuh-teen ongelmaa ja pyrki löytämään syysuhteen ja sen kulloisenkin suunnan objektiivisia kriteereitä. Mill hahmotteli versionsa emer-gentistä materialismista teokses-saan ”System on Logic” (1843), jon-ka oli tarkoitus olla Baconin indukti-ivisen logiikan systematisointi. Mill väitti, että joidenkin fysikaalisten systeemien kuten sellaisten, jois-sa dynaamiset voimat aiheuttavat mekaanisia liikkeitä, ominaisuudet kombinoituvat ja ovat näin syiden yhdistelyperiaatteen (superpostio-periaatteen) alaisia siten, että eri syyt vaikuttavat erikseen. Mutta emergentit ominaisuudet eivät ole näiden lakien alaisia. Ja ne liittyvät siis Milliin mukaan syntyperustal-taan erilaisten syiden samanaikai-seen vaikutukseen voisi sanoa, että syntyperustaltaan erilaisten syiden vaikutukseen toisiinsa, risteämi-seen. Emergenssiä esiintyy olio-i-den ja niissä vaikuttavien lakien kuten lonnonlakien välillä. Viimek-si mainitun tuloksena voi syntyä Baconin substantiaalisia tasoja, ns. objektiivinen emergenssi on niiden synnyn ja eroavuuden edellytys. Mill etsi emergenttejä ominaisu-usia erityisesti toisaalta fysiikan ja kemian ja toisaalta assosiatiivisen

psykologian ja biologian väliltä. Luonnollisesti oli selvää, että elol-lisen ja elottoman luonnon raja on emergentti. Juuri tämä emergenssi on Sovjetskaja ensiklopedijan mu-kaan myös materialistisen objek-tiivisen dialektiikan sellainen oma tutkimuskohde, jota mikään muu tieteenala ei tutki:

”Dialektiikka – oppi emergens-sin ja kehityksen yleisimmistä peri-aatteista, joiden sisäinen lähde näh-dään dialektisten vastakohtien yk-seydessä ja taistelussa.”

Emergentit materialistit ke-hittivät erityistä induktiivista lo-giikkaa, vaikka juuri Bacon oli ni-menomaan logiikan perustaksi tar-koittamassaan olio-opissaan lu-onut pohjan kehittyneemmälle-kin ratkaisulle, dialektiselle lo-giikalle teoriamuodostuksessa. Muodollisen logiikan idea on si-inä, että jokin ominaisuus jossa-kin oliossa katsotaan joko täysin olevan tai että sitä ei ole lainkaan. Tämä ei ulotu Baconillakaan olio-i-den aivan kaikkiin ominaisuuksiin kuten juuri ’sisältöön ja muotoon’, jotka noin ollen eivät erikseen ole varsinaisesti ”oliota”, vaan niillä on myös loogisen ”(vaihtoehto)muo-tin” ominaisuuksia. Luonnollahan ei ole mitään ”velvollisuutta” lut-viutua ihmisen keksimän muodol-lisen logiikan taustaolettamuksiin materiaan luonteesta! Dialektiikan lait kuten vastakohtien ykseyden ja taistelun laki ovat tällaisten dialek-tisten vastakohtien tuntomerkkejä.

<http://hameemmas.vuodatus.net/blog/3244223/emergentti-ja-dialektinen-materialismi/>
<http://hameemmas.vuoda-tus.net/blog/3242874/induktio-ja-deduktiio-empirismien-ja-rationalis-min-logiikkoina/>
[http://oll.liberty-fund.org/?option=com-staticxt&staticfile=show.php%3Ftitle=246&Itemid=27](http://oll.liberty-fund.org/?option=com_staticxt&staticfile=show.php%3Ftitle=246&Itemid=27)

Risto Koivula
Tampere

Maailmanarvoitukset ja agnostisismi

Du Bois-Reymondin esitti teesinä, ettei ainakaan ensim-mäistä, toista ja viidettä koskaan pystytä ratkaisemaan, koska ne hänen mukaansa ovat transken-dentteja, ylikuunnollisia, eli sanal-la sanoen tiedostamattomia. Du Bois-Reymond yritti todistella, et-tä maailma ei läheskään aina ole tiedostettavissa muotoillen agnos-tikkojen yleisen, melkeinpä surullis-en kuuluisan tunnuslauseen: ”em-me tiedä emmekä tule tietämään”. Tässä voi todeta Du Bois-Reymon-din hieman erehtyneen, koska oi-keampaa olisi sanoa, että toistai-seksi emme tiedä, mutta tule-mme jossain vaiheessa tietämään. Materialistisen filosofian perustal-ta toimivat tieteet ovat ratkaisseet maailmanarvoituksia ja antaneet lisävalaistusta moniin pimennossa oleiviin kohtiin.

Agnostikkojen,jotka mie-llellään haluavat leijua ajatuksi-neen kaikkien yläpuolella puo-lueettomina tarkkailijoina, asettu-vat melko lailla nihilistisen tieto-teorian kannalle. Agnostikkoja on sanottu uskonnon ja ateismin suh-teen puolueettomiksi, ainakaan he eivät julkisesti halua ottaa kantaa puoleen tai toiseen. Onkuitenkin varmaksi todettava, että kaikkien

Vuonna 1880 Berliinin tiedeakatemia istunnossa saksalainen fysiologi Emil Du Bois-Reymond piti luen-non aiheesta ”Seitsemän maailmanarvoitusta”. Du Bois-Reymondin mielestä seitsemän tiedostamisen kannalta vaikeinta tehtävää olivat tuohon aikaan seuraavat: 1) materiaan ja voiman (energian) olemus; 2) liikkeen alkuperä ; 3) elämän synty ; 4) tarkoituksen mukaisuus luonnossa; 5) yksinkertaisimpien ais-timusten ja tajunnan synty; 6) järjellinen ajattelun ja siihen läheisesti liittyvän kielen alkuperä ; 7) kysy-mys tahdonvapaudesta.

uskontojen perusteet ja niistä esite-tyt hypoteesit eli olettamukset ovat siinä mielessä hankalia, että ne jär-jestään jäävät varmentamattomien kuvausten ja ilmeisen virheellisten päättelyiden ja järkeilyjen asteelle. Uskonnot ovat useimmiten ahdas-henkisen dogmaattisia, mutta ai-van samaa voisi sanoa agnostikko-ven emme tiedä-hokemasta. Dog-matismilla on-kylvämällä epäluu-loa tiedettä ja sen saavutuksia koh-taan-taipumus muuttua skeptisyy-deksi, mistä Evald Iljenkov on osu-vasti todennut:”Skeptikko on enti-nen sittemmin kaikkeen pettynyt dogmaatikko.”

1800-luvun agnostikko oli usein mukavuussyistä ns. häpei-levä materialisti, joka esim. us-kontojen painostuksesta ei uskal-tanut ilmaista todellista kantaan-sa eri asioihin ja varsinkaan uskon-nollisiin kysymyksiin. Tämän päi-vän maailmassa syytä häpeilyyn ei ole, vaan voimme tieteen saavutuk-

siin nojautuen todeta historiallisen materialismin ja sen dialektis-ma-terialistisen metodologian selvittä-neen monia solmukohtia, joista osa edelleen odottaa ratkaisua. Kaikkea ei ehkä koskaan saada ammennet-tua tyhjentävästi, mutta itseään korjaavana prosessina kuitenkin koko ajan lähestyvä likimääräisen totuuden viitoittamaa tietä. Jo Le-nin totesi aikanaan kaiken perusta-na olevan materiaan olevan loputon-ta, luonto on ehtymätön. Materialis-tinen maailmankatsomus on perus-ta, jonka pohjalle tänään pitäisi rak-entaa -kuten ajattelevat tekevät-kin- sillä tietoteorian kannalta ag-nostisismi osoittautuu melko kes-tämättömäksi oppirakennelmaksi.

Subjektiivinen idealisti piis-pa Berkeley väitti aikoinaan ais-timusten olevan kaiken tietomme lähteenä. ”Mutta samalla kun hän katsoi meitä ympäröivät oliot pel-kiksi aistimussyndroomiksi, hän tunnusti myös aistimuksista riippu-mattoman jumalan olemassaolon.

Juuri jumala on Berkeleyyn mukaan aistimusten lähde. Tässä kohden Berkeley osoitti epäjohdonmukai-suutta ja pyörsi omat sanansa, kos-ka hän tunnusti, että aistimusten lähde (jumala) on olemassa aisti-musten ulkopuolella.” (Yleistajuista filosofista lukemista.Kustannusliike Edistys. Moskova 1979).

Agnostisismi ei sovellu yh-teen tieteen kanssa, koska tieteen perimmäisenä päätarkoituksena on meitä ympäröivän maailman tie-dostaminen, kun taas äärimmilleen viety agnostisismi vie ulkokohtai-sen maailman tiedostamismahdol-lisuuden nihilistiseen kieltämiseen. ”Palauttaessaan kaiken tiedon ais-tihavaintoon agnostikot eivät pys-ty selittämään, miksi ihmistajun-taan ja varsinkin tieteelliseen tieto-järjestelmään saattaa ilmaantua sel-laisia ideoita ja käsitteitä, jotka eivät palaudu aistikuviin ja aistimuksiin. --- Agnostisismi ei mm. ole kyen-nyt selittämään modernin tieteen monien poikkeuksellisten tärkei-

den käsitteiden alkuperää ja roo-lia.” (emt.)

Tänään ei riitä, kun sanotaan siirtymisen sosialismiin olevan välttämätöntä. Kommunismi ei ainakaan toistaiseksi missäänpäin maailmaa ole toteutunut. Suu-ria virheitä epäilemättä kokeiluissa on tehty, mutta kannattaa aina muistaa, että ensimmäinen ja toi-nen maailmansota-nuo rikoksista ihmisyttä vastaan suurimmat-alkoivat kapitalististen maiden si-säisten eturistiriitojen ja valtapyy-teiden seurauksina.

Kapitalismin vallitessa mm suurimpien ja siten vaikutusval-taisempien tiedotusvälineiden hallitessa ihmismieliä, on saatu syntymään eräänlainen häpeile-vien sosialistien ja kommunistien leiri. Nämä koostuvat henkilöistä, jotka haluavat muutoksen kapita-lismin ei-yhteiskunnalliseen luon-teeseen ja perimmäisten talousra-kennelmien korjauksiin koko yh-teiskuntaa hyödyttäväksi järjestel-miksi.

Yhteiskunnallisia olosuhteita voi muuttaa ja itsestään selvää on, että niitä pitää muuttaa kansa-laisten kannalta oikeudenmukai-sempan suuntaan.

Kai Leivo

"XVI seminaari: Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta"

Hyvät toverit,

Kommunistinen Liitto haluaa ilmaista solidaarisen tervehdyksensä kansainvälisen seminaarin "XVI poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta " kaikille osallistujille. Haluamme suunnata nämä terveiset erityisesti Partido del Trabajo-puolueelle. Haluamme myös kiittää lämpimästi mahdollisuudesta ottaa osaa jälleen tänä vuonna tähän merkittävään foorumin. Pidämme tätä tapahtumaa tärkeänä foorumina, jossa voimme arvioida nykyistä tilannetta ja edistyskellisten voimien taistelua. Puheenvuorossamme haluaisimme kiinnittää huomiota näkemyksiimme niistä ongelmista ja haasteista, joita esiintyy kamppailussa uuden yhteiskunnan rakentamiseksi.

Kaikkialla Euroopassa, myös Suomessa, mutta erityisen räikeästi Kreikassa, toisen maailmansodan jälkeiset työväenliikkeen saavutukset sosiaaliturvan, koulutuksen, terveydenhuollon ja muilla aloilla, ovat joutuneet vakavan hyökkäyksen kohteeksi hallitsevan luokan taholta, joka käyttää valheellisesti nykyistä velkakriisiä verukkeena hyökkäykselle. Tarkoituksena on pelastaa pankit, jotka ovat alun alkaen aiheuttaneet kriisin ja tehdä tavallisista ihmisistä kriisin laskun maksumiehiä.

Sosialistisen leirin romahtaminen 1990-luvun alussa avasi padot ja helpotti hallittavaa eliittiä tällaisien hyökkäysten käynnistämässä. Se avasi myös portit imperialisteille käynnistää brutaaleja sotia ympäri maailmaa, joilla vahvistetaan imperialismiin johtoaamaa ja luonnonvarojen kontrollia.

Historian väärentäminen ja informaationsota oikeiston aseena

Viime vuosina on yritetty kirjoittaa uusiksi 1900-luvun historiaa Euroopan anti-kommunististen voimien toimesta. Kommunismi on rinnastettu fasismiin ja niin sanottujen kommunismin rikosten on sanottu olevan jopa pahempia kuin natsien rikosten. Tämä on tietenkin täydellistä historian vääristelyä, joka kääntää tosiasiat ylösalaisin. Tämä valheellinen propagandakampanja on osa oikeistovoimien hyökkäystä, jolla pyritään antamaan lopullinen kuolinisku työväenliikkeelle, sosialismille ja pyrkimykselle yhteiskunnalliseen muutokseen.

Imperialistien kampanja on osittain onnistunut. Vasemmisto on varsinkin monissa Euroopan maissa kaikkien aikojen heikkouden tilassa. Sosialidemokraattiset ja heitä lähellä olevat puolueet ovat pitkälti mukautuneet Euroopan unionin uusliberalistiseen politiikkaan ja radikaalin vasemmiston suosio on laskenut. Tilanne on paradosaalinen: Koskaan aikaisemmin vasemmisto ei ole ollut niin heikko kuin nyt. Ja koskaan ennen vasemmistoa ei ole tarvittu yhtä kipeästi kuin nyt. Samaan aikaan rauhanliike näyttää valitettavasti olevan jäissä, vaikka sodan uhka kasvaa Lähi-idässä ja eräillä muilla alueilla.

Maailmassa on edelleen valtioita, jotka rakentavat edelleen menestyksekkäästi sosialismia tai ovat suuntautumassa sosialistiselle kehitystielle. Näiden maiden rooli inspiraation lähteenä kansainväliselle työväenliikkeelle on erittäin tärkeä. Oikeisto ja pääomapiirit käyvät kansainvälistä informaatiosotaa niitä maita vastaan, jotka ovat valinneet sosialistisen tien. Ta-

Meksikon työväenpuolue (Partido del Trabajo) järjesti 16.3. -12 seminaarin otsikolla: "XVI seminaari: Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta". Kommunistien liiton (Suomi) puheenvuoron seminaarissa esitti Tommi Lievemaa. Ohessa puheenvuoro kokonaisuudessaan. Kuva seminaarin kokoussalista.

voitteena informaationsodassa on luoda mielikuva maailmanjärjestyksestä, jolle ei ole vaihtoehtoa. Puhe "historian lopusta" sosialistisen leirin romahdettua on osa tätä kommunismin ja edistyskellisen työväenliikkeen vastaista operaatiota.

Todellisessa maailmassa on tietenkin olemassa vaihtoehtoja. Vaihtoehtoa nykyiselle talousmallille tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan ennen. Kapitalismi on syvimässä kriisissään kautta aikojen. Enemmän kuin mitään muuta, kapitalistit ja heidän poliittiset tukijansa pelkäävät uskottavia vaihtoehtoja kapitalismille. Siksi ne organisoivat hysteerisesti disinformaatio- ja mustamaalauskampanjoita sosialismia vastaan. Tämä on meille suuri haaste: Miten voimme torjua tämän ja taistella oikeiston hyökkäyksiä ja dis-informaatiokampanjoita vastaan?

Tarvitaan päivitettyä marxilaista teoriaa

Edellisissä seminaareissa kommunistinen liitto on esittänyt ajatuksia tieteellisen sosialismin teorian kehittämistä ja puhunut oikean taktiikan merkityksestä kaikille kommunistisille ja työväenpuolueille. Tässä puheenvuorossa haluan jatkaa näistä asioista.

Kansainvälisten kommunistien- ja edistyskellisten voimien on kyettävä tieteellisesti selittämään, miksi vain sosialismi - ja lopulta tulevaisuuden kommunistinen yhteiskunta - voivat suojella planeettaamme kehiteillä olevia ja tulevia katastrofeja vastaan. Erityisesti kehittyneiden maiden puolueiden näyttää olevan vaikeaa yhdistää taloudellista sekä ideologista kamppailua. On tavanomaista etsiä ratkaisuja ongelmiin etsimällä suoria vastauksia Marxin ja Engelsin tuotannosta. Mutta kumpikaan näistä työväenliikkeen klassikoista ei voi antaa mitään suoria vastauksia nykyisiin ongelmiin. Marxin ja Engelsin keskeinen saavutus on tieteellinen teoria, jonka avulla on mahdollista analysoida yhteiskuntaa ja organisoida luokkataistelua. Sen käyttäminen analyysin tekemiseen nykyisistä ja tulevaisuuden haasteista on elintärkeää luokkataistelun kannalta.

Edellisissä seminaareissa Kommunistien liitto on toivonut myös laajempaa keskustelua marxilaisen filosofian kehittämistä. Meidän on kyettävä teoreettisesti yhdistämään ihmiskunnan sosialistinen ja kommunistinen tulevaisuus. Tämä edellyttää maailmankatsomusta, joka perustuu dialektiseen ja historialliseen materialismiin, jossa otetaan huomioon modernin tieteen uusimmat saavu-

tukset. Tämä on tärkeää, koska marxilaista filosofiaa ei ole kehitetty viime vuosikymmenten aikana, ja tänä aikana on ilmaantunut uusia yhteiskuntaelämän ja tieteen ilmiöitä ja saavutuksia, jotka on ymmärrettävä marxilaisen analyysin kautta. Ilman ajan tasalla olevaa maailmankatsomusta emme voi keskustella yhteiskunnan sosialistisesta ja kommunistisesta tulevaisuudesta.

Uusliberalismia vastaan kansanrintaman avulla

Nykyinen maailmanlaajuinen taantuma, sodat ja uusliberalistisen politiikan myötä kasvanut riisto on herättänyt vaatimuksia laajasta kansanrintamasta paitsi paikallisesti myös kansainvälisesti. Latinalainen Amerikka, joka vuosisatojen ajan joutui kärsimään imperialismiin raskaan saappaan alla ja jota on jul-

masti ryöstetty suurpääoman toimesta, on nyt noussut vastarintaan. Viime vuosina meillä on ollut tilaisuus kuulla rohkaisevasta liikehdinnästä muun muassa Venezuelassa, Boliviassa ja Ecuadorissa sekä muissa maissa, jotka ovat eläneet imperialistisen ylivallan alaisuudessa.

Suomessa kommunistinen liitto on ollut mukana kehittämässä uutta luokkataistelua kansanrintamapolitiikan avulla. Yhdessä muiden edistyskellisten voimien kanssa kehitämme Suomen työväenpuoluetta, joka yhdistää edistyskellisiä voimia ja rakentaa poliittista vaihtoehtoa nykyiselle uusliberalistiselle politiikalle ja Euroopan unionin ankaralle hallinnalle. Tämä taktiikka toimi menestyksekkäästi maassamme toisen maailmansodan jälkeen, kun demokraattisten ja edistyskellisten voimien

koalitiopuolue, SKDL, oli keskeisessä roolissa kehitettäessä sosiaaliturvaa, terveydenhuoltoa, koulutusta ja muita aloja, jotka hyödyttivät ihmisten suurta enemmistöä. Näemme tämän taktiikan käyttökelpoisena myös nykyisessä tilanteessa, vaikka olosuhteet ovat vaikeat tänä päivänä johtuen vasemmiston yleisestä heikkoudesta maassamme.

Olemme sitä mieltä, että luokkataistelun kehitys riippuu kunkin maan ja kansan olosuhteista ja perinteestä. Kuitenkin näemme myös, että edistyskellisten voimien yhteistyö yli kansallisten rajojen on välttämätöntä johtuen kapitalismin imperialistisen vaiheen kansainvälisestä luonteesta.

Hyvät toverit

Muutoksen edellytyksenä on voimakas ja edistyskellinen maailmanlaajuinen liike, joka on tietoinen omasta merkityksestään ja on halukas muuttamaan yhteiskunnan suuntaa yhteisen hyvän vuoksi. Kommunistien liitossa pidämme aiemmin mainittuja asioita - marxilaista analyysiä sekä luokkataistelun taktiikan analyysiä - kaikkein välttämättöminä uuden yhteiskunnan rakentamiseksi.

Jälleen kerran, kommunistien liitto haluaa ilmaista solidaarisen tervehdyksen "XVI seminaari: Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta" järjestäjälle, Partido del Trabajolle sekä parhaat terveiset kaikille osallistujille sekä kaikille maailman edistyskellisille ihmisille. Kauan elköön taistelu uuden maailman puolesta!

Puheenvuoron esitti: Tommi Lievemaa

Itä tai länsi- pohjoiset alueet vaarassa!

Jääkarhut, mursut ja hylkeet ovat Arktiksella välittömässä vaarassa ilmastomuutoksen vuoksi. Vaarassa on myös pilkkimies Suomenlahdella. Kunnollista jääkantta meressämme ei ole ollut 70-luvun jälkeen.

Arktis on vaarassa. Sen ainutlaatuista luontoa uhkaa ilmastomuutos ja merijään sulaminen. Shell aikoo pahentaa ahdinkoa alkamalla porata öljyä arktisilta merialueilta.

Suomalaiset jäänmurtaajat Fenica ja Nordica on vuokrattu Shelleille auttamaan vaarallisilla vesillä. Öljynporausta haavoittuvala alueella ei voi hyväksyä. Arktiksen omaleimasia lajeja ovat muun muassa jääkarhut, naalit ja sarvivalaat, joiden ainoata asuinalueita ei saa uhata. Jos näillä jäisillä vesillä tapahtuu öljyvuoto tai -onnettomuus, kovat olosuhteet tekevät tuhojen torjunnasta käytännössä mahdotonta.

Öljyntuotanto aiheuttaa ennennäkemätöntä tuhoa Venäjällä. Öljyteollisuudessa käytetty soihduttaminen aiheuttaa kasvihuonekaasupäästöjen lisäksi suuria terveyshaittoja. Venäjän öljyteollisuus-

desta pääsee luontoon vuosittain ainakin 5 miljoonaa tonnia raakaöljyä (kuusi kertaa Meksikonlahden tapaturmassa vuotanut öljymäärä). Tästä jopa 500 miljoonaa litraa päätyy Venäjän jokia pitkin Pohjoiseen jäämereen. Venäjän öljyjärit ovatkin rannikoille!

Venäjän valtion virallisten lähteiden mukaan maa on maailman ehdoton ykkönen öljyvuo-doissa. Rapistuvassa öljyputkien verkostossa tapahtuu jatkuvasti rikkoutumisia. Vuosina 2010 ja 2011 näitä öljyvuotoja oli yli 20 000 kappaletta kumpanakin vuotena. Öljyvuo-doista päättyi Siperian jokiin ainakin 500 000 tonnia raakaöljyä, joka kulkeutuu jokia pitkin Pohjoiseen jäämereen.

Vuonna 2002 Hanti-Mansian autonomisessa piirikunnassa oli noin 64 000 kilometriä öljyputkia. Öljyntuotantoalueista otetuista satelliittikuvista voidaan nähdä, että

piirikunnassa on yli miljoona hehtaaria saastunutta maata. Vertailun vuoksi Hollannin pinta-ala on hieman yli 4 miljoonaa hehtaaria.

Öljyntuotanto uhkaa laajasti myös Siperian alkuperäiskansojen oikeuksia ja elämäntapaa. Öljyputket pilkkovat porojen laidunmaita ja kalat katoavat öljyn saastuttamista vesistöistä. Vahinkojen korvaamiseen ei ole toimivaa saatilua laillista tietä.

Fossiilisista polttoaineista aiheutui viime vuonna ennätyskellisen suuret hiilidioksidipäästöt, kertoo kansainvälinen energiajärjestö IEA viimeviikkosisessa tiedotteessaan. IEA:n alustava arvio on, että vuonna 2011 ihmiskunnan energiantuotanto tuupasi ilmakehään jopa 31,6 miljardia tonnia hiilidioksidia. Se on noin miljardi tonnia eli 3,2 prosenttia enemmän kuin vuonna 2010.

Hiilivoiman osuus vuoden 2011 päästöistä oli noin 45 prosenttia, öljyn ja maakaasun polttamisen 35 ja 20 prosenttia. Maittain eriteltynä suurin osa vuoden 2011 päästökasvusta tuli Kiinasta. Kiinan päästöt kasvoivat viime vuonna 9,3 prosenttia.

Hiilivoiman käyttö on lisääntynyt Kiinassa, mutta niin on myös "puhtaan energian". Sikäläistä energiatehokkuuttakin on parannettu. Vuosina 2005–2011 Kiinan bruttokansantuotteen hiiliintensiteetti pieneni 15 prosenttia. Ilman näitä toimia Kiinan energiantuotannon hiilidioksidipäästöt olisivat olleet vuonna 2011 yli kolminkertaiset kuin mitä ne nyt olivat.

Kokosi Mämmiveikko

Jääkiekosta kesäkuumalla

Kirjoitin Kansan äänessä 2/2012 otsikolla ”Jääkiekko lyömäaseeksi” Valko-Venäjän vastaisesta kampanjasta, jonka masinoiminen aloitettiin Suomessa maaliskuun loppupuolella 2012 tarkoituksena saada peruutetuksi Valko-Venäjälle jo aiemmin myönnetty jääkiekon maailmanmestaruuskilpailut keväälle 2014. Propagandakampanjan tähtäimessä oli Kansainvälisen jääkiekkoliiton IIHF:n kokous, joka pidettiin Helsingissä tänä keväänä järjestettyjen jääkiekon maailmanmestaruuskilpailujen yhteydessä. Valko-Venäjän hallinnon vastustajien pyrkimyksenä oli painostaa IIHF:n jäsenmaita taipumaan vaatimukseen vuoden 2014 kisojen siirtämiseksi pois Valko-Venäjältä ihmisoikeusperusteisiin vetoamalla. Kokouksen odotettiin käsittelevän asiaa. Kampanjarintama oli poliittisesti laaja, mutta niin oli myös kisojen säilyttämistä kannattavien osalta.

Minskiläiset ottivat suurin joukoin osaa Voitonpäivän juhlaan Minskin keskustassa 2011.

Opposition tavoite

Keskeisinä ideologeina kampanjan käynnistämisessä olivat eräät Helsingissä vaikuttavat valkovenäläiset oppositioaktivitit. Heidän omien haastattelujensa mukaan toiminnan käynnistämisen lopullinen tarkoitus oli vaikuttaa osaltaan siihen, että Valko-Venäjää johtavan presidentti Aljaksandr Lukashenkan hallinto saataisiin kaadetuksi. Tätä on yritetty jo aiemminkin ja yritettiin myös nyt. Ainakin pohjustaa. Luomalla sekasortoa ja epävarmuutta valkovenäläisten keskuudessa pyritään tilanteeseen, jossa voitaisiin jatkaa vuoden 2010 lopulla kesken jäänyttä ja epäonnistunutta ”värivallankumousyritystä”. Heidän ideansa oli ottaa jääkiekon maailmanmestaruuskilpailut 2014 toimintansa kohteeksi ja keskeisiksi perusteluiksi kisojen siirtämiselle heidän mielestään Valko-Venäjän puutteelliset ihmisoikeusolot. Jääkiekkokisat ja huoli ihmisoikeusoloista osoittautuivat aktivistien kannalta täysin toissijaisiksi asioiksi varsinaiseen päämäärään pyritäessä.

Kotimainen panos

Varsinaisena näkyvämpänä toiminnan käynnistäjänä voitaneen pitää kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäkeä, joka maaliskuun loppupuolella eduskunnan kyselytunnilla arvosteli voimakkaasti presidentti Lukashenkaa ja vaati myönnettyjen kisojen siirtämistä pois Valko-Venäjältä. Siinä yhteydessä ja useasti myöhemminkin Arhinmäki painotti, että Lukashenkan jääkiekkomyönteisyys on tekijä, jolla on ratkaisevan tärkeä merkitys yrittäessä vaikuttaa Valko-Venäjän sisäisiin oloihin eli painostaa Lukashenkaa taipumaan ns. länsimaiden ja näiden rahoittaman Valko-Venäjän sisäisen opposition vaatimuksiin. Lukashenkaa yritettiin kiristää kisojen siirrolla. Se, mihin monet kotimaiset tahot pyrkivät, oli useimmiten jotain aivan muuta, kuin mitä Valko-Venäjän opposition edustajat todellisuudessa halusivat. Kuitenkin heitä vietin mennen tullen. Arhinmäen esiintymisillä oli vaikutusta eri poliittisiin piireihin, lehden kolumnisteihin ja yleisönosastokirjoittajiin. Erilaiset vasemmisto-

tahot rohkaistuivat myös yhtymään perinteisen oikeiston mediahuutokuoroon. Monikaan ei tullut ajatelleksi, minkälaiseen kansainvälispoliittiseen yhteyteen tämä ”jääkiekkokisakampanja” todellisuudessa liittyi.

Esimerkkejä kampanjasta

Suomessa toimiva valkovenäläinen oppositioaktivisti Eva Nekljaeva kumppaneineen esitti internetissä ”No to Minsk 2014”-videota ja -palstaa. Kansainväliselle jääkiekkoliitolle toimitettiin 30000 eri maista netissä kerättyä nimeä. Sillä ei ollut kuitenkaan sanottavaa vaikutusta. Helsingin keskustassa esitettiin ”performanseja”, joissa pyrittiin asettamaan Valko-Venäjän järjestämät kisat epäedulliseen valoon. Monet suomalaiset ”johtavat” lehtikolumnistit ahkerivat hiki hatussa ja samassa rintamassa omissa lehdissään ja nettipalstoilla kehittäen mitä mielikuvituksellisempia perusteluita Valko-Venäjän kisojen peruuttamiseksi. ”Valko-Venäjä ansaitsee arvokisat vasta, kun maassa on järjestetty vapaat vaalit” (Jussi Lähde, HS 4.5.2012). Tällaista ja monen moista muuta voitiin lukea ja kuulla. Pitäisikö kansainvälisen jääkiekkoliiton ryhtyä vaalitarkkailijaksi Valko-Venäjän seuraaviin vaaleihin, jotta se voisi tehdä oikeita kisa päätöksiä? Vuoden 2010 presidentinvaaleja pidettiin yleisesti vaalien aikana ja niiden jälkeen asiallisina ja pätevinä, kunnes jonkin ajan kulu- ttaa Valko-Venäjän epäonnistuneen ”värivallankumousyrityksen” jälkeen alettiin yhtäkkiä kehittää kansainvälistä kritiikkiä pidettyjä vaaleja kohtaan.

Vastavoimiakin

Käydylle kampanjalle nousi myös paljon vastavoimia. Jääkiekkopiirit laajasti sekä monet vastuulliset poliititkin katsoivat Valko-Venäjää koskevan arvostelun kohtuuttomaksi ja esittivät, että jos arvostellaan, niin arvostellaan sitten kaikkia maita tasapuolisesti. Tämä länsimaiden ns. valikoiva demokratia sai siis kritiikkiä osakseen. Arhinmäkikin myönsi eräissä haastattelussaan, että Valko-Venäjä on riittävän pieni maa ja siten sopiva arvostelun kohteeksi, mutta jos joudutaisiin arvioimaan esimerkiksi Venä-

jää ja Sotshin 2014 talviolympialaisia tai muita suuria maita, niin asetelma voisi tulla hankalammaksi. Valko-Venäjän jääkiekkomaajoukueen suomalainen päävalmentaja Kari Heikkilä totesi Helsingin Sanomien haastattelussa 21.4.2012 mm.: ”Olen sitä mieltä, että jokaisessa maassa kannattaisi ensin siivota omien ovien edustoja ennen kuin alkaa panna naapurin asioita kuntoon” ja ”Pekingissä on ollut olympialaiset, Amerikassa urheillaan ja järjestetään turnauksia. Venäjällä on pian olympialaiset...en ymmärrä miten Valko-Venäjä poikkeaa näistä maista”.

Käydyn mediakeskustelun yhteydessä tuli julki myös myönteistä ja jääkiekkoteemaa laajempaa tietoa Valko-Venäjistä ja sen yhteiskunnasta. Hyviä ja asiallisia kirjoituksia tuotti esimerkiksi Sami Heikkilä Mäntsälästä (Tiedonantaja 18.5.2012 ja Kansan uutisten Viikkolehti 25.5.2012). Euroedustaja Mitro Repo ei kannattanut Valko-Venäjän boikotteja Demari-lehdessä 20.4.2012. Tiedonantajan urheilukolumnisti ”Kapeaharteinen” tuki kirjoituksessaan 4.5.2012 Valko-Venäjän kisoja ja vaati kansainvälisiä kriteerejä voimaan, jos boikottiliinjoille lähdetään. Kolumnistin mukaan tällöin arvioitavaksi joutuisivat myös USA, Iso-Britannia ym. ja siinä mukana Suomikin.

Tilanne Helsingin kisojen jälkeen

Valko-Venäjälle myönnettyjen jääkiekon maailmanmestaruuskisojen 2014 siirtoyritys epäonnistui kuitenkin - ainakin tällä kerralla. Suomen jääkiekkoliiton puheenjohtaja ja Kansainvälisen jääkiekkoliiton varapuheenjohtaja Kaler-vo Kummola ilmoitti IIHF:n Helsingin kokouksen jälkeen, ettei mikään jäsenmaa esittänyt kokouksessa Valko-Venäjän kisojen siirtämistä. Liittoon kuuluu 72 jäsenmaata, joista monilla oli edustus paikalla.

IIHF:n puheenjohtajan Rene Faselin mielestä tilanne Valko-Venäjällä on normaali eikä ole tarvetta kisojen siirtämiselle. Jääkiekkoväki sekä Suomessa että kansainvälisesti piti siis hyvin pintansa ja jäitä hatussa huolimatta kovasta painostuksesta. Liiton sisäisiin asioihin ei päästetty ulkopuolisia sekaantumaan.

Asian jatko

IIHF:n seuraava kokous pidetään syksyllä Japanissa. Siellä tuskin tapahtuu vielä mitään uusia käänteitä asiassa. Luultavaa on, että Valko-Venäjän opposition kampanjointi jääkiekon ympärillä jatkuu vuoden 2013 keväällä, jolloin on taas yhteiskisat Suomen ja Ruotsin järjestettävänä. Tällä kerralla pääjärjestäjä on kuitenkin Ruotsi, missä tullaan pelaamaan kisojen välierät ja loppuot- telut, Suomen järjestäessä vain toisen alkulohkon. Ilmeisesti IIHF:n kokouskin on silloin Tukholmassa, jolloin niihin vaikuttaminen käy Helsingissä toimiville valkovenäläisille aktivisteille ja heidän suomalaisille myötäjuoksijoilleen hankalammaksi. Tilannetta on syytä seurata.

Asetelmasta Itä-euroopassa

Valko-Venäjään kohdistuva paine ei ole mikään tämän päivän ilmiö. Eikä

kysymys ole pelkästään yksittäisistä jääkiekkokisoista. Eikä tietenkään joistain muka poikkeuksellisista ihmisoikeusoloista. Nämä ovat vain ajankohtaan sopivia teemoja, joiden varjolla ja joista käydään kamppailua mediassa ja toreilla.

Neuvostoliiton hajottamisesta asti on parikymmentä vuotta esiintynyt geopolittista vääntöä Itä-Euroopan maiden ja entisten neuvostotasavaltojen asemasta ja suuntautumisesta. maailmankartalla. Länsi ja Nato ovat pyrkineet hankkimaan asemia ja lujittamaan niitä näillä alueilla. Eesti, Latvia, Liettua ja Puola on saatu otteeseen. Ukrainasta on kamppailtu vuosikausia. Valko-Venäjää on pidetty aseman- sa vuoksi tärkeänä renkaana asemien laajentamisessa. Geopolittisten tavoitteiden ohella ajetaan sinnikkäästi uusliberalistisen ja Euroopan Unioniin sidotun talousjärjestelmän voimaansaattamista kaikissa entisissä Neuvostoliiton tasavalloissa ja sen itäeurooppalaisissa liittolaismaissa. Tähtäimessä ei ilmeisesti ole myöskään sen enempää eikä vähempää kuin Venäjä. Myös tekeillä olevat ohjuskilpisuunnitelmat puhukoot puolestaan.

Jaakko Ahvola
Helsinki

Uutta arkkitehtuuria Valko-Venäjällä: Kansalliskirjasto

Havaintoja Koreasta

Suomen Juche-aatteen opintoyhdistyksen valtuuskunta vieraili 10 – 17. huhtikuuta Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Kutsujana oli Korean yhteiskuntatieteellinen yhdistys ja matkan varsinainen syy oli Korean ikuisen presidentin Kim Il Sungin 100-vuotis- syntymäpäiväjuhlallisuu- det. Matkalla mukana ollut Kansan Äänen avustaja Hannu Kautto seurasi korealaista elämänmenoa viikon ja kertoo kokemuksistaan tästä itäaasialaisesta, sosialismia rakentavasta maasta.

Omenantuotantotilalla asuu n. 1000 perhettä. Tilan omis- ssa tuotantolaitoksissa valmistetaan mm. omenamehua ja omenalimonadia. Pjongjang: tuhasta nous- sut suurkaupunki

Korean dkt:n pääkaupungin Pjongjangin liikenne on ruuhkatonta, sillä yksityisautojen määrää on rajoitettu. Bussinkuljettajien ajotytyli oli valitettavan ylimielinen, sillä tien tai kadun poikki kulkeville jalankulkijoille annettiin äänimerkkejä eikä bussin vauhtia juuri hidastettu. Muutamassa vuodessa on rakennettu runsaasti uusia talo-

ja 2,7 miljoonan asukkaan kaupunkiin. Pjongjang, joka perustettiin 3000 eaa tienoilla, pommitettiin 1950-53 Korean sodassa maan tasalle. Vanhimmat rakennukset ovat 1950-luvun puolivälistä ja loppupuolelta. Asuintalojen parvekkeilla on paljon kukkia samoin kuin katujen varsilla ja puistoissa. Kioskeja ja ravintoloita on tullut lisää. Kaupoissa näytti olevan riittävästi elintarvikkeita ja muuta tavaraa. Pjongjang oli aikaisemmin kauppa- ja ku-

luttajakaupunki, mutta on muuttunut tuottajakaupungiksi voimakkaalla raskaalla teollisuudella, kevyellä teollisuudella ja maanviljelyllä.

Autokanta vaikutti osittain uudehkolta. Pohjois-Koreassa valmistetaan yhteistyössä eteläkorealaisen yrityksen kanssa Pyonghwa (suom. rauha) –merkkistä autoa. Maassa valmistetaan myös moottoripyöriä, pikkubusseja, kuorma- autoja ja traktoreita.

Julkisessa liikenteessä on busseja, raitiotievaunuja, johdin- autoja, metro ja takseja. Ajoittain vaikutti siltä, ettei julkisia kulkuneuvoja ollut riittävästi ruuhka-aikaan töiden alkaessa tai päättyessä liikenteessä, sillä ne näyttivät hyvin täysiltä ja pysäkeillä oli pitkiä jonoja. Keskustassa on jalankulkijoille ja pyöräilijöille alikulkuja. Liikenteessä näkyi runsaasti moottoripyöriä, mopedejä, polkupyöriä ja tavarankuljetuksessa kolmipyöräisiä polkupyöriä. Polkupyöräilijät eivät juuri käyttäneet kypärää. Tavaraa kuljetetaan myös rautateitse ja vesitse. Väitetään, ettei Pjongjangissa saa liikkua oppaatta eikä kuvata, mutta me kävelimme vapaasti kaupungilla ja otimme valokuvia kenenkään estämättä.

Teollisuus on automati- soitua

Pjongjangin ympärille on keskitty-

Jatkuu sivulla 17

TOUKOKUUN PROTESTIT: MITÄ SEN JÄLKEEN?

Tästä huolimatta huhtikuun 20. päivän protestimielialat olivat jo huomattavasti muuttuneet. Jos Putinin saavuttaman ”voiton” jälkeen opposition keskuudessa vallitsivat apeat, niin Astrakanin skandaalin jälkeen joukkomittaiten mielenosoitusten päätyttyä jopa naiivimmatkin opposition edustajat saattoivat vakuuttua siitä, että äänien 20-30 prosentin vääristeleminen on kuitenkin mahdollista ja videokameroiden turvin monet saattoivat vakuuttua todellisuudesta siitä, miten se tapahtui.

Toisena tekijänä, joka laajensi merkittävästi toukokuun 6. päivän kokouksen osanottajien joukkoa, oli viranomaisten äkki-päätös järjestää vaihtoehtoinen kokous Putinin puolesta Poklonnajamäellä (joka sai kansan keskuudessa putingin nimen). Kokouksesta sovittiin karkeiden vääristelyjen ilmapiiressä, mikä herätti luonnollisesti yleistä suuttumusta. Putingin kokous muuten epäonnistui täydellisesti. Kului vain muutama päivä siitä, kun valtionbudjetista palkansa saaneet ihmiset pakotettiin hallitusta myötäilevään vappukulueeseen, mutta lupaukset ja uhkailut eivät enää toimineet.

En ryhdy kertomaan yksityiskohtaisesti Bolotnajan aukion ja sen ympärillä syntyneistä tapahtumista. Totean vain ulkomaalaisille lukijoille, että 6. toukokuuta poliisiprovokaattorien jälkeen alkoivat osanottajien ja poliisien väliset yhteenotot, joissa loukkaantui muutamia kymmeniä ihmisiä. Tapahtuma oli todellakin joukkomittainen – omien havaintojemme perusteella osanottajia oli runsaat 50 000. Muuten poliittisesti valvutuneiden osanottajien joukossa vallitsevina olivat vasemmistolaiset eivätkä liberaalit – Liberaalisen Jabloko-puolueen johtaja herra Mitrohin jopa päivitteli ”punalippujen paljoutta”.

Havaintoja Koreasta ...

Jatkoa sivulta 16

nyt paljon teollisuutta ja tuotantoa. Pääkaupungin lähellä on kasvihuoneita, riisiviljelmiä, perunapeltoja ja vuohilaumoja. Lehmä näkyi siellä täällä. Kaikki tasainen maa on viljeltyä, sillä vuoristoa on noin 80 prosenttia maan pinta-alasta. Entisenä työsuojeluvaltuutettuna kiinnitin huomiota esimerkiksi rakennustyömaiden turvallisuuteen, jossa on selvästi vielä parantamisen varaa.

Matkan aikana kävimme vierailulla muun muassa suunnatoman suurella Taedonggangin omenatarhalla, jonka rakentamisen aloitettiin 2006 ja puiden istutus 2009. Tila on hankkinut tilias-ta yli 200 000 kääpiöomenapuuta, jotka on istutettu tiheästi. Puita on silmänkantamattomiin. Omenatarhassa on töissä noin 1000 perhettä, joille on rakennettu asuinkylät tilan läheisyyteen. Omenatarhan yhteydessä toimii kilpikonniin kasvattamo, jonka monilukuisissa vesialtaissa niitä kasvatetaan ruoaksi.

Omenien jalostustehtaassa valmistetaan muun muassa hajuvettä, omenamehua, omenalimonadia, kuivattua omenaa ja marmeladia. Tehtaassa on moderni ja automatisoitu valvomo, josta seurataan prosessien kulkua. Mer-kille pantavaa on, että käytössä on

Toukokuun alussa, Putinin virkaanastumistilaisuuden edellä kaikki viralliset tiedotusvälineet ja putin-mieliset ”analytytikot” väittivät ilkeämielisesti, että protestista on ”päästetty ilmat pihalle”. Mutta kaikki he tekivät virheen, eivätkä ainoastaan he. Väestön mielialoja arvioivat väärin myös toukokuun 6. päivän kulkueen ja mielenosoituksen nimelliset järjestäjät, jotka esittivät hakemuksen vain 5 000 hengen kokoukselle. Itse asiassa reaaliset tapahtumat huomioon ottaen he vahvistivat siten uudemman kerran sen, että he eivät tosiasiassa johda prosessia, vaan yrittävät ainoastaan päästä protestiaallon harjalle.

Sergei ja Jelena Skvortsov vierailivat Helsingissä osallistuessaan 25.27.11.-11 kommunistien neuvottelukokoukseen.

Mitä tulee ”rettelöinteihin”, niin niitä provosoivat todellisuudessa provokaattorit, jotka eräiden tietojen mukaan ilmestyivät omon-joukkojen selkien takaa ja aloittivat näiden kanssa tappelun (kuten Internetissä kerrotaan, Sisäministeriön arvion mukaan nämä tyypit eivät olleet heidän miehikään). Taaskin Internetin tietoihin viitaten käskyä erikoisvälineistön käytöstä ei oltu annettu, vaan omonilaiset käyttivät pamppuja ja kynnelkaasua laittomasti ja jos se oli todellakin näin, niin silloin heidän kanssaan yhteenottoon ryhtyneiden mielenosoittajien toimet eivät olleet lain rikkomuksia, vaan vastasivat täysin entisen sisäministerin Nurgaljevin tunnettua neuvoa siitä, että ”Jos miliisi pieksää teitä, niin vas-

tattaa hänelle”. Muuten provokaatio ei vapauta omonilaisia vastuusta myöhemmistä kovista otteista ja jos meilläkin olisi riippumaton oikeuslaitos, niin silloin he olisivat joutuneet tästä edesvastuuseen.

Joka tapauksessa väkivalta ei protestoijia pelottanut ja koh-ta sen jälkeen järjestettyyn ”kävelyyn kirjailijoiden kanssa” (ilman mitään tunnuslauseita) osallistui jopa 20 000 ihmistä. Näyttää siltä, että pahaenteisen kokouslain hyväksyminen vain lisäisi 12. kesäkuuta suunniteltavan protestitapahtuman joukkomittaisuutta.

Muutama sana äsken mainitusta laista: Presidentin Ihmisoi-keuksien neuvosto on luonnehtinut sitä perustuslain vastaiseksi. Minul-

räti neljä kertaa.

Kim Il Sungin stadionilla järjestettiin 14.4 suuri joukkokou-kous juhla viikon kunniaksi. Parla-mentin puhemies piti puheen. Kim Il Sungin yliopiston naisopiskelijat keskustelivat kanssamme harjoit-taen englanninkielen taitoaan, joka vaikutti erinomaiselta. Heitä oli kehoitettu keskustelemaan eri ulko-maalaisten kanssa, jotta he oppisi-vat ymmärtämään erilaista englan-nin ääntämistä.

Vierailumme huipentui Kim Il Sungin syntymäpäivänä 15.04. pidettyyn massiiviseen sotilasparaatiin, jonka Kim Jong Un otti vastaan. Hän piti paraatissa ensimmäisen julkisen puheensa. Samana iltana pidettiin jättiläismäinen ilotulitus Taedong-joen rannalla. Ilotulitus kesti noin tunnin, ja sen aika-na esitettiin 23 musiikkikappaletta. Musiikki, laulut ja ilotulitus myötäilivät toisiaan muodostaen ihailta-van kokonaisuuden.

Viikon mittainen matka Ko-reeaan oli opettavainen kokemus, joka osoitti korealaisten tahdon rakentaa sosialismia ja tehdä maasta vahva ja voimakas – sitäkin huoli-matta, että USA:n imperialismi uhkaa sen olemassaoloa jatkuvasti.

Hannu Kautto
Graafisen tekniikan lisensi-aatti

la on pöydälläni erään asiantuntijan lausunto siitä, että se on myös korruptiogeeninen (ts. se edistää korruption kehitystä). Luulen, että se on oikea lausunto.

Herra Putinin väitteet siitä, että tämän lain normit eivät ole Euroopan eräiden maiden normeja tiukempia, eivät vastaa todellisuutta – meillä sakot joukkotapahtu-mien sääntöjen rikkomuksista ovat muka samanlaisia (meillä Venäjällä ne ovat nykyään jopa 8 000 euroa sekä järjestäjille, että myös tavallisille osanottajille).

Tuolloin huvittavaa on putin-laisen ”Yhtenäisen Venäjän” kansanedustajien reaktio – he täyttivät johtajansa toimeksiantoa suu-rella innolla olettamalla vilpittö-mästi, että nyt protestit tukahdu-tetaan kehtoonsa. Niin, sillä taval-la kävi alkuvaiheessa jossain syrjä-seudulla. Toisaalta pääkaupungin protesteja (tarkoitan nykyisiä Puti-nin vastaisia esiintymisiä) ei voida tukahduttaa millään sellaisilla toi-menpiteillä.

Ei, herrat, kun vuorelta alkaa valua vyöry, sitä ei pysäytetä enää millään. Tyytymättömyys lisääntyy ja saa mukaansa väestön kaikkien kerroksien lisäksi myös niin kutsu-tun ”eliitin”.

Hallitsevan ”eliitin” hajaan-tuminen tulee vain voimistu-maan ja järjestelmän kriisi syve-nemään. Osittain näin tapahtuu siksi, että Putin on muuttunut jär-jestelmän vakauden takuumieh-es-tä sen epävakauden tekijäksi ja mi-tä enemmän aikaa kuluu, sitä voi-makkaammaksi tämä tekijä muut-tuu. Ja mitä korkeampi on kansan tyytymättömyys sitä todennäköi-sempää on se, että ”yläkerrokset” saattavat menettää kaikkensa.

Todellisuudessa Venäjän val-lan kriittiseksi pisteeksi muodot-uivat vuoden 2011 vaalit. Kysei-nen viivytyks ei ollut riippuvainen Putinin harjoittamasta politiikasta, vaan yllättäen öljyn maailman-markkinahinnat kasvoivat ja hallit-seva järjestelmä saattoi siirtää osan saamistaan varoista väestölle. Het-keksi vallan arvovalta luiskahti ulos kriittisestä vyöhykkeestä, mutta nyt tilanne on jälleen palannut aiem-piin asetelmiin: vain sillä erotuksel-la, että vakavat murrokset ovat jo al-kaneet.

Pahinta nykyiselle vallalle on se, että esiintymiset tapahtuvat yleisdemokraattisten tunnusten alla ja yhdistävät käytännöllises-ti katsoen kaikkia väestökerroksia. Ilmeisesti Kremlissä tämä asia ym-märretään ja yritetään varautua toi-menpiteisiin. Nyt näyttää siltä, et-tä valtiolliset propagandamestarit ovat jo lopettaneet suunsoittonsa ”minkkiturkkien vallankumoukses-ta”, mutta yritykset asettaa vastakain protestovalta Moskova ja muka vallalle uskolliset syrjäseudut yhä jatkuvat. Ajoittain kuuluu lausuntoja ”Nizhnyi Tagilin työläisistä”, jotka tulevat ja saattavat Moskovaa ”jär-jestykseen” ja tähän löpöttelyyn taitavat uskoa jopa eräät liberaalit-kin oppositiopiirit.

Mutta se ei ole niin, herrat! Mitkään ”jatkät” eivät matkusta Moskovaan hajottamaan protes-toivien kokouksia. Eikä tämä kos-ke ainoastaan Uralia – Putin ei nau-ti arvovaltaa työväenluokan kes-kuudessa.

Vielä muutama sana järjestel-män vakauden tekijöistä: Kansan tuki tulee lähiaikoina laskemaan, koska sosiaalis-taloudellinen tilan-ne tulee vain huononemaan. Muu-

ten jo nyt tilanne on Putinille huo-no, sillä toukokuun 6.päivän tapah-tumat osoittivat, että hänellä on enemmän aktiivisia vastustajia kuin aktiivisia kannattajia. Ulkoisen tuen osalta länsi on periaatteessa tyyty-väinen Putiniin, mutta kukaan ei tule pitämään viimeiseen asti hänes-tä kiinni kuten Egyptin Mubarakis-ta. Oligarkit ja suurin osa suurpor-varistosta tarjoavat opposition joh-tajille kilpaa rahallista tukea (NKP:lle kylläkään kukaan ei ole toistaiseksi mitään tarjonnut).

Ja viimein armeija: Jos joku ajattelee, että armeija on ”ostettu” sen jälkeen, kun vuoden alussa sen palkkoja nostettiin huomattavasti, niin hän on pahasti väärässä. Palk-koja todellakin nostettiin, mutta ei kolminkertaisesti, kuten luvattiin, vaan ainoastaan 60 % (kuten tun-nettua, jonkun odotusten pettämi-nen on pahempi asia, kuin olla te-kemättä mitään), lakkauttamalla samalla eräitä etuisuuksia. Tämän tuloksena palkan korotus oli sama kuin virallinen inflaatio. Lisätekijä-nä on nykyinen puolustusministe-ri Serdijkov, jota käytännöllisesti kaikki vihaavat. Näin ollen Putinilla ei ole toivoa saada tukea armeijalta.

Yhteenvetona voidaan to-deta, että Putinin järjestelmä on tuomittu tuhoon. Tämä elin-voimaton rakenne hajooa ehdot-tomasti. En halua ennustaa hajoa-misen ajankohtaa (se on varma tie menettää arvovaltansa), mutta kuitenkin on selvää, että sosiaalis-taloudellisen tilanteen huononemi-sen myötä protestit tulevat vain li-sääntymään. Ja miten tämä hajoa-minen tulee tapahtumaan? Itä-Eu-roopan ”samettivallankumousten” käsikirjoituksen mukaan 1980-lu-vun lopulla vaiko Egyptin esimer-kin mukaan? Se riippuu huomatta-valla tavalla itse nykyisestä ”eliitistä”. Egyptiläisessä versiossa val-ta puolusti itseään viimeiseen asti ampuamalla protestoijia yms., mitä väistämättä seurasi ehdoton antautuminen kieltämällä hallit-seva puolue, järjestämällä oikeu-denkäynti presidenttiä ja hallitus-ta vastaan jne. Mutta on olemassa pehmeämpikin vaihtoehto – se on ”kaikkien poliittisten voimien pyö-reä pöytä”, jota NKP ehdotti jo vuon-na 1994. Luulen, että opposition ja muiden voimien kannattaisi miettiä tätä ajatusta.

Sellainen ”pyöreä pöytä” ei ole mikään tieteellinen seminaa-ri, vaan poliittisen vuoropuhelun muoto, joka antaa itsensä huonoon valoon saattaneille viranomaisille mahdollisuuden luovuttaa rauhan-omaisesti valta opettavasti käsiin. Tietenkin kestävä valtiollisuus voi-daan saada aikaan vasta vapaiden vaalien pitämisen jälkeen. Mutta kuka tulee järjestämään nämä vaalit, jos edellinen poliittinen järjes-telmä on kärsinyt vararikon ja kaik-ki entiset valtiolliset elimet ovat lait-tomia? Juuri tätä elimen onkin tar-koitus kutsua koolle kyseinen ”pyö-reä pöytä”.

Sellaisiin tapahtumiin me olemme valmiita osallistumaan vaikka huomispäivänä. Tietysti lähiaikoina valtiolta ei siihen suos-tu – se pitää yhä itseään voimate-kijänä. Jotta se voidaan pakottaa muuttamaan mielipidettään, siihen tarvitaan protestitapahtumia, jotka, kuten tuli jo todettua, tulevat vain voimistumaan.

Sergei Skvortsov.
NKP:n Keskuskomitean en-simmäinen (pää-) sihteeri

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Valtion yhtiöt muisto vain

Valtion yhtiöt perustettiin toisen maailmansodan jälkeen peruspalveluiden turvaamiseksi. Tämä olikin hyvä tapa parantaa kansan yhteenkuuluvuutta ja selviytymistä ankarien sotavuosien tuomista kärsimyksistä. Tuntui kuin kaikki puhaltaisivat yhteen hiileen. Yrityksien motivoitunut henkilöstö piti huolen korkeasta laadusta, koska tuntui kuin tekisi itselleen. Yhtiöt pitivät huolta henkilökunnastaan ja Suomi nousi hiljalleen maailman arvostetuimpien kansojen joukkoon.

Ajatusmaailma muuttui 90 luvun laman tiimellyksessä. Alkoi suuntaus laajempaan omistajapohjaan. Tarkoituksena tehostaa yhtiön talouden valvontaa ja tehostamaan toiminnan seurantaa. Onnistuttiinko tässä? Sitä sopiikin kysyä.

Laman varjolla

Nyt on kulunut 20 vuotta 90 luvun taktisesta (tekemällä tehty) taantumasta. Suomi on osa epävakaa, kriisistä toiseen kuolon kouristuksessa kiemurtelevaa EU:ta. Valtion omistus pohja on useissa yrityksissä supistunut minimiin ja osa valtion tuottoisista yrityksistä siirtynyt yksityisomistukseen. Valtion omistuspohjan supistumisen myötä myös työpaikkojen määrä on supistunut ja iso osa töistä on valunut kokonaan pois Suomesta. Onko Suomen ja sen kansan tilanne niin hyvä, ettei peruspalveluiden turvaamiselle ole enää tarvetta? Vai olisi-ko mahdollista, että päättäjät olisi-

vat niin vallan ja ahneuden sokaisemia, etteivät näe metsää puilta? Uskoisin kuitenkin suuriman syyn olevan päättäjien historian tuntemuksessa ja sen ymmärtämisessä, ahneutta unohtamatta.

Eivätkö lait koske valtion yritystä?

Valtion omistamia yrityksiä koskevat samat lait kuin muitakin osakeyhtiöitä. Miten on mahdollista, että näitä lakeja jätetään noudattamatta. Vuonna 2003 säädetty ja seuraavana vuonna käyttöön otettu suositus velvoittaa yritykset läpinäkyvyyteen ja avoimeen tiedottamiseen. Tähän kun vielä lisätään OECD:n v. 2004 talouden hyvinvoinnista, kasvavasta elintasosta, kestävästä ja kehittyvästä työllisyydestä laaditut periaatteet. Huomataankin Valtion yritysten rikkovan näitä kaikkia suosituksia ja periaatteita.

Tärkein unohdettu

On käsittämätöntä, miten helposti unohdetaan ne tekijät, joilla tämä maa nostettiin jaloilleen sotien jälkeen. Suomalaisen ammattimiehen ylpeys työnjäljestä ja sitoutuminen jälleenrakentamiseen oli silloin voimavara, jota ei pidä unohtaa. Valtion yhtiöt elivät silloin kulta-aikaansa ja maassa voitiin hyvin. Tänä päivänä valtion yhtiöistä on vain muisto jäljellä. Kansan hyvinvoinnissa tapahtunut muutos näkyy pahoinvointina ja järjettömän väkivallan lisääntymisenä. Turhautuneisuus ja päämäärättömyys saa pahaa jälkeä aikaan.

Markkinataloudessa on se vika, ettei se ajattele niinkään teki-jää vaan tulosta. Tärkeimpänä ohjenuorana siellä toimii saatu voitto. Silloin valitettavasti unohdetaan ihmisen tuotoksen takana.

Mitä isot edellä sitä pienet perässä

Ei tarvitse ihmetellä maassamme rehottavaa pimeän ja alipalkatun työvoiman määrää. Valtion yrityksissä annetaan mallia siitä, miten tässä maassa voi ja pitää toimia. Monessa tapauksessa on rikottu työntekijöiden oikeuksia, annettu väärää informaatiota, heikennetty peruspalveluiden tasoa ja tehty tuhansista suomalaisista työttömiä.. Rärkeimmät esimerkit tästä ovat:

(1) Finnairin henkilöstön palkkojen alennukset, samalla kun johdoryhmän bonuksia korotetaan. (2) VR vakoilee henkilökuntaa. (3) Postitoimintoja ulkoistetaan ja kontto-reita vähennetään. (4) Puunjalostus myydään ulkomaisiin käsiin ja tehtaataat Suomesta lakkautetaan.

Tähän on puututtava! Moni suomalainen elää jo nyt kädestä suuhun. Valtion tehtävä on huolehtia kansalaisten hyvinvoinnista, riittävää elintasosta ja omalta osaltaan näytettävä mallia työllistämistoimissa. Pyörää ei tarvitse uudelleen keksiä, mutta polkusuuntaa on nopeasti muutettava. Paluu juurille ei tapahdu kädenkäänteessä, mutta kunhan poljetaan tahdikkaasti kansan etua ajatellen, saadaan Suomi nousuun.

Reijo Rytönen

Kansliavitkut

NP Gorbunov muistelee 1926, kuinka Vladimir Iljitsh Lenin opetti tekemään työtä ja totutti toisia itsenäisiksi ja aloittelialiksi. Hän nuhteli usein saamattomuudesta ja oblomovilaisuudesta. ”Kirjoittakaa Politbyroon jäsenille, artikkeli sanomalehteen, kirjelappu minulle”. Hän teki pilkkaa niistä, jotka pitivät valituksen tekoa sopimattomana.

Muistan kuinka Vladimir Iljitshin ehdotuksesta julkaistiin jopa erikoinen dekreetti siitä, mi-

ten pitää tehdä valitukset ja laatia pöytäkirjat virkavallan edustajain laittomista teoista. Se on Kansankomissaarien Neuvoston dekreetti ”Kansliavitkutuksen poistamisesta” 30.12.1919. Ei olisi nykyään haitaksi muistaa useammin tätä dekreettiä ja ripustaa se näkyvälle paikalle kaikkiin virastoihin. (Muistelmia V.I. Leninistä 2, Petroskoi 1958, sivu 77. Vastaavalle laille olisi sosiaalinen tilaus Suomessa paitsi, että se ei ilmeisesti tulisi voimaan kapitalismin ja uusliberalis-

min oloissa. Porvarit haluavat vitkuttaa ja kyykyttää tavallisia kansalaisia. Voi kestää kauan ennen kuin tarvitsija saa työttömyyskorvausta tai muuta sosiaalista tukea (Kela puhuu ”etuuksista”). Sairaalajonot ovat vitkutusta. Mielenterveyden järkkymisen vuoksi ei pääse ajoissa hoitoon. Kunnan asuntoon on pitkät jonot. Tarvitsemme paljon palveluja lisää ennen kuin vitkutusta voi vähentää. Onko muuta ratkaisua kuin joukkovoima?

Hannu Kautto

Sosialismin näköaloja

Useimmat ihmiset pitävät sosialismia näköalattomana Pohjoismaissa. Kuitenkin kehityksen suunta kapitalismin kriiseissä puhuu ihan toista.

Työväenliikkeellä on ollut erilaisia kriisejä ennenkin ja valitettavasti niistä ei ole otettu riittävästi oppia. Opiskelu on avainasemassa, kun halutaan muuttaa yhteiskuntaa. Suomen työväenliikkeen merkittävin opinahjo oli aikanaan ”Tammisaaren yliopisto”. Siellä poliittiset vangit pitivät opintopiirejä. Kullekin poliittiselle vangille annettiin vuorollaan tehtävä valmistella luentoa jostakin aiheesta. Tietysti siellä ei unohtunut myöskään huumori. Eräs vanki sai aiheekseen esitelmän maataloudesta ja sisältö oli lyhyt ja ytimekäs. Luennoitsija sanoi vain: ”Kananhoidosta puheen ollen yhtä kanaa vähempää ei kannata pitää”.

Ne, jotka pitävät vapautusliikkeiden ja sosialismin asiaa menetettyinä mainitsevat yleensä jonkin seikan, jota he pitävät syynä alennuksen tilaan. Ne voivat olla omaperäisiä kokemuk-

sia, mutta suurin osa on porvarillista sumutusta.

Henkilökohtaisesti pidän tärkeänä, että rikollisuutta työväenliikkeessä ei ole riittävästi tiedostettu. Tulen mukaan kuvioihin ja totesin että työväenliikettä rasitti rikollisuus. Sosiaalidemokraatit tekivät ilmeisesti maailmanennätyksen äänestysprosentteissa. Suomen Työväen Säästöpankin Lahden konttorissa oli äänestysprosentti 120 %, mutta se ei auttanut, sillä väärennetyt 2 000 jäsenkirjaa SKDL kompensoi kohottamalla vastaavasti ääniosuuttaan. Myöhemmin hajoitusosastoksi perustettu Metallin osasto 77 teki myöskin historiaa, kun siellä myös äänestysprosentti oli yli sata. Siiri Kärkäs kertoi, että kun hän havaitsi, että Metallin 5:n kokoukseen pyrki runsaasti tuntemattomia ihmisiä, niin hän haki toimistosta jäsenmatrikkelin ja noin 200 sosiaalidemokraattisen nuorisoliiton jäsentä käännytettiin ovelta.

Kun olin todennut rikollisuuden häiritsevän työväenliikkeen yh-

tenäisyyttä, niin keskustelin työkavereiden kanssa asiasta. Kutsuin kavereita mukaan, ei niitä paljon ollut ehkä 5-10 henkeä, mutta joukkotyö oli saanut alkunsa. Me saimme Kulttuuritalolta pikku huoneen ja luennoitsijoina oli meillä Onni Ulaska ja Veikko Sippola. En yli 50 vuoden jälkeen muista paljoakaan asiasisällöstä, mutta tein kysymyksen Ulaskalle, koska rikollisuus tuli työväenliikkeeseen Suomessa. Hän vastasi, että vuosisadan alkupuolella Väinö Tanner väärensi 1 000 osakekirjaa kustannusosakeyhtiössä ja lahtarivallan aikana 1919 oikeus-tuvin hyväksyi Tannerin puuhat.

Tunsin Valpon upseerin Eino Tannerin. Hän kertoi, että Ohranalla on luokituslista. Ensimmäiseen ryhmään kuuluivat koulutetut ja johtamiskykyiset, ne piti ampua. Seuraava ryhmä piti vangita ja kolmas laittaa kurikomppanioihin. Neljäs ryhmä laitettiin tarkkailun alaiseiksi tavallisiin sotilasyksiköihin. Myyntimieskaverini Hilpi Kauppala, joka oli entinen natsi, kertoi ”että kylä me tiedettiin, että Arvo Hautala

Suomi ulos Afganistanista

Läntistä demokratiaa on viety yli kymmenen vuoden ajan Afganistaniin, voitaneen todeta huonolla menestyksellä. Yhdysvallat käy sotaa velkarahalla ja kun rahanpuutetta on kautta maailman niin sodan apuvaltioitakin kerjätään jo avustuksia. Suomen puolustusministeri sai armon tavata Yhdysvaltain puolustusministerin jolla on hauska nimi-Paneta.

Suomen valtion kukkaronnyörit lepattavat vapaana tuulessa, kun Yhdysvaltain ase-teollisuus tarvitsee apua. Hyökkäyssotaan tarvittavia ohjuksia ostetaan 200 miljoonalla ja vierailullla ollut Wallin lupasi Afganistanin apua tulevina vuosina 6- 8 miljoonaa euroa joka vuosi ilmeisesti hamaan tulevaisuuteen. Kun suomalainen ministeri mainitsee jonkun luvun, se on kerrottava ainakin kolmella. Kun sotaa Talebaneja vastaan ei ole voitettu kymmenessä vuodessa, ei sitä voiteta seuraavana kymmenvuotiskautena myöskään. Afganistanin sota on Yhdysvaltain ja sen marionettien sota. Suomella ei saa olla osaa eikä arpaa siinä, ei ainakaan maksajana.

AKT- farssi

Työläisten suojana ovat vain ammattiliitot ja ne harvat poliittiset puolueet, jotka eivät ole myyneet nahkaansa. Työntajien suojana ovat sen liitot. Lisäksi he paimentavat mediaa, oikeuslaitosta, poliisia, armeijaa ja virastoja.

Työntajat ovat keskittäneet liittonsa tuotantoaloittain yhä laaja-alaisemmiksi. Sen vastavoimaksi myös ammattiliitot ovat pohtineet keskittämistä. Tietävästi kuljetuspuolella on neuvoteltu jonkinlaisen kuljetustyöläisten unionin perustamisesta. Siihen on osallistunut 5-6 ammattiliittoa. Käsitykseksi on muodostunut, että tällaisen maa- ja ilmakuljetusalan unionin johtoon olisi noussut juristi, AKT:n puheenjohtaja Timo Rätty, jota pidetään melkoisena lakkokenraalina.

Unionista olisi muodostunut mahtitekiä. Se pelotti työntajia, sekä SAK:n ja muita demareita, jotka eivät voineet olla varmoja saatko pidettyä Rättyä hanskassaan.

Sota on helppo aloittaa, mutta sen kunniallinen lopettaminen ei suju yhdeltäkään nato-maalta. Ilmoittamalla Afganistanista vetäytymisen tapahtuvan vuoden 2014 loppuun mennessä Yhdysvallat yrittää epätoivoisesti löytää keinon paeta Afganistanista kasvoja menettämättä. Ilmeisesti muistot Saigonin nöyryyttävästä paosta ovat jonkun jenkkipan-raalin muistoissa. Yhdysvallat sopi äskettäin presidentti Karzain kanssa avusta ja yhteistoiminnasta vuoden 2014 jälkeenkkin. Kovin sitova ei tuo sopimus ole, koska Karzain valta supistuu presidentinlinnan turvahuoneeseen. Suomessa on tarpeeksi tarpeellisissakin kohteissa riittämiin. Pitää muistaa kaikkien tarvitsevan ruokaa päivittäin, mutta jenkkiaseita tarvitsee joku vainoharhainen kenraali tai poliitikko.

Nykyisenä lännen nöyryistely- ja nuoleskeluaikana vähemmän julistetaan suomettumistarinoita. Hyvistä suhteista Neuvostoliittoon oli meille suunnattomasti apua.

Reino Welling
Jämsänkoski

Hilkka Ahteen Rättyyn kohdistunut kiusaamiskantelu oli demareille taivaan lahja. Poliisitutkintaan johtava kantelu on työväenliikkeessä ennennäkemätön. Siksi AKT hallitus erotti hänet luottamuspuolan vuoksi. Hilkka Ahteen seen ei enää voinut luottaa.

On helppo arvata, että kun peliin puuttui ulkopuoliset voimat ja sen myötä koko media, jotka kaikki pitivät vääränä Hilkka Ahteen kohtelua. Yhtäkkiä ja hupsis vaan Ahteesta tulikin AKT:n hallituksen luottamusta nauttiva ja irtisanominen peruutettiin. Samalla ja parhaansa mukaan hallitus mustamaalasi ja teki Timo Rädystä näytelmän roiston, jolle annettiin potkut.

AKT:n hallituksen toimintaa voisi pitää naurettavan farssina, ellei sen sekoilu olisi vahingoittanut ay-liikettä todella pahasti. Ku-ka voi enää luottaa kehenkään?

Antti Tuomo Kuoma

Eräs entinen Algerian vapautusliikkeen taistelija puolestaan kertoi Neuvostoliittoa pettäneen arabivapaustaistelijat, kun ei saatu raskasta aseistusta.

Näitä käsityksiä on lukuisia ja porvaristo tyrkyttää niitä tuutin täydeltä. Kuitenkin näitä kysymyksiä tulisi, missä niitä esiin pulpah-taa, ruveta ruotimaan. Jos ei ole valmiuksia enempää, niin ottaa yhden kysymyksen kerrallaan eikä yritä ratkaista Suomen työväenluo-kan tilaa kerralla eikä sosialismin näköaloja, vaan ottaa yhden kysymyksen kerrallaan ja yrittää saada jonkun valmistelemaan. En koonnut ryhmää, mutta hankin kuitenkin esimerkiksi Katyniin liittyvät asiakirjat ja en ole vielä tavannut ketään, joka olisi selittänyt, miksi murhia ei koskaan tutkittu, vaan luotettiin Gestapon Vossin ja suomalaisen lahtarin ”tutkimuksiin”.

Sosialismi on kehittyneempi yhteiskuntamuoto kuin kapitalismi ja siksi tulisi tehdä valistustyötä yhteiskunnallisen kehityksen edistämiseksi.

Wäinö Pietikäinen

Tukea **Kansan**äänelle

Hannu Kautto 80 e, Timo Marttila 15 e, Risto Salo 15 e, Heikki Männikkö 31 e, Paavo Heikkinen 50 e, Kalle Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Pipsa Valo 3 e, Toimi Heikkinen 3 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Lana Kortie 15 e, Eira Kärki 40 e, Tarja Männikkö 31 e, Milla Pertala 150 e, Olavi Tirronen 10 e, Jaakko Ahvola 30 e ja Kaarlo Toivola 15 e.

Op FI0855411420027966

Keräyslupa: 2020/2011/2058

Matka: Viron sisällissota ja Suomi

Suunnitteilla on tutustumismatka Viron sisällissodan kohteisiin ja sen Suomi-kytkentöihin heti alkusyksystä. Virossa käytiin sisällissotaa 1918-1920. Suomalaisia vapaaehtoisia osallistui Viron sisällissotaan 3700 heti sodan puhjettua puolen vuoden ajan. Näiden ”tappajapataljooniksi” kutsuttujen joukkojen osuutta pidetään ratkaisevana siinä, että Viron valkoiset voittivat Viron punaiset. Viron valkoiset saivat tukea myös Englannin laivastolta. Ratkaisevat taistelut keskittyivät Narvan suunnalle ja Etelä-Viroon Valgaan. Matkareitti ja kohteet varmistuvat myöhemmin. Matkaan varattava 2-3 päivää. Oppaana Leena Hietanen. Ilmoittautumiset Kalevi Wahrmanille.

Kansalaiset voittivat: ”ei joukkoliikennekatua Vallilanlaaksoon”

Me 1 276 ”ei joukkoliikennekatua vallilanlaaksoon” –adressin allekirjoittanutta kansalaista vastustimme Vallilanlaakson läpi suunniteltua joukkoliikennekatua, koska ratkaisu vaarantaisi olennaisesti alueen virkistyskäyttöä ja sen maisemallisia arvoja. Kadun linjaus kulki nykyisen satamaradan päällä aivan Vallilan siirtolapuutarhan vieressä. Me emme hyväksyneet tätä siksi, että Vallilanlaakson läheisyydessä asuvien ihmisten ulkoiluympäristö tärveltyisi ja siksi että Vallilan siirtolapuutarhan rauha rikottaisiin kyseisellä liikennejärjestelyllä. Vallilanlaakson kummassakin päässä sijaitsee jo yksi vilkas liikenneväylä. Miksi Vallilanlaakso pitäisi vielä halkaista joukkoliikennekadulla? Mielestämme kaikkea ei voi uhrata liikenteen vuoksi.

Me allekirjoittaneet vetosimme, että Helsingin kaupunginvaltuusto hylkäisi kokouksessaan Helsingin kaupunginhallituksen 7.12.2011 tekemän esityksen joukkoliikennekadun rakentamiseksi Vallilanlaakson halki Hämeentielle Mäkelänkadulle. Vetoamus toimitettiin 14.12.2011 klo 14.30 Helsingin kaupunginvaltuustoon SKP:n ja Helsinki-listat valtuustoryhmän sihteerille Olli Salinille. Vetoomuksen oli allekirjoittanut klo 13.50 yhteensä 900 henkilöä. Olli Salin toimitti adressin Helsingin kaupungin kirjaamoon ja otti siitä tarvittavan määrän valokopioita sekä jakoi ne kaikille valtuutetuille. Yrjö Hakana ottasa asian esille kokouksessa ottaessa Vallilanlaakson joukkoliikennekadun vastustuspuheenvuorossaan.

Virkamiehet ja hallitukset eivät voi päättää kaikesta kuulematta kansaa. Jos he eivät kuuntele meitä, meidän on tehtävä itsemme kuulluksi. Meillä on oltava oikeus osallistua kaupungimme päätöksentekoon asuin- ympäristöön ja talouteen liittyvissä asioissa. Helsingin kaupunginvaltuusto päätti keskiviikkona 14.12.2011, että kiistelty Vallilan joukkoliikennekatu rakennetaan. Kadun rakentamista puoltanut häpeällinen kanta voitti kokouksen ja Sdp:n valtuutettu-

Antero Nummiranta

Matti Laitinen

Juhani Valo

jen äänien turvin luvuin 46–37. Helsingin hallinto-oikeudelle luovutettiin 9.1.2012 klo 14.00 valitus Vallilanlaakson joukkoliikennekadun rakentamisen laillisuuden tarkastamiseksi, koska vetoomuksen laatijat katsoivat Helsingin kaupunginvaltuuston tekemän päätöksen olevan kuntalain vastainen.

Helsingin hallinto-oikeudesta saapui 15.2.2012 postitse lähete (3002/12), jossa ilmoitettiin seuraavaa: ”Hallinto-oikeus antaa Teille tiedoksi Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen maankäyttö- ja rakennuslain 195 §:n 3 momentin perusteella tekemän oikaisukehotuksen Vallilan katu- ym. alueiden asemakaavan hyväksyminen sekä Hermannin ja Vallilan puisto- ym. alueiden, Toukolan puistoalueen sekä Kumpulan puisto- ja katualueiden (Vallilanlaakson joukkoliikennekatu) asemakaavan muuttaminen (nro 11978) (kaupunginvaltuuston päätös 14.12.2011 § 257).

Kunnanvaltuuston tulee tehdä oikaisukehotuksen johdosta kaavaa koskeva päätös 6 kuukauden kuluessa oikaisukehotuksesta tai muutoin kaavan hyväksymispäätös on katsottava rauenneeksi. Helsingin kaupunginvaltuusto päätti kokouksessaan 6.6.2012 kaataa Vallilanlaakson joukkoliikennekatu–hankkeen. Äänestys päättyi tasatilokseen 42–42. Katuhankkeen vastustajat voittivat kamppailun valtuuston puheenjohtajan äänen turvin. Vallilanlaakson tuhoaminen kuopataan toistaiseksi.

Vallilanlaakson pelastusoperaatio osoittaa selkeästi sen, että kansalaiset ja kansalaisjärjestöt voivat vaikuttaa omaa asuinalueitaan koskeviin päätöksiin aktiivisen kansalaistoiminnan avulla. Osallistuva demokratia takaa kansan mielipiteen välittymisen päättäjille. Me olimme mukana omalta osaltamme viemässä tätä prosessia voittoon. Kiitokset kaikille vetoomuksen allekirjoittaneille.

Helsingin puistoalueiden puolesta ja kuntateurastusta vastaan!

Toimintaa ja kokouksia

MUISTOKÄYNTI LAPINJÄRVELLE

Perjantaina 10.8.2012. Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry (SFT) osallistuu KTP:n Uudenmaan piirijärjestö ry:n järjestämään kunniakäyntiin Lapinjärven Neuvosto-ilmavoi- mien lentäjien muistomerkillä klo 12.00. Kokoonnutaan La- pinjärven Teboililla klo 11.30. Tarkemmat tiedot Esko Auer- vuolle 040-7073576. Tilaisuuteen ovat kaikki tervetulleita.

STP:n Helsinki ryhmän kokous

STP-Helsinki-ryhmä kokoontuu torstaina, 16.8.2012 alkaen kello 17.00 Hermannin kerholla osoitteessa Hämeentie 67. Kokouksessa käsitellään ennen kaikkea kunnallisvaalival- misteluja sekä muita ajankohtaisia asioita. Tervetuloa Toimikunnan puolesta: Juhani Valo

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantai- na 11.8.2012 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautumi- nen: emeil. tilaukset.kansanaani@gmail.com tai Tarja Männikkö p. 050 432 0777. Käsitellään mm. ”EU:n laajan talousalueen suomien mahdollisuuksien käyttäminen kansojen vaurastumiseen ja täys- työllisyyden toteuttamiseen” sekä Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä EU:n ympäristöpolitiikkaa. Järjestää EU:n Vas- tainen kansanrintama ja DSL:n opintokeskus.

Tervetuloa

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla torstaina 23.8.2012 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimin- taä sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä.

Tervetuloa

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategiasta ja taktikasta

Seminaari- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla torstaina 23.8.2012 klo 18.00. Aiheesta alustaa Heikki Männikkö Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismis- ta!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille pos- tituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luok- kataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Iltalehden oudot linjat

Kelpo oikeistolehden tapaan Iltalehti tölväisee toistuvasti Pohjois-Koreaa, oikealta nimeltään Korean Demokraat- tista Kansantasavaltaa.

Olisiko sittenkin lehden ai- heellista lähettää toimittajia pai- kan päälle eikä luottaa paikalli- sen CIA:n toimiston uutisiin, jois- ta suurin osa on pelkkiä satu- ja. Vai ovatko Irakin joukkotuho- aseet jo löytyneet? Yhdysvalto- jen tekemien sota ja ihmisoikeus- rikosten lista on äärettömän pitkä ja verinen. Siksi maalla ei ole pie- nintäkään moraalista oikeutta ja- kaa muille maille ohjeita ihmisoi- keuksista. Guantanamon keskitys- leirillä on pidetty vuosia ihmisiä ilman oikeudenkäyntiä kaiken li- säksi kiduttaen ja pahoinpidellen. Sotilasvankilat Irakissa ja Afganis- tanissa ovat ihmiskunnan häpeä- tahroja. Todellisia ”gulageja” kyllä maailmalta löytyy, mutta jostain syystä ne eivät kiinnosta esim. Il- talehteä Kun lehtien levikit laske- vat jatkuvasti luulisi lehtien edun olevan julkaista vain oikeita uu- tisia. Nyky-Suomessa on lännen apinointi ja sen edessä nöyriste- ly saavuttanut häpeälliset mitta- suhteet. Kiitos siitä työväenpuo- lue Kokoomukselle.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa

100,3 MHz

Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT

Lähiradiossa

100,3 MHz

Jokaisen kuun viimei- senä keskiviikkona 20.00-20.30

Piikin Tutkain

Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz

Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastai- nen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-8335360
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:

Karprint Oy

Valloitus sodilla ja luottoluokituksilla on yksityistetty perinteinen siirtomaavalta

Perinteisesti valloitus sota on ymmärretty maa-alan ottamisena – yleensä voitettun sodan tuloksena – valloittajamaan hallintaan kuten esimerkiksi Suez Israelin hallintaan. Hallittavakseen sanan varsinaisessa merkityksessä, ulottaessaan oman hallintonsa, lainsäädäntönsä ja instituutionsa vallatulle alueelle. Erikoinen poikkeus on autonominen Suomi Venäjän vallan alaisuudessa, varustettuna ruotsalaisella lainsäädännöllä.

Kuva: Juhla Sääntä

Toukokuun alussa Naton miinanraivaajat saapuivat Turkuun ”täydentämään” ruokavarastoja. Tarkoitus oli lobata Natoa suomalaisille. Mielenoittajat muistuttivat Suomen olevan kuitenkin Anti-Nato maa. Äskettäin USA:n erikoisjoukot harjoittelivat ”kriisinhallintaa” Utissa.

Kansainväliseen politiikkaan eivät kuulu enää valloitus sodat perinteisine hallinnon riistoineen. Kuvaan on tullut, että sodilla tai luottoluokituksilla luodaan edellytykset yksityistää ja ns. kansainvälistää maan tuotanto ja talous. Toimella ei ole mitään tekemistä kansan hyvinvoinnin ja demokratisoitumisen kanssa. Kaikki tämän suuntaiset interventiot Chilen 70-luvun tapah- tumista aikamme Irakiin, Libyaan, Syyriaan tai Iraniin, luottoluokituk- sissa mm. Kreikkaan ja Espanjaan on johdettu Yhdysvalloista usein käsikassaranaan Nato. Johtotäh- tenä on toiminut uusliberalistinen

ajattelu saada hyvinvointi – laajasti ymmärrettyä – keinottelun ja yksi- tyisen voitontavoittelun piiriin, yksi- tyisen rahan luomatta mitään uut- ta arvoa.

Tunnettu ruotsalainen rau- hantutkija Johan Galtung sanoi aikanaan suuntaan, että demokra- tia on USA:n johdolla muuttunut ir- vikuvakseen. Mihinkään maahan,, mihin USA on kätensä ulottanut, ei ole saatu demokraattista hallin- toa. Vastapuoli – usein laillinen hal- litus – on poistettu näyttämöltä en- nen ns. ”vapaita vaaleja”. Näin Chi- lestä Syyriaan tai luottoluokittaen, korrektisti Kreikasta Italiaan, joissa

vaaleilla valitut tulivat ”pätemättö- miksi”.

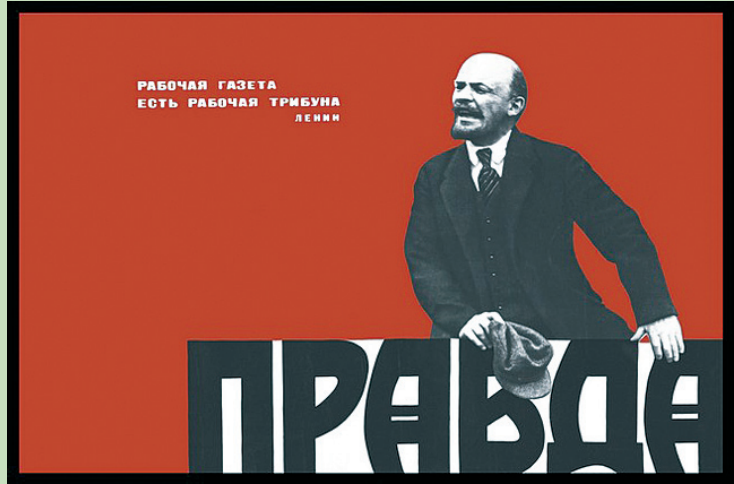
Mitä Suomi tekee tässä tilan- teessa? Tukee valloitus sodilla yksi- tyistävää eli Yhdysvaltoja ja tiivis- tää suhteitaan Natoon. Vaikuttime- na saattaa olla ”uskollisen” paikka YK:n turvaneuvostossa? Toinen vai- kutin näyttää olevan Kremliä ym- märtämätön, Venäjän (suurvallan) ärsytys. Tämän tyyppinen ymmär- tämättömyys ei palvele Suomen (kauppapoliittisiakaan) etuja eikä maailman rauhan asiaa. Onhan Na- to ollut – viimeisen runsaan parin- kymmenen vuoden aikana – osalli- sena kaikissa Euroopan ja sen lähi- alueiden konflikteissa. Näissä kiis- toissa Venäjä on pidättäytynyt dip- lomaattiseen tasoon ilman aseiden kalistelua toisin kuin Nato liittolaisi- neen ja kumppaneineen.

Valloitus sotien ja luottoluo- kitusten kohteet suurenevät, kohteiden väestömäärät kasvavat. Libyasta Syyriaan ja Iraniin, luotto- luokituksissa Kreikasta Espanjaan ja Italiaan. Ilmassa on samaan aikaan suursodan uhkia sekä taloudellisen katastrofin tuntoja, mutta kaiken yl- lä leijuu suurkapitalistien (mm. Bil- derberg-ryhmä) valloitus sotien yk- sityistämisen ies. Suomi ei halua irt- tautua tästä kehityksestä ja häm- mästelee venäläisen kenraalin lau- sumaa Suomen tiiviimmästä osalli- suudesta tuhovoimien kehitykseen. Paasikiven opit: ”hanki ystävät lä- heltä ja viholliset kaukaa” on nyky- muotoisissa, yksityistävissä siirto- maasodissa unohdettu.

Hannu Ikonen
Itä-Uudenmaan Paasikiviseu- ran vpj.

Leninin totuus: Pravda 100 vuotta

Erikoisnäyttely Lenin-museossa 28.4. – 23.9.2012

Neuvostoliiton kommunistisen puolueen pää-äänenkannattaja Pravda (suom. totuus) tuli vuo- sikymmenten kuluessa tunne- tuksi vahvana mediana. Lehden ensimmäisen numeron ilmesty- misestä tuli huhti-toukokuus- sa 2012 kuluneeksi 100 vuotta. Uuden ajanlaskun mukaan juh- lapäivä on 5. toukokuuta, jota vietetään maailmalla kansain- välisen työväenlehdistön päivä- nä. Merkkipäivän johdosta Le- nin-museo valottaa ensimmäis- tä kertaa neuvostolehdistön his- toriaa ja Pravdan ”totuutta”.

Pravda ja muu neuvostoleh- distö perustuivat V.I. Leninin aja- tuksille lehdestä puolueen ja jouk- kohen kollektiivisena organisaatto- rina. Lenin näki lehdistön niin tar- peelliseksi puolue työssä, että jo vuonna 1900 hän oli perustamassa ensimmäistä puoluelehteä Iskraa (suom. kipinä). Myöhemmin Lenin

oli Pravdan ja monien sen peitejul- kaisujen keskeisin organisaattori ja lehdestä tuli välittömästi lokakuun vallankumouksen jälkeen yksi Neu- vosto-Venäjän tärkeimmistä tiedo- tuskanavista. Näyttelyssä esitellään leniniläisen puoluelehdistön alkua- vaiheita ja Leniniä lehtimiehenä.

Pravdan suosio perustui alus- ta lähtien siihen, että sen ilmesty- misen mahdollistivat tavallisten kansalaisten kirjoitukset ja talou- dellinen tuki: Pravda olikin erään- lainen aikansa facebook ja twitter lehdistönsensuurin kourissa eläväl- lä tsaarin-Venäjällä.

Leninin kuoleman jälkeisinä vuosina Pravdasta kehittyi puo- lueen yksiaäninen kanava, jota luettiin rivien välistä ja jonka mo- nitulkintaisia kirjoituksia pohdittiin ympäri maailmaa. Erikoisnäyttelys- sään Lenin-museo lähestyy Pravdan vuosikymmeniä sellaisten teemo- jen kuten Kylmän sodan, Neuvos- toliitto – Suomi-suhteiden, maail-

man tapahtumien sekä neuvostoi- hanteiden- ja arjen ristiriitojen nä- kökulmista: osansa saavat niin YYA- suhteiden kauniit fraasit kuin neu- vostokosmonauttienkin sankarilli- set matkat avaruuteen.

Leninin totuus-erikoisnäyt- telyssä on runsaasti esillä vii- me vuosikymmeninä ilmestyneitä Pravdoja, jotka museo on saanut lahjoituksena Tampereen yliopis- ton kirjastolta. Museovieraalla on lisäksi mahdollisuus tutustua me- netelmiin, joilla alkuun maanalais- ta lehteä painettiin ja salakuljetet- tiin ympäri Venäjää. Oman lisänsä tuovat museon kokoelmien lukui- sat aarteet, kuten DDR:n johdon lahjoittamat Iskra-lehden paino- laattajäljennökset. Museopuodis- ta voi löytää mukaansa Pravda-ai- heisia lahjaesineitä sekä lehden yk- sittäisiä irtonumeroita.

Lenin-museo tahtoo erikois- näyttelyllään herättää museo- vieraan pohtimaan median roo- lia ja luonnetta: millä tavalla esi- merkiksi tämän päivän sensaatio- lehdistö eroaa suuria voittoja ja yksipuolisia totuuksia esittäneestä neuvostolehdistöstä? Oliko Leni- nin idea joukoista lehdistön tuke- na ja organisaattorina aikansa vas- tine tämän päivän sähköiselle – ja sosiaaliselle medialle? Millä tavalla Leninin ajatukset puoluelehdestä heijastavat tämän päivän työväen- lehdistöä Suomessa? Yhtä totuutta ei ole tarjolla, mutta sen siemenen voi löytää Lenin-museosta.

Antti Siika-aho
Museoassistentti

Sauli Niinistö on puolensa valinnut

Presidentti Sauli Niinistö vastasi Venäjän asevoimien komentaja Nikolai Makarovin puheisiin tlysty: Makarovin analyysi Suomen ja Naton suh- teesta on ”väärä”. Niinistö vetosi Suomen turvallisuus- ja puolustuspoliit- tiseen selontekoon sekä omiin haastatteluihinsa. Niistä olisi hänen mu- kaansa saanut oikeata tietoa Suomen politiikasta.

Ratkaisevaa ovat kuitenkin käytännön teot, ei paperille painettu sa- nahelinä. Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikka on jo pitkään ollut Na- to-vetoista ja transatlanttisuutta painottavaa. Maamme on mukana Af- ganistanin sisällissodaksi jo kauan sitten muuttuneessa konfliktissa Na- ton kumppanuusmaana. Sotilaskalustoamme on jo pitkään muokattu Nato-yhteensopivaksi. Yhdysvaltalaisia Hornet-hävittäjiämme varuste- taan yhdysvaltalaisohjuksin ulkomaisiin konflikteihin, jne.

Makarov on tulkinnessaan Suomen politiikasta rehelliisempi kuin presidentti Niinistö tai muut johtavat poliitikkomme. Poliitikot laidasta laitaan ovat venäläiskenraalin puheen jälkeen toistaneet papukaijamai- sesti lausetta: ”Suomi päättää itsenäisesti omista turvallisuuspoliittisista ratkaisuisstaan”. Totuus on valitettavasti täysin päinvastainen. Yhdysval- lat ja Nato vaikuttavat ratkaisuihimme mitä suurimmassa määrin. Itse- näisestä, perinteisestä puolueettomuuspolitiikasta on luovuttu jo aikoja sitten. Tämä jos mikä heikentää Suomen omaa turvallisuutta.

Tommi Lievemaa: KOMINFORM

Islannin militarisointi meneillään?

Viime aikoina olemme saaneet kuulla jokseenkin uskomattomilta kuu- lostavia puheita siitä, että Suomi tulisi osallistumaan Nato-operaatioon, jossa harjoiteltaisiin Islannin ilmatilan puolustamista.

Ensinnäkin on varsin merkillistä, että joillakin tahoilla halutaan il- meisesti luoda mielikuvaa Islannin ilmatilaan kohdistuvasta uhkasta. Is- lannilla ei ole asevoimia eikä maa ole koskaan joutunut mukaan varsi- naisiin kansainvälisiin konflikteihin. Mikä uhka aseettoman maan ilma- tilaan voisi kohdistua? Eihän Islannilla ole edes sellaisia luonnonvaroja, joita jonkin tahon voisi kuvitella havittelevan. Eikä Islannin geosotilas- poliittinen asema liioin ole nykyisten pitkän kantaman ohjusten ja man- nertenvälisille etäisyyksille suunniteltujen sotilaslentokoneiden kaute- na mitenkään merkittävä. Islanti on historiallisista ja geopolitiittista syis- tä Naton jäsen, mutta tämän jäsenyyden merkitys kävi lähinnä muodol- liseksi viimeistään Yhdysvaltain purettua Keflavikin tukikohtansa vuon- na 2006, jolloin tiettävästi katsottiin, ettei sitä enää tarvita, koska niin sa- nottu ”kylmä sota” oli ohitse.

Sitteemmin USA/Naton ja Venäjän ja sen liittolaisen väliset suhteet ovat uudelleen ajautuneet tilanteeseen, jota voidaan perustellusti ver- rata edelliseen ”kylmän sodan” kauteen. USA/Nato rakentaa Eurooppaan ohjuspuolustusjärjestelmää, joka uhkaa Venäjän strategista ydinpuolus- tuspelotetta. Venäjä on toistuvasti vaatinut juridisesti päteviä takeita sii- tä, ettei järjestelmää ole suunnattu Venäjää vastaan. Näitä takeita ei ole saatu. Lisäksi USA/Nato on sijoittanut itäisen Euroopan liittolaismaihin- sa sotilaslentokenttiä, sotilaslentokoneita ja muita sotilaallisia rakentei- ta, jotka koetaan Venäjän taholla potentiaalisiksi uhkatekijöiksi.

Näyttää siltä, että lännen taholla on meneillään uusi globaalin mili- tarisoinnin aalto, jota Lähi- ja Keski-idän sekä Koillis-Aasian ja Etelä-Kii- nan meren kipupisteiden ohella pyritään laajentamaan kaikkiin mah- dollisiin maailman kolkkiin. Tällaisen manööverin tarkoitusperät jäävät hämäräksi.

Ja vielä hämäreäisempää on se, että Suomi on aikeissa osallis- tua Nato-operaatioon Islannissa. Ainoatakaan järjellistä perustetta tällai- seen operaatioon osallistumisesta ei ole kuultu sen enempää ulko- kuin puolustusministeriönkään taholta. Kapulakielisiä ja mitäänsanomatto- mia selittelyitä kylläkin. Ainoaksi selitykseksi Suomen osalta jäänee se, että maamme natosidonnaisuutta yritetään syventää kaikin mahdollisin keinoin ja ajaa Suomi kansan tahdon vastaisesti lopullisesti Naton syliin kaikkine niine vaaratekijöineen, joista Venäjän asevoimien komentaja kenraali Nikolai Makarov Suomessa vieraillessaan nimenomaan varoitti.

Heikki Sipilä: KOMINFORM

Rauhanpuolustajat: Islannin ilmavalvon- ta ei sovi sotilaallisen liittoutumattomuuden periaatteeseen

Ehdotus Suomen osallistumisesta pohjoismaisen puolustusyhteistyön nimissä Nato-maa Islannin ilmavalvontaan merkitsisi suurta muutos- ta maamme sotilaalliseen liittoutumattomuuteen perustuvassa tur- vallisuuksipolitiikassa. Ehdotuksen toteuttamisen myötä Suomi sitoutui- si kolmen Nato-maan ja Naton ilmavalvontajärjestelmiin tukeutumisen kautta Naton sotilasstrategian toteuttamiseen Pohjois-Atlantilla. Sama- la joutuisimme vastuuseen 2 200 kilometrin päässä olevan Nato-maan ilmavalvonnan lisäksi myös sen ilmapuolustuksesta. Ei kai voida kuvitel- la, että Islannin ilmatilaa Nato-operaatioissa partioivat suomalaiset Hor- net-hävittäjät eivät joutuisi ottamaan vastuuta myös ilmatilaloukkaus- ten torjumisesta. Vaikka tämä skenaario ei olekaan todennäköinen lähi- tulevaisuudessa, niin jo yhteistyön aloittaminen sitoisi meidät entistä tii- viimmin osaksi sotilasliittoa.

Toteututessaan suunniteltu yhteistyö toisi välittömän riskin sii- tä, että joutuisimme tahtomattamme osapuoleksi esimerkiksi Na- ton ja Venäjän välisessä kiistassa, joka koskee Yhdysvaltojen ajamaa ohjuspuolustusjärjestelmää. On vaikea kuvitella, miten Suomen turval- lisuus lisääntyisi sitoutumalla Islannin ilmapuolustukseen ja sitä kautta Naton sotilasstrategian toteuttamiseen.

Rauhanpuolustajien näkemyksen mukaan tinkimätön sotilaallinen liittoutumattomuus on vahvin valtti Suomen turvallisuuspolitiikan kul- makivenä muuttuvien suurvaltasuhteiden keskellä.

Uutisenn välitti: KOMINFORM